EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 26.5.2004
COM(2004) 391 galīgā redakcija

2004/0127 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko izveido Kopienas kodeksu par noteikumiem, kas regulē personu pārvietošanos pāri robežām

(iesniegusi Komisija)

SATURS

PASKAIDROJUMA RAKSTS 4

1. Ievads 4

2. Priekšlikuma mērķi un saturs: no grozījumiem Kopīgajā rokasgrāmatā līdz Kopienas kodeksam par noteikumiem, kas regulē personu pārvietošanos pāri robežām 8

3. Juridiskā pamata izvēle 10

4. Subsidiaritāte un proporcionalitāte 10

5. Dažādo līgumiem pievienoto protokolu sekas 11

   Apvienotā Karaliste un Īrija 11

   Dānija 12

   Norvēģija un Islande 12

6. Sekas, ko divpakāpju procedūra uz Šengenas *acquis* balstītu tiesisko instrumentu ieviešanai izraisa jaunajās dalībvalstīs 13

7. Komentāri par atsevišķiem pantiem 13

PIELIKUMS Kopīgās rokasgrāmatas nosacījumi, kuri netiek pārņemti 36

PADOMES REGULA, ar ko izveido Kopienas kodeksu par noteikumiem, kas regulē personu pārvietošanos pāri robežām 38

I sadaļa Vispārīgi noteikumi 42

II sadaļa Ārējās robežas 44

I nodaļa Ārējo robežu šķērsošana un ieceļošanas nosacījumi 44

II nodaļa Ārējo robežu kontrole un ieceļošanas atteikums 47

III nodaļa Robežkontroles spēki, līdzekļi un sadarbība starp dalībvalstīm 51

IV nodaļa Īpaši sīki izstrādāti robežkontroles noteikumi un īpaša procedūra 52

III sadaļa iekšējās robežas 53

I nodaļa Robežkontroles pārtraukšana uz iekšējām robežām 53

II nodaļa Drošības klauzula 54

IV sadaļa Nobeiguma noteikumi 56

I PIELIKUMS Noteiktie robežšķērsošanas punkti 59

II PIELIKUMS Ieceļošanas iemeslu iespējamību apliecinoši dokumentāri pierādījumi 184

III PIELIKUMS Robežšķērsošanai nepieciešamā pamatsumma, ko katru gadu nosaka valsts institūcijas 186

IV PIELIKUMS Pārbaudes noteiktajos robežšķērsošanas punktos 196

V PIELIKUMS Sauszemes robežu pārbaužu atvieglošana 197

VI PIELIKUMS Robežšķērsošanas punktu joslas apzīmējošo ceļa rādītāju paraugi 198

VII PIELIKUMS Zīmogu uzlikšana 202

VIII PIELIKUMS 203

A daļa Ieceļošanas atteikšanas kārtība 203

B daļa Ieceļošanas atteikšanas standarta veidlapa 204

IX PIELIKUMS Likumdošanā noteikto par robežkontroli atbildīgo valsts dienestu saraksts 206

X PIELIKUMS Īpaši sīki izstrādāti noteikumi par dažādu robežu veidu un dažādu transportlīdzekļu izmantošanu dalībvalsts ārējo robežu šķērsošanai 208

XI PIELIKUMS Īpaša procedūra atsevišķām personu kategorijām 215

XII PIELIKUMS Ārlietu ministriju izdoto apliecību paraugi 218

XIII PIELIKUMS Korelācijas tabula 219

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. IEVADS

Eiropas Komisijas izplatītajā ziņojumā par Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu integrētu pārvaldību, kas tika publicēts 2002. gada 7. maijā (turpmāk tekstā – „Paziņojums par ārējām robežām")[1], bija apzināti pieci galvenie stūrakmeņi vienotas politikas izstrādei ārējo robežu integrētās pārvaldības jomā:

a) vienota likumdošanas bāze;

b) vienots operatīvās darbības koordinācijas un sadarbības mehānisms;

c) vienota integrēta riska analīzes sistēma;

d) kvalificēts personāls, gatavs sadarbībai Eiropas mērogā un apmācīts daudzfunkcionāla aprīkojuma izmantošanā;

e) savstarpēja palīdzība starp dalībvalstīm vienoto Eiropas robežapsardzes vienību izveides procesā.

Attiecībā uz vienotās likumdošanas bāzes izveidi kā viens no īstermiņā īstenojamajiem pasākumiem[2] ziņojumā minēta grozījumu izdarīšana Kopīgajā rokasgrāmatā par kārtību, kādā veicamas robežkontroles operācijas uz ārējām robežām[3], it īpaši uzsverot nepieciešamību "precizēt tās noteikumu juridisko statusu un piešķirt tiem tādu pašu likuma spēku, kāds ir citiem spēkā esošajiem juridiskajiem instrumentiem" un "atrunāt Kopīgajā rokasgrāmatā noteiktus labākos prakses paraugus un procedūras, pamatojoties uz Šengenas labākās prakses katalogu".[4] Minētie nosacījumi tika iestrādāti Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu pārvaldības plānā, ko 2002.gada 13.jūnijā apstiprināja Tieslietu un iekšlietu padome un kam tika izteikts atbalsts Seviljas Eiropadomes sasaukumā, kas notika 21.-22.jūnijā. Saloniku Eiropadomes sasaukuma, kas notika 2003.gada 19.-20.jūnijā, ietvaros tika izteikts aicinājums Eiropas Komisijai „cik drīz vien iespējams sagatavot

---

1 COM(2002) 233, galīgā versija.

2 Citi ieteiktie, īstermiņā īstenojamie pasākumi ietvēra praktiskas rokasgrāmatas izstrādi robežsardzes vajadzībām, kas būtu pieejama arī elektroniskā formā, kā arī vienotu pasākumu īstenošanu attiecībā uz iekšzemes robežu šķērsošanu (skat. abus Komisijas sagatavotos regulu priekšlikumus, kurus tā publicēja 14.08.2003.: KOM (2003) 502 galīgā versija - 2003/0193 (CNS) un 2003/0194 (CNS)). Ilgtermiņā īstenojamie pasākumi ietvēra formalizētu savstarpējas datu un informācijas apmaiņas un apstrādes procedūru ieviešanu starp institūcijām, kuru kompetencē ir ārējo robežu kontrole, un tām institūcijām, kas darbojas vienotajā brīvās pārvietošanās zonā, kā arī institucionālā un tiesiskā ietvara definēšanu (pilnvaras, darbības jomas, utt.) attiecībā uz jaunveidojamajām vienotajām Eiropas Robežapsardzes vienībām.

3 Izpildu komitejas 1999. gadad 28. aprīļa lēmums par Kopīgās rokasgrāmatas un Kopīgo konsulāro instrukciju galīgajām versijām (SCH/Com-ex (99) 13) (OV L 239, 22.9.2000., 317. lpp.). Aktualizēta Kopīgās rokasgrāmatas versija bez atsevišķiem konfidenciāliem pielikumiem tika publicēta OV C 313, 16.12.2002., 97. lpp.

4 ES Šengenas katalogs, ārējo robežu kontrole, tās atcelšana un atjaunošana: rekomendācijas un labākie prakses paraugi, Eiropas Savienības Padome, SG - DG H, 28.02.2002.

priekšlikumus grozījumiem Kopīgajā rokasgrāmatā, t.sk., grozījumus kārtībā par robežšķērsošanas atzīmju veikšanu trešo valstu pilsoņu ceļojuma dokumentos".[5]

Tādēļ šī ir uzskatāma par būtisku iniciatīvu integrētās robežu pārvaldības politikas likumdošanas saskaņošanas un izstrādes procesā, un jaunveidojamā Operatīvās sadarbības uz ārējām robežām vadības Eiropas Aģentūra būs nodrošinās šīs politikas ieviešanu praksē.[6] Neapšaubāmi Aģentūrai būs ārkārtīgi svarīga loma, īstenojot šīs Regulas II daļā atrunātos vienotos nosacījumus. Skaidra atsauce uz Aģentūras lomu šajā procesā ir atrodama 14.punktā par dalībvalstu operatīvo sadarbību "lai nodrošinātu efektīvu robežkontroles procedūru ieviešanu" (skat. piezīmes par šo punktu).

No likumdošanas aspekta Kopīgā rokasgrāmata, kas tika izstrādāta Šengenas starpvaldību sadarbības programmas ietvaros, un kas pēc Amsterdamas līguma stāšanās spēkā ir iekļauta Eiropas Savienībā institucionālajā un tiesiskajā sistēmā,[7] pašlaik ir uzskatāma par galveno instrumentu, kas reglamentē uz Eiropas Savienības dalībvalstīm ārējām robežām veicamās robežkontroles procedūras, kaut arī atsevišķi principi parādās arī pašā Šengenas konvencijā,[8] un vēl virkne citu speciālo noteikumu ir ietverti arī citos atsevišķos lēmumos.[9]

Kaut arī Šengenas acquis,[10] un it īpaši Šengenas noteikumi, kuru tiesiskais pamats ir EK līgums,[11] tagad ir iekļauti arī Kopienas acquis[12], kas ir saistoša visām dalībvalstīm,[13] tie tomēr atšķiras no standarta Kopienas tiesiskajiem aktiem atsevišķos aspektos:

- tā nav uzskatāma par standarta Kopienas tiesisko aktu, jo tās juridiskā forma neatbilst citiem standarta tiesiskajiem instrumentiem, par kādām uzskatāmas regulas un direktīvas. Rezultātā varētu rasties neskaidrības attiecībā uz atsevišķu Šengenas noteikumu juridisko statusu (skat. turpmāk tekstā sīkāku Kopīgās rokasgrāmatas statusa iztirzājumu);

---

5 Šī pēdējā punkta sakarā skatīt priekšlikumu regulai, ko 2003. gada 6. novembrī ir iesniegusi Komisija: COM(2003) 664 galīgā versija.

6 Skat Padomes Regulas priekšlikumu (pašlaik tiek virzīts pieņemšanai) COM(2003) 687 galīgo versiju, 11.11.2003.

7 Skat. Protokolu par Šengenas acquis iekļaušanu ES sistēmā, kas, pamatojoties uz Amsterdamas līgumu, pievienots EK un ES dibināšanas līgumiem.

8 Konvencija, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu (OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.).

9 Skat., piemēram, Izpildu komitejas 1994. gada 22. decembra Lēmumu, ar ko Šengenas Līguma noteikumus ievieš un piemēro lidostās un lidlaukos (SCH/Com-ex (94) 17, rev. 4) (OV L 239, 22.9.2000., 168. lpp.).

10 Šengenas *acquis* definīciju skat. Padomes 1999. gada 20. maija Lēmumā 1999/435/EK par Šengenas *acquis* definēšanu ar mērķi saskaņā ar attiecīgajiem EK līguma un Līguma par ES nosacījumiem noteikt visu *acquis* ietverto noteikumu un lēmumu tiesisko pamatu (OV L 176, 10.7.1999., 1. lpp.).

11 Skat. Padomes 1999. gada 20. maija Lēmumu 1999/436/EK, ar ko saskaņā ar attiecīgajiem Eiropas Kopienas dibināšanas līguma un Līguma par Eiropas Savienību nosacījumiem tiek noteikts visu Šenhenas *acquis* ietverto noteikumu un lēmumu tiesiskais pamats (OV L 176, 10.7.1999, 17. lpp.).

12 Noteikumi, kuru tiesiskais pamats ir Līgums par Eiropas Savienību, ir uzskatāmi par ES *acquis* sastāvdaļu.

13 Šobrīd, izņemot Apvienoto Karalisti un Īriju: skat. turpmākos komentārus, 5. sadaļā par to īpašo statusu attiecībā uz Šengenas *acquis*, kā arī Dānijas un divu citu trešo valstu (Norvēģijas un Islandes) statusu.

- tie ir lēmumi un pasākumi, kas ir pieņemti tikai starpvaldību līmenī, t.i., neiesaistoties Kopienas institūcijām,[14] un konkrēti Eiropas Parlamentam.

Rezultātā jautājums par Šengenas acquis, kura tika iekļauta ES sistēmā, "pārveidi" par standarta Kopienas likumdošanas instrumentu tika apspriests jau pirmās t.s. rezultātu tabulas apkopošanas laikā, analizējot paveikto attiecībā uz "Brīvas, drošas un taisnīgas" dzīves telpas izveidi Eiropas Savienībā, norises laiks – 2000.gada 24.marts[15]. Tika secināts, ka „nepieciešamība piešķirt Šengenas noteikumiem t.s. "Amsterdamas" instrumentiem līdzvērtīgu statusu būs, galvenokārt, atkarīga no faktiskās notikumu gaitas nevis no jebkādām prasībām par šāda statusa piešķiršanu kā formālu nepieciešamību" (COM(2000)167, 1.3. punkts).

Politiskie aspekti lēmumā par grozījumu izdarīšanu Kopīgajā rokasgrāmatā jau tika iztirzāti iepriekš tekstā. No praktiskā un juridiskā viedokļa Kopīgā rokasgrāmata ir sava veida hibrīds, ņemot vērā to, ka tas vienlaicīgi ir gan Kopienas likumdošanas primārais dokuments, kas reāli nosaka tiesības un pienākumus, gan arī praktiska rokasgrāmata robežsargiem, kurā teorētiski ir ietverta visa tiem nepieciešamā informācija, kas daļēji ir pārņemta arī no citiem juridiskiem avotiem.

Kopīgās rokasgrāmatas divējādais statuss var radīt dažādas neskaidrības attiecībā uz tās juridisko spēku, it īpaši tā iemesla dēļ, ka dažās no tās sadaļām un pielikumiem ir iestrādāta informācija, kas ir pārņemta no citiem tiesiskajiem instrumentiem, piemēram, no Šengenas Konvencijas vai Kopīgajām konsulārajām instrukcijām.[16]

Pirmo reizi nepieciešamība izdarīt grozījumus Kopīgajā rokasgrāmatā tika apspriesta dažus mēnešus pēc Amsterdamas līguma stāšanās spēkā, un tam par pamatu kalpoja Somijas kā tā brīža ES prezidentvalsts (1999.gada oktobris) ierosinājums izsūtīt dalībvalstīm aptaujas anketu par Rokasgrāmatu un tās konfidencialitātes prasībām. Diskusijas turpinājās arī nākamo ES prezidentūru[17] laikā, un laika gaitā noskaidrojās, ka lielākā daļa dalībvalstu vēlētos grozīt, precizēt vai pilnveidot noteiktas rokasgrāmatas sadaļas vai nosacījumus.[18] Šo diskusiju rezultātā tika pieņemti atsevišķi lēmumi, ar kuriem tika atcelta vai grozīta virkne rokasgrāmatā atrunāto noteikumu vai arī tika atcelts to konfidenciālais statuss, tomēr, neskatoties uz to, līdz šim nav veikta visaptveroša un saskaņota analīze par saistošajiem noteikumiem, kas reglamentē ārējo robežu pārvaldību.

---

14 Šeit jāatzīmē, ka Šengenas institūcijās Komisija darbojās novērotāja statusā.

15 COM(2000) 167 galīgā versija. Komisijas iecere par t.s. rezultātu tabulas ieviešanu, kas tiktu regulāri aktualizēta, pirmo reizi tika apspriesta Tamperes Eiropadomes sanāksmes laikā, 1999. gada 15.-16.oktobrī. Šāda uzskaites sistēma tika ieviesta ar mērķi „pastāvīgi uzraudzīt nepieciešamo pasākumu ieviešanas gaitu atbilstoši Amsterdamas Līgumā un Vīnes Rīcības plānā noteiktajiem izpildes termiņiem, kā arī Tamperes sasaukuma laikā pieņemtajiem slēdzieniem, lai veicinātu "brīvības, drošības un taisnīguma" principu ieviešanu vienotajā ES telpā.

16 Lēmums SCH/Com-ex(99)13, *op. cit*. Tā atjauninātā versija tika publicēta OV C 310, 19.12.2003.

17 Skat., it sevišķi, Zviedrijas prezidentūras un nākamās Beļģijas Prezidentūras sagatavoto rakstu par grozījumiem Kopīgajā rokasgrāmatā (Padomes dok. Nr. 9733/01 FRONT 44 COMIX 433, 18.6.2001.), kurā ir pausts atbalsts trīspakāpju pieejai, kas sastāv no šādiem posmiem: lieko Rokasgrāmatas noteikumu dzēšana, precizējamo un no jauna iekļaujamo noteikumu iztirzāšana, un, visbeidzot, jaunas Rokasgrāmatas struktūras izstrāde, lai padarītu to vieglāk izmantojamu Dalībvalstu robežkontroles institūciju vajadzībām.

18 Skat. Dalībvalstu atbildes uz Zviedrijas prezidentūras 2001.gada jūnijā izsūtīto aptaujas anketu jautājumiem par Rokasgrāmatas raksturu/struktūru (Padomes dok. 12290/01 FRONT 55 COMIX 654, 2.10.2001.).

Ņemot vērā paredzēto darba apjomu, kā arī faktu, ka apspriešanas gaitā ir radušies vairāki papildus jautājumi, Eiropas Komisija atzina par lietderīgu uzsākt šī jautājuma izskatīšanu, sagatavojot par to atsevišķu darba dokumentu (SEK(2003)736, 20.6.2003.), kas ļautu iegūt detalizētāku priekšstatu par *acquis* ārējo robežu jautājumos, kā arī esošajām nepilnībām un problēmām, kas izriet no pašreizējās Kopīgās rokasgrāmatas struktūras.

Balstoties uz šo analīzi, darba dokumenta ietvaros tika piedāvāti vairāki iespējamie risinājumi nākotnē, it īpaši attiecībā uz zemāk minētajiem jautājumiem:

– Vai saglabāt pašreizējo Rokasgrāmatas struktūru vai arī precizēt tās juridisko statusu, skaidri nošķirot jēdzienus – likumdošanas instruments no vienas puses un praktiska rokasgrāmata robežsargiem no otras;

– Vai veikt tikai vienkāršu pašreizējas Rokasgrāmatas versijas aktualizāciju vai arī paplašināt noteiktas sadaļas, lai novērstu konstatētās nepilnības, nepieciešamības gadījumā iestrādājot attiecīgos noteikumus no citiem tiesiskajiem instrumentiem;

– Vai ir nepieciešams pieņemt "bāzes likumdošanas aktu", kurā būtu atrunāti visi saistošie pamatprincipi un noteikumi attiecībā uz kārtību, kādā veicama ārējā robežkontrole, ar ko, saskaņā ar EK dibināšanas līguma 202.pantu, Komisijai tiktu piešķirtas pilnvaras lemt par pasākumiem bāzes likumdošanas akta ieviešanai.

Papildus Eiropas Komisija apsvēra arī jautājumu par to, vai būtu lietderīgi paplašināt esošo Ārējās robežkontroles kodeksu, tā ietvaros atrunājot arī kārtību iekšējo robežu kontrolei, tādā veidā izstrādājot visaptverošo Kopienas kodeksu, kas noteiktu kārtību, kādā notiktu personu pārvietošanās pāri robežām, un kas sastāvētu no divām daļām – viena daļa par kārtību ārējo robežu kontrolei, otra - par kārtību iekšējo robežu kontrolei.

Aptaujas anketu ar augstākminētajiem jautājumiem tā brīža ES prezidentvalsts izsūtīja pārējām dalībvalstīm 2003.gada jūlija nogalē; vairākums delegāciju pauda savu atbalstu Komisijas priekšlikumam izdalīt atsevišķi juridisko dokumentu un praktisko rokasgrāmatu, kā arī atzina nepieciešamību neaprobežoties tikai ar vienkāršu Rokasgrāmatas satura aktualizāciju. Lielākajai daļai dalībvalstu nebija konkrētas nostājas pārējos divos jautājumos, un tās atzina, ka šo jautājumu apspriešana jāturpina līdz brīdim, kad būs sagatavoti konkrēti priekšlikumi.

Tai pat laikā, turpinoties šim izvērstajam Kopīgās rokasgrāmatas apspriešanas procesam, tika saņemti priekšlikumi divās konkrētās jomās, par kurām Padome bija devusi rīkojumu Komisijai veikt šādus pasākumus steidzamības kārtā, t.i., - iekšzemes robežu šķērsošana un robežšķērsošanas atzīmju veikšana trešo valstu pilsoņu ceļojuma dokumentos.[19] Šo priekšlikumu saturs, protams, ir iestrādāts šajā regulā, un līdzko attiecīgais priekšlikums tiks pieņemts, ar to tiks aizstātas daudzas atsevišķās likumdošanas iniciatīvas robežkontroles jautājumos.

[19] Attiecīgi COM(2003)502 un COM(2003)664.

2. PRIEKŠLIKUMA MĒRĶI UN SATURS: NO GROZĪJUMIEM KOPĪGAJĀ ROKASGRĀMATĀ LĪDZ KOPIENAS KODEKSAM PAR NOTEIKUMIEM, KAS REGULĒ PERSONU PĀRVIETOŠANOS PĀRI ROBEŽĀM

Šī priekšlikuma mērķis, kuru Komisija definēja savā Ziņojumā par ārējām robežām, un kas ir izklāstīts arī Ārējo robežu pārvaldības plānā (skat. 1.punktu augstāk), bija veikt grozījumus Kopīgajā rokasgrāmatā, t.i., izņemt novecojošos un liekos noteikumus un iekļaut jaunus vai precizēt esošos nosacījumus, kādi var būt nepieciešami, pamatojoties uz konstatēto problēmu analīzi, Šengenas vērtēšanas procedūru rezultātiem, Šengenas labākās prakses katalogā sniegtajām rekomendācijām, kā arī uz pasākumiem, kādus vienā vai otrā jomā jau ir īstenojušas attiecīgās Padomes institūcijas.

Tomēr šo jautājumu apspriešanas gaitā kļuva skaidrs, ka ir nepieciešama izvērstāka diskusija par visu *acquis*, kas attiecas uz robežkontroles procedūrām personu pārvietošanās kontrolei, t.sk., par attiecīgajiem Šengenas Konvencijā ietvertajiem noteikumiem un citiem Izpildu komitejas lēmumiem, lai rezultātā izstrādātu vienotu un saskaņotu dokumentu šīs jomas reglamentēšanai.

Turklāt, kā jau tas tika minēts 1.punktā, Komisija nolēma izmantot šo iespēju un iegūt plašāku priekšstatu par situāciju šajā jautājumā, iekļaujot apspriešanas darba kārtībā arī iekšējās robežas, it sevišķi, pasākumus, kas paredz uz laiku atkārtoti ieviest iekšzemes robežkontroles pārbaudes brīvās pārvietošanās telpā, gadījumā, ja to prasītu apstākļi.

No tā var secināt, ka šis regulas priekšlikums ietver ievērojami plašāku pasākumu loku, ne tikai grozījumus Kopīgajā rokasgrāmatā, jo tas paredz izveidot visaptverošu Kopienas kodeksu par kārtību, kādā notiek personu pārvietošanās uz robežām, kura vienā daļā būtu atrunāta kārtība ārējo robežu kontrolei (II sadaļa), otrā - kārtība iekšējo robežu kontrolei (III sadaļa). Abas daļas nenoliedzami ir savstarpēji papildinošas ne tikai, ciktāl tas skar ārējo robežu definīciju attiecībā pret iekšējām robežām (regulas projekta 2.pants), bet arī tādā ziņā, ka pārbaudes, kas ir veicamas uz ārējām robežām (šīs regulas II sadaļa), ir tādas pašas kā tās, kas, principā, ir aizliegtas uz iekšējām robežām, kā to nosaka regulas III sadaļa (kaut arī tās var tikt uz laiku atjaunotas ārkārtējos gadījumos; skat. šīs regulas 20.-24.pantu).

Attiecībā uz iekšējām robežām faktiski šajā priekšlikumā ir pārņemti Šengenas konvencijas 2.pantā un Šengenas Izpildu komitejas lēmumā SCH/Com-ex(95)20, 2.vers., atrunātie nosacījumi, izdarot tikai atsevišķas izmaiņas, lai pielāgotu Kopienas tiesiskajam ietvaram. Turklāt, esošajā *acquis* ir iekļauts jauns elements, kas paredz iespēju kopīgi un vienlaicīgi atjaunot robežkontroles pārbaudes uz iekšējām robežām ārkārtīgi nopietnu starptautisku draudu, it īpaši, starptautisku terorisma draudu gadījumos.

Attiecībā uz ārējām robežām atsevišķi tiek izdalīti pamatprincipi, kas nosaka kārtību, kādā veicamas robežkontroles pārbaudes – skat. regulas II sadaļu, kurā ir plaši atrunāti Šengenas konvencijas 3. - 8.panta noteikumi, kā arī atsevišķas Kopīgās rokasgrāmatas iedaļas, no vienas puses, un praktiskās kontroles procedūras, kādas ietver minētās robežkontroles pārbaudes, t.sk., kontroles pasākumus atbilstoši katram robežu tipam (sauszemes, gaisa vai jūras), no otras puses. Šo pasākumu apraksts ir dots šīs regulas pielikumos Nr. I – XII, un nākotnē tajos var tikt izdarīti grozījumi

komisijas noteiktā kārtībā, saskaņā ar EK dibināšanas līguma 202.pantu un Padomes lēmumu 1999/468/EK.

Minēto praktisko pasākumu apraksts tika iekļauts kā pielikums regulas pamattekstam tā iemesla dēļ, ka lielākā daļa no šiem noteikumiem jau eksistē, būdami atrunāti Kopīgajā rokasgrāmatā vai iestrādāti citos spēkā esošajos Šengenas lēmumos. Tas ļaus apvienot visu esošo *acquis* par ārējām un iekšējām robežām vienotā tiesiskā instrumentā, rezultātā izveidojot visaptverošu Kopienas kodeksu par kārtību, kā notiek personu pārvietošanās uz robežām.

Tai pat laikā, saskaņā ar Komisijas nostāju šie praktiskie noteikumi būtībā ir pasākumi, ar kuriem tiek ieviesti regulas II sadaļā minētie principi, un, kā tādi, tie nākotnē var tikt grozīti komisijas noteiktajā kārtībā (skat. regulas 30.punktu).[20]

Kaut arī šie noteikumi lielā mērā ir balstīti uz pašreizējo Kopīgas rokasgrāmatas tekstu, tajā ir veiktas vairākas izmaiņas, piemēram:

a) dzēsti noteikumi, kas uzskatāmi par liekiem (piemēram, vairāku Šengenas Konvencijas pantu vai Kopīgo konsulāro instrukciju sadaļu atkārtojums) vai nevajadzīgiem (piemēram, pašreizējās versijas 1.daļas apakšpunkts 1.1 par nosacījumiem attiecībā uz iebraukšanas atļaujām, jo tiesības brīvi pārvietoties Šengenas līguma teritorijā laika periodā līdz trijiem mēnešiem regulē virkne citu *acquis* noteikumu);[21]

b) iekļautas jaunas sadaļas, ņemot vērā nesenās diskusijas Padomes atbildīgo institūciju starpā (piemēram, par infrastruktūras/atsevišķo muitas koridoru reorganizāciju sauszemes robežpunktos un privāto lidaparātu pārbaudēm), Komisijas vai dalībvalstu izteiktos priekšlikumus par konkrētiem jautājumiem (piemēram, par pārrobežu kustību uz vietējām robežām, robežšķērsošanas atzīmju veikšanu ceļojuma dokumentos vai par kārtību ieceļošanas atteikšanai),[22] kā arī Šengenas labākās prakses kataloga rekomendācijas. Sadaļā, kurā atrunātā kārtība, kādā veicama robežkontrole uz jūras robežām, bija nepieciešams veikt detalizētāku analīzi, iesaistot šajā procesā arī speciālistus no dalībvalstīm. Rezultātā šajos priekšlikumos ir ņemti vērā arī diskusiju ar minētajiem speciālistiem, kas notika Briselē, 2003.g. 4.decembrī, gaitā izdarītie slēdzieni;

---

20 Pamatojoties uz Regulu (EC) Nr.790/2001, Padome, "Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā, 67.(1.) pantā noteiktā piecu gadu pārejas perioda laikā)," paturēja sev ieviešanas pilnvaras attiecībā uz atsevišķiem robežkontrolei un robežu uzraudzībai piemērojamiem detalizētiem noteikumiem un praktiskām procedūrām "līdz brīdim, kad Padome atkārtoti izskatīs nosacījumus, saskaņā ar kuriem minētās ieviešanas pilnvaras tiktu nodotas Komisijai pārejas perioda beigās" (5.punkts). Līdzīgi, pamatojoties uz Regulu (EC) Nr.789/2001, Padome paturēja ieviešanas pilnvaras arī attiecībā uz atsevišķiem vīzas pieteikumu izskatīšanai piemērojamiem detalizētiem noteikumiem un praktiskām procedūrām. Pilnvaru saglabāšana attiecībā uz robežkontroles ieviešanu aptvēra arī lielu daļu no pašreizējās Kopīgās rokasgrāmatā un tās pielikumos atrunātajiem noteikumiem. Komisijas nostāja šajā jautājumā ir tāda, ka augstākminētās divas regulas ir pretrunā ar Dibināšanas līguma 202.pantu un Lēmuma Nr.1999/468 1.pantu, un 2001.g. 3.jūlijā tā iesniedza EK tiesā prasību pret Padomi, pieprasot anulēt abas augstākminētās regulas (OV C 245, 1.9.2001, 12. lpp. - Case C-257/01).

21 Šengenas Konvencijas 20.-21.pants, kuru tiesiskais pamats EK dibināšanas līgumā ir 62.(3.) pants (skat. 1999. gada 20. maija Lēmumu 1999/436/EK., *op. cit*.).

22 Ieteiktie risinājumi, kas iestrādāti piedāvātajā regulā, ir balstīti uz pašreizējo dažādo priekšlikumu tekstu. To saturs tiks pielāgots šo priekšlikumu apspriešanas gaitā.

c) precizēti vai atjaunināti atsevišķi panti, piemēram, apakšpunkti par jūrnieku kontroli (pašreizējās Rokasgrāmatas versijas II daļa, apakšpunkts 6.5).

Pielikumā XIII ir dota tabula, kurā jaunajā regulā ietvertajiem noteikumiem pretī ir norādīti attiecīgie aizstātie Šengenas Konvencijas, Kopīgās rokasgrāmatas un citos Šengenas lēmumos paredzētie noteikumi. Pielikumā ir atrodama arī tabula, kurā uzskaitīti regulā neiekļautie noteikumi, kā arī iemesli to neiekļaušanai.

Kā redzams, visas izmaiņas, kas bija vajadzīgas saistībā ar pāreju no starpvaldību sistēmas uz Kopienas sistēmu, ir atspoguļotas jaunajā teksta versijā (piemēram, „dalībvalstis" aizstātas ar "Līgumslēdzējām pusēm" utt.).

Līdzko šī priekšlikuma apspriešanā būs attiecīgi panākumi, Komisija sāks apsvērt robežsargiem paredzētās praktiskās rokasgrāmatas iespējamo formu un saturu. Patlaban ir būtiski ņemt vērā diskusijas, kas šajā jautājumā norisinājušās līdz šim.[23]

3. JURIDISKĀ PAMATA IZVĒLE

Piedāvātais šīs regulas tiesiskais pamats ir EK dibināšanas līguma 62. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts, jo šis tiesību akts paredz gan „pasākumus, lai saskaņā ar 14. pantu panāktu to, ka, šķērsojot iekšējās robežas, neatkarīgi no tā, vai to dara Savienības vai trešās valsts pilsonis, persona netiek pārbaudīta" (62. panta 1. punkts, gan arī „pasākumus dalībvalstu ārējo robežu kontrolei", it īpaši „standartus un procedūras, kas jāievēro dalībvalstīs, lai veiktu personu pārbaudi uz šīm robežām" (62. panta 2. punkta a) apakšpunkts).[24]

Tā kā šis priekšlikums ir balstīts uz EK dibināšanas līguma IV sadaļu (vīzas, patvēruma sniegšana, imigrācija un citi noteikumi attiecībā uz personu brīvu pārvietošanos), pie tā apspriedes un apstiprināšanas ir jāņem vērā Amsterdamas līgumam pievienotie protokoli par Apvienotās karalistes, Īrijas un Dānijas statusu. Saskaņā ar 6. pantu protokolā par Šengenas *acquis* integrēšanu Eiropas Savienības sistēmā (Šengenas protokols) arī Norvēģija un Islande ir iesaistītas Šengenas *acquis* ieviešanā un tālākajā izstrādē. No dažādajiem protokoliem izrietošie nosacījumi ir apskatīti tālāk tekstā, 5.punktā.

4. SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

Saskaņā ar EK dibināšanas līguma 62. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu Kopiena ir pilnvarota noteikt pasākumus dalībvalstu iekšējo robežu šķērsošanai, lai panāktu, ka, šķērsojot minētās robežas, persona netiktu pārbaudīta. Šādi pasākumi jāpieņem piecu gadu laikā pēc Amsterdamas līguma stāšanās spēkā.

---

23 Skat. it sevišķi, Beļģijas prezidentūras sagatavoto dokumentu "Priekšlikums par praktiskas rokasgrāmatas ieviešanu robežsargiem" (dok. 12876/01 FRONT 56 COMIX 679, 17.10.2001).

24 Skat. Lēmumu 1999/436/EK, *op. cit*. Attiecībā uz lēmuma par Kopīgās rokasgrāmatas un Kopīgo konsulāro instrukciju (SCH/Com-ex(99)13) tiesisko pamatu pastāv pretruna starp tā versijām dažādās valodās – versijās angļu un franču valodā (OV L 176) ir atsauces uz EK līguma 62.-63.pantu kā Kopīgās rokasgrāmatas un Kopīgo konsulāro instrukciju tiesisko pamatu, turpretī visās pārējās valodās ir minēta atsauce tikai uz EK līguma 62.pantu.

Pašreiz spēkā esošie Kopienas noteikumi par dalībvalstu ārējo robežu šķērsošanu un personas pārbaužu neesamību uz iekšējām robežām ietilpst Šengenas *acquis*, kas ir iekļauta Eiropas Savienības sistēmā. Neskatoties uz to, esošo *acquis* ir nepieciešams precizēt, pilnveidot un papildināt. Kā redzams, esošo *acquis* par iekšējām un ārējām robežām var pilnveidot, tikai pieņemot atbilstošos pasākumus Kopienas līmenī, balstoties uz EK līgumu.

EK līguma 5.pantā ir noteikts, ka "Kopienas rīcība vienmēr ir samērīga ar šā Līguma mērķiem".

Šādai Kopienas rīcībai jānodrošina atbilstoša bāze priekšlikuma ieviešanai, kas ļautu garantēt tā mērķu sasniegšanu un priekšlikuma efektīvu ieviešanu.

Ņemot vērā to, ka piedāvātā likumdošanas iniciatīva par Kopienas kodeksa par kārtību, kādā notiek personu pārvietošanās pāri robežām, izstrādi ir uzskatāma par Šengenas *acquis* atvasinājumu, šis tiesiskais instruments ir izstrādājams regulas formā, lai nodrošinātu, ka tas tiek piemērots visās dalībvalstīs tāpat kā Šengenas *acquis*.

5. DAŽĀDO LĪGUMIEM PIEVIENOTO PROTOKOLU SEKAS

Tiesiskais pamats pasākumu priekšlikumiem saistībā ar dalībvalstu iekšējo un ārējo robežu šķērsošanu ir atrodams EK līguma IV daļā, kā rezultātā, ka tiek piemērota mainīga ģeometriska sistēma, kas ir noteikta protokolos par Apvienotās Karalistes, Īrijas un Dānijas statusu, kā arī Šengenas protokolā.

Šis priekšlikums ir balstīts uz Šengenas *acquis*. Tādēļ ir ņemti vērā sekojošie nosacījumi, kas izriet no dažādajiem protokoliem:

Apvienotā Karaliste un Īrija

Saskaņā ar Protokola, ar ko Šengenas *acquis* tiek iekļauta Eiropas Savienības sistēmā, 4. un 5.pantu, „Īrija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kurām nav saistoša Šengenas *acquis*, var jebkurā laikā var iesaistīties atsevišķu vai visu šīs *acquis* noteikumu izpildē".

Šis priekšlikums ir balstīts uz Šengenas *acquis* noteikumiem, kas nosaka, ka Apvienotā Karaliste un Īrija nav uzskatāmas par šīs *acquis* dalībvalstīm, saskaņā ar Padomes 2000. gada 29. maija Lēmumu 2000/365/EK par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes prasību par dalību atsevišķos Šengenas *acquis* noteikumos un Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmumu 2002/192/EK par Īrijas prasību par dalību atsevišķos Šengenas *acquis* noteikumos. Tādēļ, ņemot vērā augstākminēto, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šī priekšlikuma pieņemšanā, kā arī tas nav minētajām valstīm saistošs un netiks tām piemērots.

Turklāt, ciktāl tas attiecas uz iekšējām robežām (Regulas III sadaļa), jāņem vērā arī protokols par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 14.panta dažu aspektu piemērošanu Apvienotajai Karalistei un Īrijai, saskaņā ar kuriem Apvienotajai Karalistei un Īrijai atļauj lemt par robežkontroles procedūrām, ko tās īsteno uz savām valsts robežām, t.sk., uz to teritoriju robežām, par kuru ārējo robežu uzraudzību atbild Apvienotā Karaliste. Tai pat laikā šis protokols nosaka arī to, ka pārējās

dalībvalstis ir tiesīgas piemērot robežkontroles procedūras personām, kas ieceļojušas to teritorijā no Apvienotās Karalistes (vai citām teritorijām, par kuru ārējo robežu uzraudzību tā atbild) un Īrijas.

Dānija

Saskaņā ar Amsterdamas līgumam pievienoto protokolu par Dānijas nostāju, Dānijai nav piemērojami Padomes, saskaņā ar EK līguma IV sadaļu pieņemtie pasākumi, izņemot pasākumus, ar kuriem tiek noteiktas trešās valstis, kuru pilsoņiem ir nepieciešama vīza, lai šķērsotu dalībvalstu ārējās robežas, vai pasākumus attiecībā uz vienotu vīzu formātu" (EK līguma bijušais 100.c pants).

Šis priekšlikums ir balstīts uz Šengenas *acquis*, un saskaņā ar Protokola 5. pantu „sešu mēnešu laikā pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par to, lai ieviestu attiecīgo priekšlikumu vai iniciatīvu, kas atvasināta no Šengenas *acquis* saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma IV sadaļas noteikumiem, Dānija izlemj, vai tā ieviesīs šo lēmumu arī savā vietējā likumdošanā".

Norvēģija un Islande

Saskaņā ar Šengenas protokola 6. panta pirmo daļu, 1999. gada 18. maijā tika noslēgts līgums starp Padomi, Norvēģiju un Islandi par minēto valstu iesaistīšanu Šengenas *acquis* ieviešanā, piemērošanā un izstrādē.[25]

Šī līguma 1. punktā ir noteikts, ka Norvēģija un Islande iesaistās Eiropas Kopienas un Eiropas Savienības īstenotajos pasākumus, kas tiek veikti jomās, uz kurām attiecināmi šī līguma A pielikumā (Šengenas *acquis* noteikumi) un B pielikumā (noteikumi, kas ietverti Eiropas Kopienas tiesību aktos, ar kuriem tika aizstāti attiecīgie Šengenā parakstītās Konvencijas vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi) atrunātie noteikumi, un to turpmākajā izstrādē.

Līguma 2. pantā ir noteikts, ka visi Eiropas Savienības pieņemtie tiesību akti un pasākumi, ar kuriem tiek veiktas izmaiņas vai papildinājumi Šengenas *acquis* (A un B pielikums), tiks ieviesti un piemēroti arī Norvēģijā un Islandē.

Šis priekšlikums papildina un nostiprina Šengenas acquis, kā tas ir noteikts līguma A pielikumā.

Tādēļ šī jautājuma apspriešana notiks Jauktā komisijā, kā tas ir noteikts Līguma 4. pantā, lai sniegtu arī Norvēģijai un Islandei iespēju „informēt par problēmām, ar kādām tās saskaras attiecībā uz kādu tiesisko aktu vai pasākumu", kā arī, "lai paustu savu viedokli jautājumos, kas attiecas uz to noteikumu izstrādi, kas skar šo valstu intereses, vai kas attiecas uz šo noteikumu ieviešanu".

[25] OV L 176, 10.7.1999, 36. lpp.

6. SEKAS, KO DIVPAKĀPJU PROCEDŪRA UZ ŠENGENAS *ACQUIS* BALSTĪTU TIESISKO INSTRUMENTU IEVIEŠANAI IZRAISA JAUNAJĀS DALĪBVALSTĪS

Pievienošanās akta 3.(1.) pantā ir noteikts, ka Šengenas acquis un uz tās balstīto vai citādi no tā izrietošo aktu noteikumi, kas uzskaitīti Akta Pielikumā I, ir saistoši un piemērojami arī jaunajām dalībvalstīm no to pievienošanās brīža.[26] Noteikumi un tiesiskie akti, uz kuriem nav izdarīta atsauce šajā Pielikumā, lai gan tie ir saistoši arī jaunajām dalībvalstīm no to pievienošanās brīža, tiks piemērotas jaunās dalībvalstīs uz šai nolūkā pieņemta atsevišķa Padomes lēmuma pamata saskaņā ar Pievienošanās akta 3. panta 2. punktu.

Šī ir divpakāpju ieviešanas procedūra, kas nosaka, ka atsevišķi Šengenas *acquis* noteikumi ir saistoši un piemērojami no datuma, kad attiecīgā valsts iestājas Eiropas Savienībā, turpretī citi noteikumi, it sevišķi, noteikumi, kas ir tieši attiecināmi uz robežkontroles atcelšanu uz iekšējām robežām, ir saistoši no pievienošanās brīža, bet kas tiek piemēroti jaunajās dalībvalstīs tikai pēc iepriekš minētā Padomes lēmuma pieņemšanas.

Šengenas noteikumi par ārējām robežām (Šengenas Konvencijas 3. - 8. pants un lēmumi, uz kuru pamata *acquis* stājas spēkā, un jo īpaši Kopīgā rokasgrāmata) ir uzskaitīti Pielikumā un tādēļ ir uzskatāmi par saistošiem un piemērojamiem jaunajās dalībvalstīs no to pievienošanās brīža.[27]

Turpretī Šengenas noteikumi par fizisko personu robežkontroles atcelšanu uz iekšējām robežām nav uzskaitīti pielikumā, tādēļ nav uzskatāmi par saistošiem un piemērojamiem jaunajās dalībvalstīs no to pievienošanās brīža.

Rezultātā šis priekšlikums, ar kuru aizstāj un kurš izstrādāts, balstoties uz Kopīgo rokasgrāmatu un atsevišķiem Šengenas Konvencijas noteikumiem, ar mērķi izveidot Kopienas kodeksu par noteikumiem, kas regulē personu pārvietošanos pāri robežām, pēc tā pieņemšanas būs saistošs un piemērojams jaunajām dalībvalstīm tikai tiktāl, ciktāl tas attiecas uz noteikumiem par ārējām robežām (II sadaļa un saistītie pielikumi, kā arī I un IV sadaļa, ciktāl tās attiecas uz II sadaļas noteikumiem).

Noteikumi par iekšējo robežu šķērsošanu (III sadaļa, kā arī I un IV sadaļa tiktāl, ciktāl tās attiecas uz III sadaļas noteikumiem) attieksies tikai uz jaunajām dalībvalstīm, ievērojot Pievienošanās akta 3. panta 2. punktā minēto Padomes lēmumu.

7. KOMENTĀRI PAR ATSEVIŠĶIEM PANTIEM

I sadaļa – Vispārīgi noteikumi

1.pants

Šajā pantā ir aprakstīts šīs regulas mērķis, t.i., noteikt kārtību, kādā personas veic robežšķērsošanu, kurā būtu iestrādāti gan noteikumi par robežkontroli uz ārējām

---

[26] OV L 236, 23.9.2003, 33. lpp.

[27] Izņemot 5.(1.)(d) panta nosacījumus, kas attiecas uz Šengenas Informācijas sistēmas ievērošanu.

robežām (II daļa un Pielikumi), gan noteikumi par personu robežkontroles atcelšanu uz iekšējām robežām un šādas robežkontroles atjaunošanu atsevišķos gadījumos (III daļa).

2.pants

Lielākā daļa no šajā pantā lietotajiem terminiem ir pārņemti no Šengenas Konvencijas 1.panta, kaut arī atsevišķos gadījumos bija nepieciešams precizēt vai papildināt dažus no esošajiem terminu formulējumiem vai arī iekļaut jaunus formulējumus. Tos bija arī nepieciešams mainīt tādā veidā, lai nodrošinātu, ka ir ņemta vērā Kopienas sistēma un izmantotā terminoloģija (piemēram, „dalībvalstis" "Līgumslēdzēju pušu vietā").

Acīmredzot atsauces uz „dalībvalstīm", kas minētas pie lietotajiem terminiem, kā arī, tālāk visā priekšlikuma tekstā, ir interpretējamas, ņemot vērā, pirmkārt, Šengenas Protokolu attiecībā uz Šengenas *acquis* piemērošanu Apvienotajā Karalistē un Īrijā (skat. 5.punktu iepriekš tekstā) un, otrkārt, Pievienošanās līguma 3. pantu, kas nosaka, ka Šengenas *acquis* piemērošana jaunajās dalībvalstīs notiek divās kārtās (skat. 6.punktu iepriekš tekstā). Turklāt šeit ir jāņem vērā arī Norvēģijas un Islandes īpašais statuss attiecībā uz Šengenas *acquis*, kā tas ir paskaidrots iepriekš tekstā, 5.punktā. Paskaidrojuma rakstā termins „Šengenas valstis" tiek lietots tikai tīri praktisku apsvērumu dēļ, lai atsauktos uz valstīm, kas piemēro Šengenas *acquis* pilnā apjomā, atbilstoši dibināšanas līgumiem un tiem pievienotajiem protokoliem.

Terminu „Iekšējās robežas" un „ārējās robežas" definīcijas būtībā ir pārņemtas no Šengenas Konvencijas 1. panta, kurā kā iekšējās robežas ir definētas kopīgās Šengenas valstu sauszemes robežas, t.sk., to lidostas attiecībā uz iekšzemes lidojumiem, kā arī no jūras ostas attiecībā uz regulāru prāmju satiksmi. Šeit parādās arī jēdziens „ezeru ostas", lai tādā veidā būtu apskatīti arī gadījumi, kad ezers atrodas pie vienas vai vairākām trešajām valstīm (piemēram, Konstances ezers, kurš atrodas gan Vācijas, gan Austrijas, gan Šveices teritorijā).[28]

Arī termina „iekšzemes lidojumi" definīcija ir pārņemta no Konvencijas 1. panta, un tā ietver jebkādus lidojumus, kas tiek veikti tikai uz un no Šengenas valstīm.

Šeit ir dota arī termina „regulāra prāmju satiksme" definīcija, jo šis termins parādās saistībā ar iekšējo robežu definīciju. Šis termins ir pārņemts no pašreiz lietotās definīcijas, kas figurē rokasgrāmatas sadaļā, kurā ir atrunāta kārtība attiecībā uz robežkontroles pārbaudēm, kādas piemērojamas jūras satiksmei (II daļas apakšpunkts 3.4.1.5.), kaut arī tas ir pielāgots, lai nodrošinātu tā atbilstību esošajai Kopienas likumdošanai.[29]

Jēdziens "trešo valstu pilsoņi" ir definēts, izslēdzot no tā Eiropas Savienības pilsoņus EK līguma 17.(1.) panta izpratnē. Tādēļ šajā terminā šeit ir ietverti arī bēgļi un bezpavalstnieki.

---

28 Neietekmējot notiekošās pārrunas ar Šveices Konfederāciju par tās dalību Šengenas acquis.

29 2002. gada 18. februāra Direktīva Nr. 2002/6/EK par pārskatu standartiem attiecībā uz kuģiem, kas ienāk un/vai atstāj Kopienas Dalībvalstu ostas (OV L 67, 9.3.2002, 31. lpp.), un Padomes 1998. gada 18. jūnija Direktīva Nr. 98/41/EK par personu, kas ceļo ar pasažieru kuģiem, kas dodas vai ir izbraukuši no Kopienas Dalībvalstu ostām, reģistrāciju (OV L 188, 2.7.1998., 35. lpp.).

Definīcija "trešo valstu pilsoņi, par kuriem izdots brīdinājums nolūkā atteikt ieceļošanas atļauju" ir pārņemta no Šengenas Konvencijas 1.panta, un tā attiecas uz jebkuru trešo valstu pilsoņiem, par kuriem izdots brīdinājums nolūkā atteikt ieceļošanas atļauju Šengenas Informācijas sistēmas ietvaros, saskaņā ar Šengenas Konvencijas 96.pantu.

Jēdziens "personas, kas bauda Kopienas tiesības attiecībā uz pārvietošanās brīvību" ir jaunievedums, salīdzinot ar Konvencijas tekstu, un tas ietver sekojošo:

– Eiropas Savienības pilsoņus Līguma 17.(1.) panta izpratnē, kā arī trešo valstu pilsoņus, kuru ģimenes locekļi ir ES pilsoņi, kas bauda tiesības uz pārvietošanās brīvību, kas noteiktas 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā Nr. 2004/38/EK par Eiropas Savienības pilsoņu un to ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, un kurā detalizēti ir aprakstītas katrai no augstākminētajām personu kategorijām piešķirtās tiesības (skat. komentāru par 3.pantu);

– Trešo valstu pilsoņus un to ģimenes locekļus, neatkarīgi no to nacionalitātes, kas, saskaņā ar līgumiem, kas noslēgti starp Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un attiecīgajām trešajām valstīm, no otras puses, bauda tādas pašas tiesības uz pārvietošanās brīvību, kādas ir noteiktas attiecībā uz Eiropas Savienības pilsoņiem. Tas ietver arī valstis, kas darbojas kā līgumslēdzējas puses Eiropas Ekonomikas zonas līguma un Šveices Konfederācijas ietvaros.

"Robežšķērsošanas punkta" definīcija ir pārņemta no Šengenas Konvencijas 1.panta, un tas nozīmē jebkuru kompetentu iestāžu noteiktu robežšķērsošanas punktu ārējo robežu šķērsošanai.

Arī jēdziena "robežkontrole" definīcija ir pārņemta no Šengenas Konvencijas 1.panta, un tā nozīmē kontroli, kuru veic uz robežas personām, kas vēlas šķērsot robežu. Precizējot šī jēdziena nozīmi un saturu, šeit nepieciešams atzīmēt, ka vispārīgais robežkontroles jēdziens ietver:

– Kontroli, ko veic noteiktajos robežšķērsošanas punktos;

– Robežu uzraudzību starp noteiktajiem robežšķērsošanas punktiem.

Termina "robežsargs" definīcija ir dota, lai vienkāršotu atsauci uz nacionālajām atbildīgajām institūcijām, kas, saskaņā ar katras dalībvalsts nacionālo likumdošanu, nodrošina robežkontroles procedūru izpildi.

Termins "vietējā pierobežu satiksme" ir jaunievedums, salīdzinot ar Šengenas Konvenciju, un tas attiecas uz Komisijas sagatavoto regulas projekta par vietējās pierobežas satiksmes režīma nodibināšanu uz dalībvalstu ārējām sauszemes robežām, kas pašreiz ir nodots apspriešanai (COM(2003)502 galīgā versija, 2003/0193(CNS)), 3. pantu.

Termina „pārvadātājs" definīcija ir pilnībā pārņemta no Šengenas Konvencijas 1. panta 2. punkta, un ar to tiek apzīmētas jebkuras fiziskas vai juridiskas personas, kuras sniedz pasažieru pārvadāšanas pakalpojumus ar sauszemes, jūras vai gaisa transportu.

Termina „uzturēšanās atļauja" definīcija ir pārņemta no 1. panta 2. punkta Regulā (EK) Nr. 1030/2002, kas nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu attiecībā uz visu trešo valstu pilsoņiem.[30] Šī definīcija daļēji parādās arī Šengenas Konvencijas 1.pantā, tomēr, lai novērstu jebkādu neskaidrību, šeit pie minētā termina ir noteikts, ka termins „uzturēšanās atļauja" neietver vīzas. Noteikumi, kas minēti 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) daļā Regulā (EK) Nr. 1030/2002, ar kuru tiek izslēgtas atsevišķas uzturēšanās atļaujas, kuras izsniegušas dalībvalstis un attiecībā uz kurām nav piemērojami Šengenas Konvencijas 21.panta noteikumi (it sevišķi, attiecībā uz Apvienoto Karalisti, kaut arī tā ievēro Regulas (EK) Nr. 1030/2002 noteikumus), šeit netiek pārņemti, jo netiek apskatīti šajā regulā.

Trīs pēdējās definīcijas ir pārņemtas no pašreizējās Kopīgās rokasgrāmatas versijas II daļas 3.4.1. apakšpunkta.

3.pants

Šajā pantā ir aprakstīts priekšlikuma saturs, un tas ir attiecināms uz jebkuru personu, kas šķērso kādas dalībvalsts robežu, bet tas neietekmē atsevišķām personu kategorijām, uz citu Kopienas likumdošanas aktu pamata piešķirtās tiesības. Šengenas Konvencijas 134.pantā (kas no 1999. gada 1. maija ir uzskatāms par novecojušu) jau ir noteikts, ka „Šīs konvencijas noteikumi ir piemērojami tikai tiktāl, ciktāl tie ir saderīgi ar Kopienas likumdošanu".

Attiecībā uz personām, kas bauda Kopienas tiesības, tas nozīmē, ka šī Regula neietekmē 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā Nr. 2004/38/EK minētos noteikumus par Eiropas Savienības pilsoņu un to ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ne arī esošos līgumus ar atsevišķām trešajām valstīm par personu brīvas pārvietošanās tiesībām (skat. komentārus par 2.pantu). Direktīvas 5.pantā ir noteikts, ka dalībvalstu pilsoņiem ir tiesības atstāt savas valsts teritoriju un doties uz citu dalībvalsti, ja vien tiem ir derīga personas apliecība vai pase (dalībvalstu pilsoņu ģimenes locekļiem, kas nav dalībvalstu pilsoņi, tiek piešķirtas tādas pašas tiesības kā tiem dalībvalstu pilsoņiem, ar ko kopā tie pārvietojas, lai gan minētajām personām var būt nepieciešama vīza, kas tiek izsniegta bez maksas un kas nodrošina visas attiecīgās tiesības). Sekojoši, dalībvalstu pilsoņi un citas personas, kas bauda Kopienas brīvās pārvietošanās tiesības, tiek pakļauti 6.pantā minētajām robežkontroles pārbaudēm tikai gadījumos, kad ir pamats uzskatīt, ka attiecīgā persona rada patiesus, reālus un pietiekami nopietnus draudus kādas dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības drošībai vai veselībai. Tas attiecas arī uz atteikumu (Regulas 11.pants) atļaut ieceļot valstī personām, kas bauda Kopienas tiesības, - minētajām personām ieceļošana var tikt atteikta tikai tādā gadījumā, ja pastāv patiesi, reāli un pietiekami nopietni draudi sabiedrības galvenajām interesēm, kā tas ir noteikts saskaņā ar minētās Direktīvas 27 pantu. Direktīva arī reglamentē personām, kas bauda Kopienas brīvās pārvietošanās tiesības, piemērojamās procedurālās garantijas gadījumos, kad minētajām personām ir atteikta ieceļošana.

Attiecībā uz bēgļiem un starptautiska patvēruma lūdzējiem, šeit, galvenokārt, ir ņemti vērā Ženēvas Konvencijas no 28.07.1951. noteikumi par bēgļu statusu, tās izmaiņas, kas izdarītas, pamatojoties uz Ņujorkas Protokolu no 31.01.1967., kā arī

[30] OV L 157, 15.6.2002, 1. lpp.

dažādie Kopienas likumdošanā noteiktie tiesiskie instrumenti, kas ir pieņemti vai kurus ir plānots pieņemt, lai nodrošinātu attiecībā uz starptautisku aizsardzību.

Atsauce uz pastāvīgiem iedzīvotājiem Direktīvas Nr. 2003/109/EK izpratnē ir izdarīta nolūkā nodrošināt šajā direktīvā noteiktās, jo pastāvīgajiem iedzīvotājiem attiecībā uz uzturēšanos citās dalībvalstīs ir piemērojami labvēlīgāki noteikumi nekā citiem trešo valstu pilsoņiem.

II sadaļa. Ārējās robežas

4.pants

1.un 2.paragrāfs ir pārņemti no Šengenas Konvencijas 3.(1) panta un Kopīgās rokasgrāmatas punktiem 1.3, 1.3.1, 1.3.2, un 1.3.3. Minētie noteikumi izveido vispārēju principu, ka robežas ir šķērsojamas tikai noteiktos robežas šķērsošanas punktos un tikai noteiktā darba laikā, tomēr attiecībā uz šo principu pastāv vairāki izņēmumi, piemēram , pierobežas satiksmes režīms, izklaides laivu braucieni vai piekrastes zveja un attiecībā uz jūrniekiem, kas iziet darbā jūrā. Tika pievienota un izklāstīta arī esošā kārtība, kura paredz, ka atsevišķi robežas šķērsošanas punkti var tikt rezervēti pierobežas rajonu iedzīvotāju pierobežas satiksmei. Šāda kārtība ir saskaņā ar Komisijas priekšlikumiem par pierobežas satiksmes režīma izveidošanu (COM(2003) 502 galējais).

Noteikto robežas šķērsošanas punktu saraksts ir pievienots regulai Pielikumā I (pašlaik Pielikums I rokasgrāmatai).

3.paragrāfs ir versija no Šengenas Konvencijas 3.(2) panta, kas attiecas uz soda pasākumiem par neatļautu ārējo robežu šķērsošanu. 3.paragrāfa teksts tika pārveidots, lai tas precīzāk atbilstu Kopienā spēkā esošajai kārtībai neietekmējot principu. Tika pievienota arī atsauce uz starptautiskās aizsardzības pienākumiem. Jo īpaši tas attiecas uz Ženēvas Konvencijas 31.pantu par bēgļu statusu. Pants aizliedz uzlikt bēgļiem krimināLsodu par nelikumīgu ieceļošanu vai atrašanos valstī, ja viņi ir tiešā ceļā ieradušies no teritorijas, kurā to dzīvība vai brīvība tika apdraudēta 1.panta izpratnē, un ja viņi ir ieceļojuši vai atrodas attiecīgās valsts teritorijā bez atļaujas un nekavējoties piesakās atbildīgajās iestādēs un sniedz pamatotus savas nelikumīgās ieceļošanas vai ierašanās iemeslus.

5.pants

1.paragrāfā ir pārņemti Šengenas Konvencijas 5.(1) pantā noteiktie ieceļošanas noteikumi. Tā dalībvalsts, uz kuras robežām trešās valsts pavalstnieks ierodas, ir atbildīga par ieceļošanas pārbaužu veikšanu ne tikai savās interesēs, bet arī citu Šengenas valstu interesēs, jo, kā zināms, pārbaudes uz Šengenas valstu iekšējām robežām vairs netiek veiktas. Šī iemesla dēļ, piemēram, sabiedriskās kārtības un iekšējās drošības draudu novērtējumam ir jāatspoguļo visu Šengenas valstu intereses, sākotnēji ŠIS (Šengenas Informācijas sistēma) ietvaros, un turpmāk citas saistošas informācijas apmaiņas veidā starp atbildīgajām iestādēm.

Papildus tiem noteikumiem, kas pārņemti no Šengenas Konvencijas, tika iekļauts jauns noteikums par gadījumiem, ja ieceļotājs nerada draudus sabiedrības veselībai. Noteiktās atsevišķās situācijās šāds iemesls kalpo kā vērā ņemams pamatojums

Savienības pilsoņa ieceļošanas noraidīšanai (direktīva 64/221/EEK). Minētais noteikums ir pārņemts no jaunās direktīvas Nr. 2004/38/EK, kas pieņemta 2004.gada 29.aprīlī par Savienības pilsoņu un to ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un apmesties uz dzīvi dalībvalstu teritorijā, kura nosaka kārtību, kā attiecīgais kritērijs ir piemērojams. Sabiedrības veselības jautājuma iekļaušana šajā regulā saskaņo divas likumdošanas daļas un ļauj izvairīties no atšķirībām Savienības un trešo valstu pilsoņu apkalpošanā.

Robežu šķērsošanai derīgo dokumentu saraksts ir noteikts Augstākās komitejas lēmumos SCH/Com-ex (98) 56, un SCH/Com-ex (99) 14, kas pieņemti 1999.gada 28.aprīlī[31], un kuri paralēli citām lietām izveido „Tabula, kurā uzskaitīti visi ceļošanas dokumenti, kas to turētājam dod tiesības šķērsot ārējās robežas un kuriem var pievienot vīzas", šī tabula tiek regulāri papildināta un to veic Padomes ģenerālsekretariāts.

2.punkts attiecas uz II pielikumu saistībā ar pavaddokumentiem un informāciju, kura tiek izmantota, lai apstiprinātu 1.paragrāfā izklāstīto noteikumu īstenošanu. Skaidrāk izsakoties, šādi dokumentāli pierādījumi attiecībā uz īslaicīgas ieceļošanas dalībvalstīs iemesliem trešo valstu pavalstniekiem nav jāpieprasa, ja vien tiem spēj uzrādīt derīgu un attiecīgās dalībvalsts izsniegtu uzturēšanās atļauju. Esošās kategorijas (dienesta ceļojumi, tūrisma braucieni, u.c.) ir pievienotas iekļaujot punktu par dokumentētiem pierādījumiem, ko piestāda iedzīvotāji, kuri pakļaujas pierobežas satiksmes režīmam. Tas sasaucas ar diviem Komisijas priekšlikumiem regulu izveidei par pierobežas satiksmes režīma izveidi (KOM(2003) 502 galīga versija), kurā papildus ieceļošanas noteikumiem ir uzskaitīti pastāvošie „dokumenti, kas pierāda personas kā pierobežas joslas iedzīvotāja statusu un likumīgu biežu robežas šķērsošanas iemeslu pastāvēšanu, piemēram , ģimeniskās saites, sociāli, kultūras vai ekonomiski iemesli". Šī iemesla dēļ ir nepieciešams noteikt (vismaz zināšanai) kāda veida dokumenti var tikt pieprasīti pierobežas joslas iedzīvotājiem, saskaņā ar pierobežas satiksmes režīmu. Tika pievienots arī punkts attiecībā uz trešo valstu pavalstniekiem pastāvošo prasību saņemt vīzu, lai nodrošinātu ceļojumu apdrošināšanas atlīdzību izmaksu. Ar nelielām izmaiņām regulā tika iekļauts paragrāfs, kas savukārt nesen tika iekļauts Kopīgajā rokasgrāmatā ar Padomes 2003.gada 22.decembra lēmumu Nr. 2004/17/EK.

3. rindkopā apskatīti kritēriji iztikas līdzekļu novērtēšanai. Šajā rindkopā ir atsauce uz III pielikumu (kas patlaban ir Rokasgrāmatas 10. pielikums) attiecībā uz dalībvalstu nacionālajā likumdošanā ik gadu noteiktajiem iztikas līdzekļu apjomiem, kas nepieciešami, lai saņemtu atļauju robežas šķērsošanai.

4. rindkopā ietvertais teksts ir līdzīgs Šengenas Konvencijas 5. panta tekstam, kur tas ir mazliet neskaidrāks un izriet to 21. panta (kas nosaka, ka vienas Šengenas valsts izdotas uzturēšanās atļaujas turētājam ir tiesības uz trim mēnešiem ieceļot citā Šengenas valstī). Šis nosacījums ir iekļauts arī Rokasgrāmatas II daļas 6.2. punkta nosacījumos.

5. rindkopā ir pārņemti Šengenas Konvencijas 5. panta 3. punkta nosacījumi attiecībā uz trešo valstu pilsoņu, kuriem caurbraucot ir citas dalībvalsts izdota uzturēšanās

[31] OV L 239, 22.9.2000., 207.un 298. lpp.

atļauja vai atkārtotas iebraukšanas vīza, uzņemšanu pat, ja nav izpildīti iebraukšanas nosacījumi (izņemot gadījumus, kad šo personu vārds ir iekļauts to valstu, kuru ārējās robežās šīs personas gatavojas šķērsot, nevēlamo personu sarakstos).

7. rindkopa precīzāk nosaka, ka 4. un 5. rindkopā minētā atļaujas attiecas uz visu dalībvalstu izdotām uzturēšanās atļaujām (izdotas pirms 2004. gada 12. augusta) atbilstoši vienotajam formātam, ko nosaka EK Noteikumi Nr. 1030/2002 par vienotu formātu uzturēšanās atļauju izdošanai, kā arī citiem uzturēšanās un atgriešanās vīzu dokumentiem, kas minēt Kopēji Konsulāro instrukciju 4. pielikumā.

6. pants

Šis pants, kurā principā ir pārņemti no Šengenas Konvencijas 6. panta 1. un 2. punkta, kā arī Kopīgās rokasgrāmatas II sadaļas 1.2. punkta nosacījumi regulē kopējos robežkontroles veikšanas principus.

2. rindkopā ir noteikts, ka visas personas, kas šķērso ārējās robežas, ieskaitot ES pilsoņus, tiek pakļautas pārbaudēm, kuru mērķis ir noskaidrot attiecīgās personas identitāti atbilstoši uzrādītajam ceļošanas dokumentam. Tāpat šī rindkopa nosaka, ka robežkontrole atbilstoši likumdošanai ir jāveic visām dalībvalstīm, veicot arī robežu šķērsojošo personu īpašumā esošo transporta līdzekļu un personisko lietu pārbaudi. Regulas ietvaros, ārējo robežu šķērsojošo personu īpašumā esošo transporta līdzekļu un personīgo lietu pārbaude tiek veikta, lai pārliecinātos par šo personu atbilstību 5. pantam, it īpaši attiecībā uz nosacījumiem par nelegālo imigrāciju (pārbaudes tiek veiktas, lai konstatētu, ka šādu personu transporta līdzekļos nav paslēpti nelegālie imigranti), kā arī netiek radīti nopietni draudi attiecīgās dalībvalsts iekšējai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai (piemēram, pārbaudes tiek veiktas, lai pārliecinātos, ka attiecīgajai personai nav ieroči vai bīstami priekšmeti). Jebkurā gadījumā, iepriekšminētie nosacījumi attiecībā uz pārbaudēm neliedz veikt cita veida pārbaudes (piemēram, muitas, veterināro un augu kontroli), kuras paredz Kopienas vai nacionālā likumdošana.

Iebraucot vai izbraucot, trešo valstu pilsoņi tiek pakļauti skrupulozai pārbaudei (3. rindkopa), lai pārliecinātos par šo personu apmeklējuma mērķi un pārliecinātos, ka šīs personas nerada draudus dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai vai sabiedrības veselībai.

Kā jau tika minēts iepriekš (3. panta komentāros), skrupulozas pārbaudes netiek piemērotas personām, kas bauda Kopienas brīvas pārvietošanās tiesības, izņemot gadījumus, kad ir pamatotas aizdomas (pierādījumi) par to, ka šādas personas rada nozīmīgus draudus dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai vai sabiedrības veselībai.

4. rindkopā ir atsauce uz 4. pielikumu par personu kontroles praktiskajiem aspektiem.

7. pants

Šī panta teksts faktiski ir Šengenas Konvencijas 6. panta 2. punkta e) apakšpunkta teksts ar grozījumiem. Jaunais formulējums, it īpaši attiecībā uz iespējām atturēties no pārbaudēm „neparedzētos un ārkārtas gadījumos”, ir pārņemts no Komisijas

priekšlikumiem par prasībām valsts dienestiem sistemātiski apzīmogot trešo valstu pilsoņu ceļošanas dokumentus (COM(2003)664, 2003. gada 6. novembris). Turklāt, nosacījums par trešo valstu pilsoņu ceļošanas dokumentu apzīmogošana vietās, kur ir atvieglotirobežkontroles nosacījumi, arī ir pārņemts no minētajiem priekšlikumiem.

3. rindkopa nosaka, ka detalizēti noteikumus atviegloto pārbaužu veikšanai un kritēriji prioritāras nozīmes piešķiršanai, ir ietverti V pielikumā. Pašreiz spēkā esošā likumdošana nosaka, ka iebraukšanas pārbaudēm ir prioritāra nozīme attiecībā pret izbraukšanas pārbaudēm.

8. pants

Jaunajā pantā ir ietverti horizontālie nosacījumi atsevišķu eju izveidošanai robežšķērsošanas punktos un minimālajām norādēm, kurām jābūt attēlotām uz zīmēm. Atsevišķu eju izveidošanas prasība, lai nodalītu trešo valstu pilsoņus un personas, kam ir iespēja izmantot Kopienas piešķirtās brīvas kustības tiesības, ir ietverta Lēmumā "SCH/Com-ex (94)17 rev. 4"[32] un attiecas tikai uz starptautiskajām lidostām. Lēmums nosaka minimālās norādes, ar kurām tiek nošķirti ES dalībvalstu pilsoņi un trešo valstu pilsoņi. Attiecībā uz jūras robežām, sevišķi pasažieru pārbaudēm uz prāmju klāja, rokasgrāmatas II sadaļas 3.4.4.5. punkts nosaka, ka „vietās, kur tas iespējams, ir jāizveido attiecīgās ejas", lai nodrošinātu atšķirīgu kontroles procedūru piemērošanu ES/EEL valstu pilsoņiem un trešo valstu pilsoņiem. Pašreizējā Regulas redakcija neparedz nodalošo eju izveidošanu uz sauszemes robežas.

Jaunais pants ir balstīts uz jau esošajiem nosacījumiem, kā arī 2003. gada Robežšķērsošanas darba grupas ieteikumiem, jo īpaši Padomes lēmuma priekšlikumiem attiecībā uz norādēm, kādām jābūt attēlotām uz zīmēm robežšķērsošanas punktos[33] un Padomes slēdzienu par atsevišķu eju izveidošanu ārējās robežas šķērsošanas punktos.[34]

Prasība par atsevišķu eju izveidošanu starptautiskajās lidostās tiek saglabāta. Savukārt, atsevišķu eju izveidošana dalībvalstu jūras un sauszemes robežšķērsošanas punktos paliek neobligāta. Īpašie nosacījumi attiecībā uz eju izveidošanu uz sauszemes robežas ir ietverti X pielikumā (sk. tālāk ietvertos komentārus).

Attiecībā uz minimālajām norādēm, kādām jābūt uz zīmēm, augstākminēto Padomes lēmuma priekšlikumu prasības ir ietvertas tā, lai ievērotu nepieciešamību iekļaut Šveices pilsoņus un to ģimenes locekļus to personu sarakstā, kas var baudīt Kopienas brīvas pārvietošanās tiesības atbilstoši Līgumam „Par brīvām personu pārvietošanās tiesībām", kas tika noslēgts ar Šveici un stājās spēkā 2002. gada 1. jūnijā. Personas, kuras bauda Kopienas brīvas pārvietošanās tiesības, var izmantot arī citas ejas, kuras vairs netiek apzīmētas ar "NON EU/EEA", bet ir apzīmētas kā "ALL PASSPORTS". Šo zīmju paraugi ir norādīti VI pielikumā.

Dalībvalstīm ir jāuzstāda visas zīmes robežšķērsošanas punktos līdz 2009. gada 31. maijam. Taču, nomainot esošās zīmes vai uzstādot jaunas zīmes pirms noteiktās

---

32 OV L 239, 22.9.2000, 168. lpp.
33 Padomes dokuments 16184/03 FRONT 186 COMIX 769.
34 Padomes dokuments 8498/03.

dienas, ir jāievēro šajā dokumentā ietvertās minimālās prasības. Šīs prasības tiek piemērotas no iepriekšminētajiem priekšlikumiem.

Uz dalībvalstu savstarpējām robežām, kurās vēl nav atcelta kontrole Šengenas Līguma piemērošanas pārejas procedūras rezultātā, šī panta prasību piemērošana nav obligāta. Šādas prasības ir noteiktas, lai izvairītos no tā, ka dalībvalstis iegulda lielus naudas līdzekļus to robežu aprīkošanā, kas tikai īslaicīgi kalpos par ārējās robežšķērsošanas punktiem.

9. pants

Atzīmju veikšana ceļošanas dokumentos pašlaik notiek atbilstoši Kopīgas rokasgrāmatas II sadaļas 2.1. punktam, saskaņā ar iepriekšminētajiem priekšlikumiem par atzīmju veikšanu. Priekšlikumos minētā atzīmju veikšanu ir obligāti „sistemātiski" jāveic iebraucot (1. punkts).

2. punkts nosaka izņēmumus attiecībā uz atzīmju veikšanu trešo valstu pilsoņu dokumentos – papildus rokasgrāmatas II sadaļas 2.1.1., 2.1.5. un 2.1.6. punktos ietvertajiem izņēmumiem, šis punkts nosaka izņēmuma gadījumus attiecībā uz atzīmēm, kas veicamas to personu dokumentos, kas pakļaujas vietējo robežu šķērsošanas režīmam, tādējādi nodrošinot atbilstību iepriekšminētajiem vietējo robežu šķērsošanas un atzīmju veikšanas priekšlikumiem.

Attiecībā uz izbraukšanas atzīmēm, 3. punkts nosaka, ka šādas atzīmes ir sistemātiski jāveic dokumentos, kuriem ir vairākkārtēja iebraukšanas vīza ar ierobežotu kopējo uzturēšanās laiku.

4. punktā ir ietverta atsauce uz VII pielikuma nosacījumiem par vispārējiem atzīmju veikšanas nosacījumiem. Atzīmju veikšanas procedūra, kā arī zīmogu forma un saturs paliek nemainīgi, taču šie nosacījumi ir papildināti ar Tieslietu un iekšlietu padomes (TIP) 2003. gada 5. un 6. jūnija slēdzienu par drošības pasākumiem ieceļošanas un izceļošanas zīmogiem (Padomes dokuments 9390/03 FRONT 60 COMIX 308). Papildus citām prasībām, šie nosacījumi pieprasa regulāru drošības kodu nomaiņu vismaz reizi mēnesī. Nosacījumi regulē arī kārtību, kādā jāveic informācijas apmaiņa attiecībā uz zīmogu drošības kodu maiņu un nozaudētajiem, nozagtajiem zīmogiem. Informācijas apmaiņa ir jāveic ar valsts kontaktpunkta, kurš ir atbildīgs par informācija apmaiņu attiecībā uz drošības kodiem ieceļošanas un izceļošanas zīmogiem robežšķērsošanas punktos (kas iekļauti Padomes dokumenta 7221/03 FRONT 23 COMIX 147 sarakstā (ES IEROBEŽOJUMI)), starpniecību.

10. pants

Šis pants, kas nosaka uzraudzības veikšanu starp robežšķērsošanas punktiem, ietver Šengenas Konvencijas 6(3). punktu un Kopīgās rokasgrāmatas II sadaļas 2.2. punktu. Detalizēti noteikumi attiecībā uz robežu uzraudzību tiek pieņemti saskaņā ar Komisijas kārtību, kuru nosaka šo noteikumu 30. pants.

11. pants

1. punktā ir ietvertas Šengenas Konvencijas 5. panta 2. punkta prasības attiecībā uz iebraukšanas aizliegumiem trešo valstu pilsoņiem, kas nepakļaujas noteikumu 6.

pantā ietvertajām iebraukšanas prasībām. Pants nosaka arī, ka šādiem pilsoņiem var tikt atļauta iebraukšana, pamatojoties uz humāniem apsvērumiem, nacionālajām interesēm vai starptautiskajām saistībām.

2. punktā ir apskatīti gadījumi, kad personām, kurām nav vīzas un tādējādi nav izpildīti iebraukšanas nosacījumi, izpildot Regulas (EK) Nr. 415/2003 nosacījumus, uz robežas tiek izsniegta vīza. Šie nosacījumi attiecas uz personām, kam nenoteiktu iemeslu dēļ nav bijusi iespēja laicīgi pieteikties vīzas saņemšanai, bet kuras ir izpildījušas iebraukšanas nosacījumus, un šo personu atgriešanās dzimtenē vai tranzīts ir apstiprināts. Rokasgrāmatas II sadaļas 5. un 5.1. punkti ir nomainīti ar atsauci uz spēkā esošo EK Noteikumiem Nr. 415/2003.

3. pantā ir ietverti Kopīgās rokasgrāmatas II sadaļas 1.4.1. un 1.4.2. punkti. Šajā pantā ir arī atsauce uz VIII pielikuma B daļu par kārtību, kādā trešās valsts pilsonis saņem atteikumu vīzas izsniegšanai. VIII pielikuma A daļa nosaka procedūru, kādā atteikums sagatavojams.

4. pants nosaka robežsargu pienākumu nodrošināt, ka trešās valsts pilsonis, kas saņēmis iebraukšanas atteikumu, neiekļūst attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

12. pants

Šajā pantā ir ietvertas Šengenas Konvencijas 6(4). un 6(5). panta prasības, kas nosaka, ka dalībvalstīm ir jānodrošina „pietiekams skaits.....kvalificētu darbinieku", kā arī papildina šīs prasības ar nosacījumu, ka „resursiem" ir jābūt pietiekamiem, lai veiktu augstas kvalitātes kontroli uz ārējās robežas.

13. pants

13. panta 1. punkts ir pārņemts no Kopīgās rokasgrāmatas II daļas 1.1.1. un 1.1.2. punkta, un nosaka, ka, lai izpildītu šīs regulas prasības, dalībvalstīm ir jāveic robežkontrole atbilstoši to kompetencē esošajām robežkontroles funkcijām un nacionālajai likumdošanai, piešķirot robežsargiem kārtības nodrošināšanas tiesības uz robežas un pilnvaras ierosināt kriminālvajāšanu.

3. punkts nosaka, ka to valsts dienestu saraksts, kuriem saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem jāveic robežsardzes pienākumi, ir dots regulas IX pielikumā, nevis pašā regulā, kā tas ir Kopējā rokasgrāmatā.

4. punkts ir jauns noteikums, kas dalībvalstīm, kurās saskaņā ar nacionālo likumdošanu robežsardzes pienākumus veic vairāki dienesti, uzliek par pienākumu nodrošināt koordinētu sadarbību starp šādiem dienestiem, lai efektīvi veiktu robežsardzes pienākumus.

14. pants

Ar šo pantu tiek aizstāti Šengenas Konvencijas 7. pants un Kopīgās rokasgrāmatas II daļas 4. punkts, kā arī 4. punkta 1. un 2. apakšpunkts, kuri attiecas uz sadarbību starp dalībvalstīm efektīvas robežkontroles nodrošināšanā. Tā vietā, lai pārņemtu esošos nosacījumus, pants ietver nosacījumus attiecībā uz jaunizveidojamo Eiropas Ārējās robežas kontroles sadarbības vadības aģentūru, kuras pienākums būs koordinēt dalībvalstu darbību, tai skaitā informācijas apmaiņu, noteikumu

harmonizāciju un robežsargu apmācības programmu kopējo nosacījumu izstrādi, dalībvalstu kopējo pasākumu realizāciju, kopējos riska novērtējumus un kopējā tehniskā aprīkojuma apsaimniekošanu.

15. pants

15. pants ir jauns pants, kura izstrādi veicināja pašreizējā prakse un TIP 2003. gada 27. un 28. novembra slēdziens[35] attiecībā uz elastīgu sauszemes robežu kontroles pasākumu pieņemšanu ES paplašināšanās kontekstā.

Ņemot vērā divpakāpju Šengenas prasību ieviešanas procedūru (sk. 6. punktu), jaunās dalībvalstis pēc uzņemšanas ES uzreiz nepiemēro Šengenas līguma prasības, un personu kontrole uz jauno un esošo dalībvalstu, kā arī jauno dalībvalstu savstarpējām robežām tiks veikta līdz brīdim, kad pilnībā stājas spēkā Šengenas līguma prasības. Uz šīm robežām, kas var tikt uzskatītas par „īslaicīgajām ārējām robežām", piemērotie noteikumi ir tādi paši kā uz Šengenas līguma valstu ārējām robežām.

Tādējādi, 1. punkts nosaka, ka dalībvalstis nepiemēro 18. panta nosacījumus un neatceļ kontroles uz savstarpējām sauszemes robežām līdz šī panta piemērošanas datumam, veicot kopējās robežas kontroli, kā to nosaka ārējo robežu kontroles noteikumu kritēriji un principi. Dalībvalstis var savā starpā noslēgt līgumus par kopējās robežkontroles veikšanu, attiecīgi informējot par to Komisiju..

4. nodaļa – Īpaši sīki izstrādāti robežkontroles noteikumi un īpaša procedūra

16. pants

Šajā pantā ir ietverta atsauce uz X pielikumā noteiktajiem robežu tipiem (sauszemes, gaisa un jūras), kā arī dažādiem transporta veidiem dalībvalstu ārējo robežu šķērsošanai. Komentāri attiecībā uz izmaiņām esošajos noteikumos ir sekojoši:

Sauszemes robežas

1.1. punkts apraksta kontroli, kas veicama autotransportam, un ietver Kopīgās rokasgrāmatas II daļas 3. punkta 1. apakšpunkta nosacījumus. Punkts ir papildināts ar nosacījumiem attiecībā uz atsevišķu kontroles eju izveidošanu sauszemes robežšķērsošanas punktos, ievērojot Padomes 2003. gada 8. maija secinājumus (sk. komentārus attiecībā uz horizontālajiem nosacījumiem).

Atsevišķu kontroles eju izveidošana robežšķērsošanas punktos nav obligāta, taču šādas ejas var tikt izveidotas, ja attiecīgā dalībvalsts to uzskata par nepieciešamu un to pieļauj vietējie apstākļi, it īpaši satiksmes intensitāte. Turklāt, atsevišķas ejas var tikt izveidotas, ja dalībvalsts atbildīgās institūcijas uzskata, ka tas nepieciešams „ārkārtas gadījumos" un „vietās, kurās transporta satiksme un infrastruktūra to pieprasa" (nosacījumi, kas iekļauti no augstākminētā Padomes slēdziena).

[35] Padomes dokuments 15013/03 FRONT 164 COMIX 704, 19.11.2003.

Gadījumos, kad dalībvalsts izlemj izveidot atsevišķas ejas robežkontroles punktos, tās ir jāaprīko ar zīmēm, kurās ir ietvertas minimālās norāžu prasības, kas aprakstītas 8. pantā.

Dalībvalstis var izveidot arī atsevišķas ejas tiem transporta līdzekļiem, kas pakļaujas vietējās robežas šķērsošanas režīmam. Šādu eju izveide atbilst noteikumu ieteikumiem attiecībā uz vietējās robežas šķērsošanu.

1.2. punkts attiecas uz dzelzceļa satiksmi, un ietver sevī rokasgrāmatas II sadaļas 3.2. punkta nosacījumus. Šajā punktā nav veiktas izmaiņas, ir veiktas tikai formālas izmaiņas, kuru mērķis ir padarīt nosacījumus vieglāk uztveramus.

Gaisa robežas

X pielikuma 2. punkts ietver rokasgrāmatas II sadaļas 3.3., 3.3.1. – 3.3.7. nosacījumus (izņemot novecojušos un pārspīlētos Šengenas Konvencijas 4. panta vai tā piemēru nosacījumus), atsevišķas Lēmuma „SCH/Com-ex (94)17 rev. 4" daļas un vadlīnijas starptautiskajā civilajā aviācijā (pasažieru vai privāto lidojumu) veicamās kontroles efektivitātes uzlabošanai, kas tika pieņemtas Robežšķērsošanas darba grupas 2003. gada 5. jūnija sēdē.[36]

Šīs sadaļas 2.1. punkts nosaka kārtību, kādā veicama pasažieru pārbaude starptautiskajās lidostās.

Lai nodalītu iekšējo lidojumu pasažierus, kuri netiek pakļauti kontrolei, un pasažierus no citiem lidojumiem, kuriem jāiziet pārbaude, ir jāveic pasākumi, lai fiziski nošķirto ienākošo pasažieru plūsmas. Šajā sakarā dalībvalstu atbildīgajiem dienestiem sadarbībā ar lidostas operatoriem ir jāizveido attiecīgā infrastruktūra. Praksē tas var tikt izdarīts nodalot iekāpšanas zonas vai nosakot satiksmi dažādos terminālos.

Tad ir jānosaka vieta, kurā tiek pārbaudītas bagāža un personas, kuras lido ar pārsēšanas biļetēm.

Tāpat ir noteikts, ka pasažieru pārbaude ir jāveic ārpus lidmašīnas, tādēļ dalībvalstīm sadarbībā ar lidostas dienestiem un pārvadātājiem ir jānodrošina pasažieru novirzīšana uz vietām, kur šādas pārbaudes tiek veiktas. Īpašie nosacījumi attiecībā uz lidmašīnu apkalpes locekļu pārbaudēm ir ietverti XI pielikumā.

Visbeidzot, gadījumos, kad starptautiskajā lidojumā devusies lidmašīna (vai ārvalstu lidmašīna) ir spiesta nepārvaramas varas vai briesmu vai varas iestāžu norādījumu rezultātā nosēsties lidlaukā, kurš nav priekš tā paredzēts, lidojums var tikt turpināts tikai pēc tam, kad saņemta atļauja no dienestiem, kas atbildīgi par robežkontroles funkciju veikšanu. Attiecībā uz šāda veida pasažieru pārbaudēm nedrīkst tikt izdarīti nekādi izņēmumi.

2.2. punkts nosaka īpašās procedūras atbilstoši kurām veicamas pārbaudes lidostās, kurām nav starptautisko lidostu statusa (lidlaukos). Ņemot vērā mazākus satiksmes apjomus nekā starptautiskajās lidostās, šādās lidostās ir nepieciešams veikt

[36] Padomes dokuments 8782/1/03 REV 1.

pasākumus, lai fiziski nodalītu pasažieru plūsmas un nodrošināt nepārtrauktu robežsardzes klātbūtni. Veicot šādus pasākumus, ir jāievēro EK Noteikumu Nr. 2320/2002 nosacījumi attiecībā uz kopējiem civilās aviācijas drošības noteikumiem, it īpaši attiecībā uz dalībvalstu pienākumu pārbaudīt/atsijāt pasažierus, lai kontrolētajās drošības zonās vai lidaparātā netiktu ienesti aizliegti priekšmeti. Tāpat, nepieciešamības gadījumā, ir jānodrošina, ka attiecīgajā laikā ir pieejams pārbaužu veikšanai nepieciešamais personāls. Tādēļ lidlauka direktoram ir savlaicīgi jāinformē atbildīgie dienesti par starptautiskajos maršrutos lidojošo lidaparātu ierašanos vai izlidošanu.

2.3. punkts ietver sevī rokasgrāmatas 3.3.5. un 3.3.7. punktu nosacījumus attiecībā uz privātajiem lidojumiem (tai skaitā ar planieriem, mazajiem lidaparātiem, utt.), ievērojot iepriekšminēto vadlīniju prasības efektīvas kontroles veikšanai starptautiskajā civilajā aviācijā, kuras ir pieņēmusi Robežšķērsošanas darba grupa.

Salīdzinājumā ar spēkā esošajiem nosacījumiem, šī sadaļa uzliek lidaparāta kapteinim pienākumu pirms izlidošanas iesniegt dalībvalsts, kurā paredzēts nosēsties robežkontroles dienestiem vispārējo deklarāciju, kura ietver lidojuma plānu (atbilstoši Starptautiskās civilās aviācijas konvencijas 2. pielikumam) un informāciju par pasažieru identitāti.

Turklāt, ja no trešās valsts nākošs privātais lidaparāts uz kādu no dalībvalstīm veic nosēšanos citas dalībvalsts teritorijā, tās dalībvalsts, kurā tiek veikta nosēšanās, atbildīgajiem dienestiem ir jāveic pārbaude un jāapzīmogo iepriekšminētā vispārējā deklarācija tā, lai dalībvalsts, kas ir lidojuma galamērķis, atzīmētu, ka pārbaude jau ir veikta.

Jebkurā gadījumā, ja nav skaidrs, no kurienes un uz kurieni dodas privātais lidaparāts, un nav skaidrs vai tas ir vai nav iekšējais lidojums, ir jāveic lidaparātā esošo personu pārbaude. Šis nosacījums attiecas gan uz starptautiskajām lidostām, gan lidlaukiem.

Visbeidzot, šis pants nosaka, ka prasības attiecībā uz planieriem, mazajiem lidaparātiem, helikopteriem un līdzīgiem lidaparātiem tiek noteiktas ar nacionālo likumdošanu, un atsevišķos gadījumos divpusējiem līgumiem.

Jūras robežas

Šī sadaļa, un it īpaši tās punkts, kas attiecas uz jūras satiksmes kontroli (3.1. punkts), ir pamatīgi pārstrādāta ņemot vērā sarežģījumus, kas radušies ar rokasgramatas nosacījumu piemērošanu, jo īpaši veicot Šengenas izvērtējumu. Vērā ir ņemti arī jautājumi, kurus savā 2003. gada jūlijā iesniegtajā ziņojumā par ekonomiski tehnisko pamatojumu pārbaudēm uz jūras robežas ir ietvērusi konsultāciju firma „Civipol Conseils". Šīs sadaļas nosacījumi ietver arī pasākumu programmu nelegālo imigrantu skaita samazināšanai uz dalībvalstu jūras robežām, kuru Padome pieņēma 2003. gada 27. novembrī[37], kā arī tās neformālās valstu ekspertu apspriedes rezultātus, kas notika 2003. gadā 4. decembrī.

[37] Padomes dokuments 15445/03 FRONT 172 COMIX 731.

3. punkta 1. apakšpunktā ir ietverts viss Kopīgās rokasgrāmatas II daļas 3. punkta 4. apakšpunkts, kurā tiek apskatītas jūras satiksmē veicamās pārbaudes.

Tika nolemts pārstrādāt dažas no pašreizējā 3.4.1. punkta redakcijā sniegtajām definīcijām (piemēram, „jūras satiksme", „pasažieris", „apkalpes komanda"). Citas definīcijas – „regulāra prāmju satiksme", „kruīza kuģis", „izpriecu kuģošana" un „piekrastes zvejniecība" – ir pārņemtas no 2. panta.

Jaunais X pielikuma 3. punkta 2. apakšpunkts apkopo Rokasgramatas 3.4.4. punktā ietvertās īpašās procedūras attiecībā uz noteiktiem kuģošanas veidiem. Saskaņā ar iekšējo un ārējo jūras robežu definīciju (skatīt šīs regulas 2. pantu) ostas visos gadījumos tiek uzskatītas par ārējo jūras robežu, tādējādi visi kuģi, tiem iebraucot vai izbraucot no ostas, ir jāpārbauda, jo nav iespējams noteikt, kas norisinās ārpus ostas - teritoriālajos vai starptautiskajos ūdeņos (cilvēku vai kravu uzņemšana/izkraušana). Taču, ņemot vērā atšķirības starp dažādiem kuģošanas veidiem, ir jāveic sistemātiskas kuģu pārbaudes.

Šajā daļā nav iekļauts Kopīgās rokasgrāmatas 3.4.4.1. punkts, jo tas attiecas uz prāmju satiksmi starp divām Šengenas līgumvalstu ostām, tādējādi šķērsojot iekšējās un nevis ārējās robežas.

3.2.1. - 3.2.3. punkti attiecas uz kruīza kuģu pārvietošanos. Šajos punktos ietvertie nosacījumi atbilst 3.4.4.2. punktam, kurš ir papildināts, iekļaujot politikas nostādnes, kuras nosaka pasākumu programma nelegālo imigrantu skaita samazināšanai uz jūras robežām, kā arī Šengenas katalogā ietvertās rekomendācijas attiecībā uz kruīza kuģiem. Kruīza kuģu kontrole parasti tiek veikta tikai pirmajā un pēdējā Šengenas dalībvalsts ostā, taču šādas pārbaudes var tikt atkarībā no iespējamā nelegālo imigrantu riska veiktas arī citās ostās, kurās kuģis apstājas kruīza maršrutā. Šis pants nosaka arī apiešanos ar personām, kurām tiek liegta iebraukšana attiecīgās valsts teritorijā.

3.2.4. - 3.2.7. punkti atbilst 3.4.4.3. un attiecas uz izpriecu kuģošanu. Tāpat šajos punktos ir ietverti nosacījumi, kas balstīti uz iepriekšminēto pasākumu programmu un Šengenas katalogu. Izpriecu kuģi ir jānoenkuro speciālās iebraukšanas ostās, un par robežkontroli atbildīgie dienesti ir jāinformē gadījumos, ja šis nosacījums tiek pārkāpti vai iestājas nepārvaramas varas apstākļi. Atbildīgajiem dienestiem ir jāiesniedz dokumenti par attiecīgā kuģa tehnisko specifikāciju un uz tā klāja esošajām personām. Ievērojot nelegālo imigrantu riska iespējas, dienestiem iesniegto personu sarakstā iekļautajām personām tiek izsniegta atļauja izkāpt krastā, lai dotos paredzētajās ekskursijās.

3.2.8. un 3.2.9. punkti attiecas uz piekrastes zvejošanu (kuru pašlaik nosaka Kopīgās rokasgrāmatas 3.4.4.4. punkts), un ietver sevī nosacījumus, kas ir līdzīgi iepriekšējos punktos izklāstītajiem. Piekrastes zvejas kuģu, kuri atgriežas ostā ik dienu vai gandrīz ik dienu, pārbaudes netiek veiktas sistemātiski, atkarībā no nelegālo imigrantu riska novērtējuma. Kuģa kapteinim ir jāiesniedz atbildīgajiem dienestiem informācija par izmaiņām kuģa apkalpes komandas sarakstos vai attiecībā uz papildus pasažieriem uz kuģa klāja.

3.2.10. punktā ir gandrīz pilnībā pārņemts Kopīgās rokasgrāmatas 3.4.4.5. punkta teksts attiecībā uz kontrolei pakļauto prāmju satiksmi.

3.3. punkts, kas attiecas uz kuģošanu iekšzemes ūdeņos un atbilst rokasgrāmatas II sadaļas 3.5. pantam, nav ticis grozīts. Faktiski ar nepieciešamajām izmaiņām uz šo kuģošanas veidu attiecas tie paši nosacījumi, kādi tiek piemēroti jūras robežu kontrolei.

17. pants.

Šis pants nosaka iespēju izstrādāt īpašu procedūru noteiktas kategorijas personu pārbaudēm, tajā skaitā gaisa kuģu pilotiem, jūrniekiem, diplomātisko, oficiālo un dienesta pasu turētājiem, darbiniekiem, kas strādā uz robežas un nepilngadīgajiem. Īpašās procedūras ir aprakstītas XI pielikumā. Pielikuma tekstā ir pārņemti rokasgrāmatas II sadaļas 6. punkta nosacījumi, izņemot 6.1. punktu (ES pilsoņi un to ģimenes locekļi), 6.2. punktu (trešo valstu pilsoņi, kuriem ir citas dalībvalsts izdota uzturēšanās atļauja), 6.3. punktu (bēgļi un personas bez pavalstniecības), 6.9. punktu (grupu ceļotāji) un 6.10. punktu (personas, kas uz robežas pieprasa patvērumu).

6.1. punkts nav ietverts, jo, kā jau minēts, iebraukšanas un uzturēšanās noteikumi ES pilsoņiem un personām, kuras bauda Kopienas brīvas pārvietošanās tiesības, ir atrunāti Kopienas likumdošanā. Tādējādi nav nepieciešamības noteikumos iestrādāt Kopienas likumdošanā jau atrunātos nosacījumus. Jebkurā gadījumā, Regulas 3. pantā ir noteikts, ka noteikumi neietekmē to personu tiesības, kas bauda Kopienas brīvas pārvietošanās tiesības.

6.2. pants jau ir iestrādāts noteikumu 6. panta 4. punktā.

6.3. punkta nosacījumi nav ietverti, jo, pirmkārt, trešo valstu pilsoņu, tajā skaitā bēgļu un personu bez pavalstniecības, iebraukšanas dokumentu atzīšanas procedūra nav harmonizēta un ir katras dalībvalsts pārziņā, un attiecīgie lēmumi pašlaik tiek apkopoti Padomes ģenerālsekretariātā[38] (un šī sadaļa jebkurā gadījumā ir novecojusi). Otrkārt, vīzas saņemšanas prasības šādām personām ir ietvertas EK Noteikumu Nr. 539/2001 3. pantā, tādēļ šajā Regulā nav nepieciešams ietvert līdzīgas atrunas. Treškārt, rokasgrāmatas II sadaļas 6.3.2. punkta otrā rindkopa („Personām bez pavalstniecības, kurām ir ceļojuma dokuments, ir jāsaņem iebraukšanas vīza, izņemot gadījumus, kad šīm personām ir uzturēšanās atļauja, kas izdota kādā no Šengenas dalībvalstīm") pat ir pretrunā ar EK Regulu Nr. 539/2001, jo šie noteikumi atbrīvo no vīzas saņemšanas nepieciešamības ceļošanas dokumentu turētājus, kas ir personas bez pavalstniecības, ja tiem izsniegts trešās valsts, kurā šādas personas likumīgi uzturas (Regulas 3. panta otrā rindkopa).

6.9. punkts, kas paredz atvieglotus noteikumus grupu ceļotāju kontrolei (it īpaši attiecībā uz vadītājiem, kas pavada svētceļotāju vai skolēnu grupas) nav iekļauts, jo šis nosacījums ir pretrunā ar vispārējo kontroles sistēmu un pienākumu sistemātiski apzīmogot ceļošanas dokumentus, kas atļauj iebraukšanu Šengenas zonā.

Visbeidzot, 6.10. punkts, kas paredz, ka ja ārvalstnieks lūdz patvērumu uz robežas, uz viņu attiecas konkrētās dalībvalsts likumdošana līdz brīdim, kad tiek noskaidrots, kam jāapmierina prasībā pēc patvēruma, ir lieks un nav iestrādāts vispār. Turklāt,

[38] Sk. tabulu, kurā uzskaitīt ceļošanas dokumenti, uz kuru pamata turētājs var šķērsot robežu un kuriem var pievienot vīzu (Izpildkomisijas lēmums "SCH/Com-ex (98)56" un "SCH/Com-ex (99)14", 1999. 28. aprīlis).

Regulas 3. pants jau nosaka dalībvalstu pienākumus attiecībā uz patvēruma nodrošināšanu un starptautiskās aizsardzības sniegšanu.

Savukārt, šajā sadaļā ir iestrādāti sekojoši panti: rokasgrāmatas 6.4. punkts, kas attiecas uz gaisa kuģu pilotiem un apkalpes komandas locekļiem (šī pielikuma 1. punkts), 6.5. punkts par jūrniekiem (2. punkts), 6.6. un 6.11. punkti, kas attiecas uz diplomātisko, oficiālo un dienesta pasu turētājiem, kā arī starptautisko organizāciju darbiniekiem (3. punkts), 6.7. punkts par darbiniekiem, kas strādā uz robežas (4. punkts), un 6.8. par nepilngadīgajiem (5. punkts).

Gaisa kuģu piloti

1. punkts, kas attiecas uz gaisa kuģu pilotiem un apkalpes locekļiem, nav krasi mainīts attiecībā pret rokasgrāmatas 6.4. punktu, kas ietver īpašos nosacījumus pilota licenču un apkalpes locekļu sertifikātu turētājiem, pamatojoties uz 1944. gada 7. decembra Civilās aviācijas konvencijas 9. pielikumu un šīs konvencijas 3.74. un 3.75. punktiem. Taču, šī daļa ir pārfrāzēta, lai skaidrāk izteiktu šīs personu kategorijas tiesības, it īpaši tiesības, kas ļauj pildot savus pienākumus, uz pilota licences vai apkalpes personāla sertifikāta pamata, neuzrādot pasi vai vīzu, pārvietoties lidostai piegulošās pašvaldības teritorijā, vai doties uz citu dalībvalsts teritorijā esošu lidostu..

Jūrnieki

No otras puses, 2. pants, kas attiecas uz jūrniekiem, ir pamatīgi grozīts salīdzinājumā ar pašreiz spēkā esošo rokasgrāmatas 6.5. pantu, lai skaidrāk izteiktu prasību būtību un piemērotu to starptautiskā līmenī notikušajām izmaiņām (jo sevišķi jaunajai Ženēvas Konvencijai Nr. 185, kas tika parakstīta 2003. gada 19. jūnijā).

Jaunā redakcija nosaka, ka jūrniekiem, kuriem ir jūrnieku identifikācijas dokuments – atsauce uz jūrnieka grāmatiņu ir dzēsta, jo šis dokuments nenorāda nedz jūrnieka identitāti, nedz arī ir ceļošanas dokuments – kas izdots saskaņā ar 1965. gada Londonas Konvenciju (FAL) un Ženēvas Konvenciju Nr. 185, ir tiesības nokāpt krastā un uzturēties pašvaldībā, kuras ostā kuģis ir piestājis, nereģistrējoties robežšķērsošanas punktā. Iepriekšminētais nosacījums tiek piemērots tikai tādā gadījumā, ja .šo jūrnieku vārds ir norādīts kuģa komandas sarakstā, kas iepriekš iesniegts ostā. Pirms došanās krastā, jūrniekam ir jāpakļaujas vizuālajai kontrolei, atbilstoši migrācijas un drošības riska novērtējumam. No otras puses, vīzas saņemšanas nepieciešamība ir dzēsta no šī panta, jo tā jau ietverta EK Noteikumu Nr. 539/2001 4. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktos (citās valodās izstrādātajos Reglamentos ir vērojamas novirzes - dažās versijās jūrniekiem ir jābūt vīzām visos gadījumos, citās „kad nepieciešams").

Jūrniekiem, kas gatavojas uzturēties ārpus ostas apkārtnē esošās pašvaldības, spēkā paliek prasība izpildīt iebraukšanas prasības, kā to nosaka Noteikumu 5. pants. Var tikt pieļauti izņēmuma gadījumi, it īpaši attiecībā uz prasību par vīzu un pietiekamiem iztikas līdzekļiem. Jūrniekiem, kam nav vīzas, var izdot vīzu atbilstoši EK Noteikumiem Nr. 415/2003, kas papildus vispārējiem noteikumiem vīzu izdošanai uz robežas, nosaka kārtību, kādā tiek piešķirtas vīzas jūrniekiem, kas atrodas Dalībvalstī caurbraucot.

Robežsardzei ir jebkurā gadījumā jāpārliecinās, ka jūrnieks ir izpildījis citas 5. pantā ietvertās prasības, t.i., ka tam ir spēkā esošs ceļošanas dokuments, ka tas nav iekļauts ŠIS personu sarakstā, kam aizliegta iebraukšana, ka šis jūrnieks nerada draudus sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai vai dalībvalsts sabiedrības veselībai. Nepieciešamības gadījumā, robežsargiem ir jāpārbauda arī citi dokumenti, piemēram, kuģa īpašnieka vai tā pilnvarota aģenta rakstiska deklarācija, diplomātiskās vai konsulārās iestādes rakstiska deklarācija, policijas izdota izziņa vai, ja nepieciešams, citas administratīvās iestādes izdota atļauja.

Diplomātisko, oficiālo un dienesta pasu turētāji, kā arī starptautisko organizāciju biedri

3. punkts ietver gan spēkā esošā punkta nosacījumus attiecībā uz diplomātisko, oficiālo un dienesta pasu turētājiem, kā arī punktu par prasībām attiecībā uz dokumentu turētājiem, kuriem šādu dokumentu ir izsniegušas starptautiskās organizācijas, jo uz šīm kategorijām attiecas līdzīgi nosacījumi (vietās, kur ir atšķirības, tās ir saglabātas). Starp dokumentiem, kurus izdevušas starptautiskas organizācijas, šīs sadaļas ietvaros ir minami sekojoši dokumenti: ANO (un tās struktūrvienību) izsniegtas caurlaides, Eiropas Kopienas un Euratom izsniegtas caurlaides; Eiropas Padomes ģenerālsekretariāta izsniegts likumīgais sertifikāts, kā arī dokumenti, kas izsniegti NATO galvenajā mītne (t.i. militārās identifikācijas kartes, kurām pielikumā ir nosūtījums, ceļošanas atļauja vai arī individuāla/grupas pavēle).

Ņemot vērā šai personu kategorijai piešķirtās privilēģijas un imunitāti, šādām personām attiecībā pret citiem ceļotājiem var tikt piešķirtas prioritāras tiesības šķērsot robežu. Šādām personām arī parasti netiek lūgts uzrādīt pietiekamus iztikas līdzekļus. Šo personu statuss automātiski atbrīvo no vīzas nepieciešamības – atbrīvojums no vīzas saņemšanas nepieciešamības diplomātisko, oficiālo un dienesta pasu turētājiem saskaņā ar EK Noteikumu Nr. 539/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu paliek dalībvalstu pārziņā.

Diplomātisko, oficiālo un dienesta pasu turētājiem nedrīkst nekādos apstākļos tikt liegta iebraukšana teritorijā, ja robežsardze pirms tam nav informējusi kompetentos valsts dienestus, pat ja par šādām personām ir ievietots brīdinājums ŠIS.

17. panta 2. punktā ir ietvertas atsauces uz kartēm ko Ārlietu ministrijas izsniedz akreditētiem diplomātisko misiju un konsulāro pārstāvniecību darbiniekiem un to ģimenes locekļiem. Šādu karšu paraugi ir atrodami XII pielikumā (pašreiz Kopõgās rokasgrāmatas 13. pielikums). Šādas kartes, kuras ir līdzīgas uzturēšanās atļaujām, ļauj to turētājiem, ja tiem ir spēkā esošs ceļošanas dokuments, šķērsot dalībvalstu robežas bez vīzas saņemšanas.

Veicot pārbaudes, robežsargi, protams, var pieprasīt attiecīgajām personām pieprasīt diplomātiskā statusa apliecinājumu vai vismaz pamatojumu tiesībām uz privilēģiju, imunitāti vai atvieglojumiem. Šaubu gadījumā, ziņas var tikt pārbaudītas attiecīgās valsts Ārlietu ministrijā.

Darbinieki, kuri strādā uz robežas

4. punktā esošais teksts, kurā aprakstīta iespēja veikt izvēles pārbaudes darbiniekiem, kas strādā uz robežas, ir papildināts ar nosacījumu, ka uz robežas strādājošie automātiski tiek pakļauti atvieglotai pārbaudei, kāda attiecas uz vietējās robežas šķērsošanu, pārejot robežu īpašos robežšķērsošanas punktos un īpaši tam paredzētās ejās, neapzīmogojot šo personu ceļošanas dokumentus. Šāds papildinājums tika ieviests, jo uz robežas strādājošie nevar pakļauties vietējās robežas šķērsošanas nosacījumiem - tie attiecas tikai uz īslaicīgas iebraukšanas gadījumiem.

Nepilngadīgie

5. punkts, kas attiecas uz nepilngadīgajiem (pašlaik 6.8. punkts) paredz, ka, pirmkārt, šīs kategorijas personas tiek pakļautas tādām pašām pārbaudēm kā pieaugušie. Esošie noteikumi ir papildināti atbilstoši iniciatīvai, kas tika uzsākta Itālijas prezidentūras laikā 2003. gada 2. oktobrī (Padomes dokuments 13124/03 FRONT 133 COMIX 588). Gadījumā, ja nepilngadīgie ceļo pieaugušo pavadībā, robežsargiem ir pienākums veikt papildus pārbaudes (ja nepieciešams, atsevišķas pārrunas ar nepilngadīgo), ja ir nopietns pamats domāt, ka nepilngadīgais ir nelikumīgi atņemts tā likumīgajiem apgādniekiem.

Attiecībā uz nepilngadīgajiem, kas ceļo vieni paši, robežsargiem, veicot pārbaudes izbraukšanas vietā, pārbaudot ceļošanas dokumentos ietvertos ceļojums datus, ir īpaši uzmanīgi jāpārliecinās, ka nepilngadīgie neatstāj attiecīgās valsts teritoriju bez apgādnieku atļaujas.

III sadaļa – Iekšējās robežas.

18. pants

18. panta 1. punkts nosaka, ka robežkontrole uz Šengenas līgumvalstu iekšējām robežām personām netiek veikta, neatkarīgi no to valstiskās piederības (Konvencijas 2. panta 1. punkts) un ar EK līguma 14. pantā norādītajiem mērķiem. Šis punkts nosaka, ka iekšējās robežas šķērsošana netiek pakļauta robežkontrolei un personas var brīvi šķērsot šo robežu jebkurā vietā. Visas parastās un izvēles pārbaudes neatbilst idejai par vienotu zonu bez robežām, tādēļ tās ir aizliegtas (neietekmējot Noteikumu 20. un 24. panta nosacījumus). Robežu šķērsošana starp divu Šengenas līgumvalstu teritorijām ir jāuztver tāpat, kā pārvietošanās starp reģioniem, rajoniem vai citām dalībvalstu administratīvajām vienībām.

19. pants

19. panta tekstā ir pārņemti un pastiprināti Šengenas Konvencijas 2. panta 3. punkta nosacījumi.

a) punkts nosaka, ka personu pārbaude visā teritorijā var tikt veikta policejisko funkciju īstenošanas ietvaros. Šis punkts nosaka, ka pārbaudes, kas tiek veiktas pierobežas zonās, neatceļ personu tiesības šķērsot robežu bez pārbaudes, ja šādas pārbaudes tiek veiktas tikpat bieži kā pārējā teritorijā veicamās pārbaudes. Tādējādi, dalībvalsts nevar izstrādāt kārtību, kas attiektos tikai uz iekšējās robežas ietverto teritoriju, nosakot kādu joslu, kurā izvēles pārbaudes vai vizuālās pārbaudes tiek

veiktas atšķirībā no pārējās valsts teritorijas. Pat minimālas pārbaudes robežšķērsošanas zonā vai tās tuvumā ir nepieņemamas. Pārbaužu mērķis ir izšķirošs faktors.

b) punkts ļauj ostas vai lidostas dienestiem, pārvadātājiem veikt personu kontroli ostās vai lidostās pirms šādu personu iekāpšanas lidmašīnā vai kuģi. Pārbaudes nodrošina to, ka pasažieri neienes ieročus vai bīstamus priekšmetus un vielas. Tāpat šādas pārbaudes ļauj pārliecināties, ka attiecīgā ceļotāja vārds atbilst uz biļetes norādītajam. Šādas pārbaudes var būt noderīgas arī, lai nodrošinātu mieru pasažieriem gadījumos, kad paredzēts uzņemt pazīstamus nemiera cēlājus.

c) un d) punkti nosaka, ka Noteikumi neatbrīvo no pienākuma nēsāt līdzi dokumentus, kuri paredzēti nacionālajā likumdošanā, kā arī trešo valstu pilsoņus neatbrīvo no obligātās pieteikšanās par uzturēšanos valstī, kā to paredz nacionālā likumdošana un Kopienas likumdošana (it īpaši Šengenas Konvencijas 22. pants par ziņošanas kārtību iebraucot).

20. pants

Pārbaužu atcelšana uz iekšējām robežām nedrīkst apdraudēt no robežām brīvās zonas drošību. Lai saglabātu augstu drošības līmeni, ir noteikti papildus pasākumi.

Taču, ir iespējamas situācijas, kad šie instrumenti nespēj nodrošināt adekvātu atdevi, un šādos gadījumos ir jāatjauno robežkontrole uz iekšējām robežām. Šī panta izstrāde tika veikta Šengenas Konvencijas 2. panta 2. punkta ietekmē un nosaka apstākļus, kuros dalībvalsts var atjaunot pārbaudes un noteikt to kārtību.

Kā pašlaik noteikts Šengenas Konvencijā, dalībvalsts var atjaunot robežkontroli uz iekšējās robežas gadījumos, kad tiek radīti nopietni draudi sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības veselībai vai iekšējai drošībai. Sabiedrības veselība ir ietverta Konvencijā, jo tas ir viens no iebraukšanas nosacījumiem, ko nosaka 5. pants (sk. komentārus par šo pantu). Priekšlikumi nosaka, ka draudiem sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības veselībai vai iekšējai drošībai ir jābūt pamatotiem. Tādējādi šāds drošības pasākumu ieviešanas pants var tikt piemērots tikai ārkārtas gadījumos.

Tā, kā tas ir ārkārtas pasākums, robežkontroles atjaunošana var tikt ieviesta uz laika posmu, kas nepārsniedz 30 dienas. Maksimālo laika posmu ierobežo arī 1. punkts, kas nosaka atbilstības principu, saskaņā ar kuru pārbaužu apjoms un ilgums nedrīkst pārsniegt attiecīgo draudu apmēru. Pieredze rāda, ka kopš Šengenas līguma spēkā stāšanās, laiks uz kādu tika atjaunotas pārbaudes nav pārsniedzis 30 dienas, tādējādi šāds ierobežojums ir pierādījies praksē.

Taču, ir ļoti iespējams, ka nopietni draudi varētu pārsniegt 30 dienu laika posmu. Šādos gadījumos robežkontrole var tikt pagarināta par vēl 30 dienām (2. punkts). Pagarināšanas procedūra ir atrunāta 23. pantā.

21. pants

Robežkontroles atjaunošanas procedūra, kuru nosaka Šengenas Konvencija, ir jāpieņem atbilstoši ES institucionālajai struktūrai, jo, kad Šengenas likumdošana tika iestrādāta ES likumdošanā, ne visi institucionālie nosacījumi tikai piemēroti ES

esošajiem. Sadalot Šengenas likumdošanu uz pirmo un trešo balstu,[39] Padome noteica pirmā balsta likumdošanas bāzi attiecībā uz iekšējo robežu šķērsošanu EK Līguma 62. panta 1. punktā.

No tā izriet, ka Komisijai, kas aizstāv līgumus, ir pilnībā jāiesaistās robežkontroles atjaunošanā uz iekšējās.

Dalībvalstij, kas iesniedz prasību par robežkontroles atjaunošanu ir jānorāda šāda iesnieguma iemesli, norādot uz notikumiem, kas radījuši nopietnus draudus sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai un sabiedrības veselībai, un, ja nepieciešams, pasākumus kādi būtu jāveic citām dalībvalstīm, kad ir pieņemts lēmums par robežkontroles atjaunošanu, lai citas valstis var tam sagatavoties. Šengenas Izpildu komitejas 1995. gada 20. decembra Lēmums (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2) jau nosaka kārtību kādā izziņojama šāda informācija.

Komisijai un citām dalībvalstīm šī informācija tiks nodota Padomē, lai uzlabotu atbildes rīcību un veicinātu savstarpējo sadarbību starp dalībvalstīm, ja tāda ir nepieciešama (piemēram, aizliegt vairākkārtējiem pārkāpējiem atstāt teritoriju vai, lai veicināt policijas spēku sadarbību). Tāpat ir iespējams apspriest, kādi papildus pasākumi ir veicami, un jebkurā gadījumā, ierobežot to robežu skaitu uz kurām tiek veiktas pārbaudes. Konsultāciju ceļā var tikt noteikta atbilstība, ar kādu robežkontrole uz iekšējās robežas tiek atjaunota attiecībā pret radīto risku. Un pēc šādiem notikumiem, kas rada nopietnus draudus sabiedriskajai kārtībai, vai to laikā policija un koordinējošie ierēdņi var tikt nosūtīti, lai uz vietas veiktu informācijas apmaiņu un precīzāk nodrošināt robežkontroles veikšanu. Šādos gadījumos vērā ir jāņem Padomes lēmums attiecībā uz drošību Eiropas Padomes sanāksmju laikā un citos līdzīgos pasākumos (Padomes 2003. gada 4. novembra Dokuments 13915/03 ENFOPOL 92 COMIX 642, 4.11.2003), kas norāda uz nepieciešamību izmantot izlūkošanas dienestus, lai veiktu mērķtiecīgus pasākumus attiecībā uz personām, par kurām ir aizdomas, ka tās varētu šķērsot dalībvalsts robežu ar mērķi graut sabiedrības kārtību un drošību kādā pasākumā, vai vēršoties pret pasākumiem. Tāpat ir iespējams apmainīties ar pieredzi un konstatēt, kādi uzlabojumi ir nepieciešami.

Ņemot vērā iepriekšminētās konsultācijas, un balstoties uz nodrošināto informāciju, Komisija sniedz savu viedokli, jo īpaši attiecībā uz notikumiem, kas ir pamatā robežkontroles atjaunošanai uz iekšējām robežām un šādu notikumu radītajiem riskiem.

Konsultācijas ir obligātas un tās jāveic vismaz 15 dienas pirms robežkontroles atjaunošanas, izņemot īpaši steidzamus gadījumus, kad sabiedrības kārtības, iekšējās drošības un sabiedrības veselības saglabā sāna pieprasa nekavējošu rīcību (sk. 22. pantu).

22. pants

Šis pants nosaka ārkārtas procedūru, kas veicama, kad 21. pantā aprakstītā standartprocedūra nav piemērojama, Komisijai un dalībvalstīm ir nosūtīts īss

[39] Padomes Lēmums 1999/436/CE.

paziņojums par nepieciešamību atjaunot robežkontroli, iesniedzot arī pamatojumu paātrinātai robežkontroles atjaunošanas procedūrai.

23. pants

Lai pagarinātu ārkārtas apstākļos atjaunoto robežkontroli uz iekšējām robežām, ja nopietni draudi pastāv ilgāk par 30 dienām, ir jākonsultējas ar Komisiju un citām dalībvalstīm. Komisija sniedz savu viedokli par iespējamo pagarinājumu.

24. pants

Šis pants nosaka drošības nosacījumu piemērošanu gadījumos, kad ir ārkārtīgi draudi sabiedrības kārtībai, iekšējai drošībai un sabiedrības veselībai, ietekmējot vairākas dalībvalstis, piemēram, gadījumos, kad varētu tikt veikti pārrobežu terorisma akti. „Pārrobežas terorisma draudu" definīcija tika noteikta Komisijas 2001. gada 23. novembra Lēmuma 36. pantā (Padomes 2001. gada 30. novembra Dokuments 14181/1/01, ENFOPOL 134 REV 1), un tā ir šāda:

a) nenovēršami draudi par iespējamiem vai īstenotiem, vienlaicīgiem un koordinētiem teroristu uzbrukumiem vairākās dalībvalstīs;

b) īpaši spēcīgi teroristu uzbrukumi, kuru rezultātā ir pamatotas aizdomas, ka vainīgie vai līdzzinātāji varētu izceļot uz citām dalībvalstīm;

c) nenovēršami draudi par iespējamiem spēcīgiem teroristu uzbrukumiem vienā vai vairākās dalībvalstīs, kuru rezultātā ir pamatotas aizdomas, ka vainīgie vai līdzzinātāji varētu izceļot uz citām dalībvalstīm.

Šie pasākumi tiek balstīti uz pieņēmumu, ka draudiem ir pārrobežas raksturs un viena vai vairākas dalībvalstis lūdz atbalstu cīņā ar paaugstinātu drošības risku.

Šādos gadījumos Padome var nolemt, ka robežkontrole ir jāatjauno uz visu valstu iekšējām robežām, vai uz visu dalībvalstu noteikta veida robežām, piemēram , uz gaisa robežām. Padome pieņem lēmumu arī par robežkontroles atcelšanu, kad attiecīgie ārkārtējie draudi ir novērsti. Eiropas Parlaments ir nekavējoties jāinformē par ārkārtas pasākumu ieviešanu.

Šis pants neietekmē nekavējošu un līdztekus pieņemtu dalībvalsts lēmumu par robežkontroles atjaunošanu uz iekšējām robežām saskaņā ar 22. pantu.

25. pants

Šis pants nosaka, ka gadījumos, kad tiek atjaunotas pārbaudes uz iekšējām robežām, ir spēkā šīs regulas II sadaļas attiecīgie noteikumi.

26. pants

Atbilstoši Šengenas likumdošanai attiecīgajai dalībvalstij ir jāziņo par lēmumu atjaunot pārbaudes uz iekšējām robežām. Ievērojot ES institucionālo struktūru, patlaban par to ir jāpaziņo arī Komisijai un Parlamentam.

27. pants

Šis pants nosaka par pienākumu atbilstošā veidā informēt sabiedrību par robežkontroles atjaunošanu, ja šāda informācija nav konfidenciāla drošības vai sabiedriskās kārtības apsvērumu dēļ.

28. pants

Šis pants ļauj informāciju, kas iesniegta robežkontroles atjaunošanai vai pagarināšanai, saglabāt konfidenciālu, lai izvairītos no draudiem, kas tādējādi tiktu radīti attiecīgās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai un sabiedrības veselībai.

IV sadaļa – Nobeiguma noteikumi

29. pants

Šis pants nosaka, ka I – XII pielikumos veiktajiem labojumiem ir jāatbilst Komisijas noteiktajai procedūrai, kas aprakstīta 30. pantā. Komisijas procedūras piemērošanas iemesls ir tāds, ka pielikumos ietvertie pasākumi īsteno vispārējos nosacījumu attiecībā uz pārbaudēm uz iekšējām robežām, kas atrunāti Regulas II sadaļā.

30. pants

Šis ir standarta pants, kas nosaka Komisijas procedūras, kas jāievēro, lai pieņemtu pasākumus attiecībā uz Regulas īstenošanu atbilstoši Lēmumam 1999/468/EK 2. panta ietvaros reglamentētā procedūra nosaka vispārējo pasākumu apmērus attiecībā uz lēmumu, tādējādi ir jāpiemēro lēmuma 5. un 7. pants.

Termiņš, kas saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktu dots Padomei, lai panāktu ar kvalificētu balstu vairākumu pieņemtu lēmumu attiecībā uz Komisijas priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem, ja tiek nesaskan ar Komisijas atzinumu, ir 2 mēneši.

31. pants

Šis pants nosaka regulas teritoriālo darbības jomu. Saskaņā ar Šengenas Konvencijas 138. panta 1. punktu, kas nosaka Konvencijas piemērojamību, regula neattiecas uz Francijas Republikai un Nīderlandei piederošajām teritorijām, kas atrodas ārpus Eiropas.

2. rindkopa nosaka, ka Regulas nosacījumi neietekmē īpašos nosacījumus attiecībā uz Seūtas un Meliļas pilsētām, kā tas noteikts Nobeiguma aktā Nolīgumam par Spānijas Karalistes pievienošanos Šengenas Konvencijai.

32. pants

Caurredzamības un skaidrības dēļ dalībvalstīm ir jāziņo par saviem tiesību aktiem, kas tiek pieņemti saskaņā ar 17. panta c) un d) apakšpunktu. Tie tiks publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (C sērijā).

33. pants

Šis pants nosaka ziņošanas kārtību par III sadaļā (iekšējās robežas) noteiktās kārtības pielietošanu. Ziņojums jāiesniedz 3 gadu laikā pēc attiecīgās kārtības spēkā stāšanās dienas. Šajā ziņojumā Komisijai jāpievērš īpaša uzmanība sarežģījumiem, kas radušies robežkontroles atjaunošanas uz iekšējām robežām rezultātā, un, ja iespējams, jāsniedz priekšlikumi šādu sarežģījumu novēršanai.

34. pants

1. un 2. rindkopa ietver tos regulas nosacījumus, kas tiek atcelti vai aizvietoti:

– Konvencijas 2.- 8. pants, kas attiecas uz iekšējo (2. pants) un ārējo (8. pants) robežu šķērsošanu;

– Kopīgā rokasgrāmata un tās pielikumi;

– atsevišķi Šengenas Izpildkomitejas lēmumi: Lēmums „SCH/Com-ex (94)17, rev.4" par Šengenas nosacījumu ieviešanu un piemērošanu lidostās un lidlaukos, Lēmums „SCH/Com-ex(95)20, rev.2" par to, kā piemērot Šengenas Līguma īstenošanas Konvencijas 2. panta 2. punktu;

– Kopīgās konsulārā instrukcijas 7. pielikums, kas attiecas uz atskaites lielumiem, ko dalībvalstis katru gadu nosaka attiecībā uz robežšķērsošanu, un kas jau iestrādāti Regulas III pielikumā;

– EK Lēmums Nr. 790/2001, kas rezervē Padomei tiesības realizēt detalizētus nosacījumus un praktiskas procedūras attiecībā uz robežkontroli un uzraudzību, jo 30. pantā ietvertā kārtība Regulas pielikumu grozījumu veikšanai aizvieto kārtību, kuru paredz Regulas 1. un 2. pants.

2. rindkopa atsaucas uz XIII pielikuma atbilstības tabulu, kurā noteikti Regulas nosacījumi, kas aizvieto Konvencijas, Kopīgāš rokasgrāmatas un citu Šengenas lēmumu nosacījumus tā, ka jaunajā regulā tie ir vieglāk interpretējami.

35. pants

Šis ir standarta pants par spēkā stāšanos un piemērojamību.

Regulas piemērošana sākas sešus mēnešus pēc spēkā stāšanās, ņemot vērā tās piemērošanas apmērus un nepieciešamību informēt robežsargus, kā arī iespējas sagatavot tiem praktisku apmācību.

PIELIKUMS

Kopīgās rokasgrāmatas nosacījumi, kuri netiek pārņemti

Kopīgās rokasgrāmatas nosacījumi, kuri netiek pārņemti	Komentāri
I. daļas 1.1. punkts Ieceļošanas atļaujas sekas	Šajā paragrāfā tiek tikai atkārtoti Šengenas Konvencijas 20. un 21. panti. Nav saistīts ar ieceļošanas un robežšķērsošanas nosacījumiem
I. daļas 3. punkts (tai skaitā 3.1., 3.2. un 3.3.) Vīzas, kuras nepieciešamas ārvalstniekiem, lai ieceļotu Dalībvalstu teritorijā	Šī daļa tikai atkārto Šengenas Konvencijas 10.; 11. un 18. pantus, kā arī Kopīgās Konsulārās instrukcijas (skatīt: I daļa; V daļas 3.punkts; VI daļa: 1., 8., 9., 10., 13. pielikumi) un ir lieka
I. daļas 4.2. punkts Ar drošību saistītie nosacījumi	Atkārto Šengenas konvencijas 96. p.
II. daļas 1.3.4. punkts Dalībvalstu pilsoņu (kā arī citu personu, kuras bauda Kopienas brīvas pārvietošanās tiesības) tiesības atteikties no pilnās kontroles, izņemot ārkārtas gadījumus	Šīs tiesības jau ir noteiktas Kopienas likumdošanas aktos attiecībā uz Dalībvalstu pilsoņu un viņu ģimenes locekļu brīvu pārvietošanos (it īpaši 2004. gada 24. aprīļa Direktīvā 2004/38/EK, kura pārņēma visu Kopienas likumdošanas aktu kopumu šajā sakarā). Saskaņā ar šīs regulas 3. pantu to personu tiesības, kurām ir brīvas tiesības pārvietoties Kopienā, netiks aizskartas, tādējādi šis nosacījums vairāk nav nepieciešams.
1.4.7. punkts Īpašā ieceļošanas atteikšanas kārtība attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem un citām personām, kurām ir tiesības brīvi pārvietoties Kopienā	Skatīt iepriekšējo komentāru par II daļas 1.3.4. punktu.
Punkti 3.4.1.1., 3.4.1.2., un 3.4.1.3. Termini „jūras satiksme", „pasažieris" un „apkalpe".	Tiek uzskatīti par liekiem.

II. daļas 5.3. un 5.5. punkti [**] Prasības attiecībā uz vīzām, kuras tiek izsniegtas uz robežas.	Uzskatīt par liekiem: - 14.pielikums ir atcelts (punkts 5.3.); - Maksa, kura tiek iekasēta par šādām vīzām (punkts 5.4.) un iepriekšējās konsultācijas kārtība (punkts 5.5.) noteikta Kopīgajā Konsulārajā instrukcijā.
II. daļas 6.1. punkts Noteikumi attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem un citām personām, kuras bauda Kopienas likumdošanā noteiktās tiesības.	Skatīt iepriekšējo komentāru par II daļas 1.3.4. punktu.
II. daļas 6.3. punkts– Bēgļi un bezpavalstnieki	Vīzu izsniegšanas kārtība šīm personu kategorijām ir noteikta Regulā Nr. 539/2001. Ceļošanas dokumentu atzīšana nav tikusi saskaņota. Šī daļa ir lieka.
II. daļas 6.9. punkts– Grupu ceļojumi (atvieglotas kontroles piemērošana noteiktos gadījumos)	Šie nosacījumi ir pretrunā ar vispārējiem kontroles nosacījumiem, it īpaši kas attiecas uz prasību veikt robežas šķērsošanas atzīmes pie ieceļošanas (9. pants)
6.10. punkts– Ārvalstu pilsoņi, kuri lūdz patvērumu uz robežas.	Lieks
Pielikumi Nr. 4., 5., 5.a., 6., 6.a., 6.b., 6.c., 8., 8.a., 11., 14.a., 14.b.	Identiski Kopīgo konsulāro instrukciju attiecīgajiem pielikumiem (vai daļām)
Pielikumi Nr. 7. un 9.– Vīzu ielīmju paraugi	Nav saistoši
Pielikums Nr. 12. – Atbrīvojuma formu paraugi (*ar vīzu*)	Novecojis (aizstāts ar Regulu (EK) Nr. 333/2002).

[**] II. daļas 5. un 5.1. punkts tika aizstāti ar Regulu Nr. 415/2003 un atsauci uz pašu Regulu; 5.2. un 5.6. punkts ir pārņemts šīs Regulas 11. pantā un VIII pielikumā.

2004/0127 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko izveido Kopienas kodeksu par noteikumiem, kas regulē personu pārvietošanos pāri robežām

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunkta,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[40],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[41],

tā kā:

(1) Saskaņā ar Līguma 62. panta 1. punktu pasākumu izstrāde, lai izvairītos no iedzīvotāju pārbaudēm šķērsojot iekšējās robežas, ir daļa no Savienības mērķa izveidot teritoriju, kurā nepastāvētu iekšējās robežas un tiktu nodrošināta brīva iedzīvotāju pārvietošanās, kā noteikts Līguma 14. pantā.

(2) Saskaņā ar Līguma 61. pantu tādas teritorijas izveide, kurā pastāvētu brīva iedzīvotāju pārvietošanās, ir papildus jāreglamentē ar citiem pasākumiem. Šāds pasakums ir vienotā politika attiecībā uz ārējo robežu šķērsošanu, kā noteikts Līguma 62. panta 2. punktā.

(3) Pieņemot kopīgus pasākumus, kas saistīti ar personu veikto iekšējo robežu šķērsošanu un pārbaudēm uz ārējām robežām, ir jāievēro Eiropas Savienības struktūrā iekļautais Šengenas *acquis* un jo īpaši attiecīgie noteikumi, kas izklāstīti Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu [42], un Kopīgajā rokasgrāmatā[43].

(4) Attiecībā uz pārbaudēm uz ārējām robežām likumdošanas „vienotā krājuma" principa izveide, jo īpaši likumdošanas nostiprināšanas un attīstības ceļā, ir viena no ārējo robežu vadības vienotās politikas pamata sastāvdaļām, kā noteikts Komisijas 2002. gada 7. maija paziņojumā „Virzībā uz Eiropas Savienības Dalībvalstu ārējo robežu integrētu vadību"[44]. Šis mērķis tika iekļauts dokumentā "Eiropas Savienības Dalībvalstu ārējo robežu vadības plāns", kuru 2002. gada 13. jūnijā apstiprināja Padome un kuru atbalstīja Eiropas Padomes sanāksme, kas notika Seviļā 2002. gada

---

40 OV C[…], […], lpp.[…].
41 OV C[…], […], lpp.[…].
42 OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.
43 OV C 313, 16.12.2002., 97.lpp.
44 COM(2002) 233 galīgā versija

21.un 22. jūnijā, kā arī Eiropas Padomes sanāksme, kas notika Salonikos 2003. gada 19. un 20. jūnijā.

(5) Vienoto noteikumu definēšana par iedzīvotāju pārvietošanos pāri robežām nedz apšauba, nedz arī ietekmē brīvas pārvietošanās tiesības, kuras bauda Savienības pilsoņi un to ģimenes locekļi, un trešo valstu pilsoņi un to ģimenes locekļi, kuri saskaņā ar līgumu, kas noslēgts starp Kopienu un tās Dalībvalstīm, no vienas puses, un minētajām valstīm, no otras puses, bauda brīvas pārvietošanās tiesības, kas līdzvērtīgas Savienības pilsoņu tiesībām.

(6) Robežkontrole ir ne tikai to valstu interesēs, uz kuru ārējām robežām tā tiek veikta, bet arī to dalībvalstu interesēs, kuras ir atcēlušas pārbaudes uz iekšējām robežām. Tai jāpalīdz apkarot nelegālā imigrācija un cilvēku tirdzniecība, kā arī novērst draudus dalībvalstu iekšējai drošībai, sabiedriskai kārtībai, sabiedrības veselībai un starptautiskajām attiecībām. Robežkontroles veikšanai jābūt atbilstošai šiem mērķiem.

(7) Pārbaudes uz robežas ietver ne tikai personu pārbaudi tam paredzētos robežas šķērsošanas punktos, bet arī robežu novērošanu starp minētajiem punktiem; tā kā šī fakta dēļ ir nepieciešams izstrādāt nosacījumus, kritērijus un detalizētus pasākumus minētās pārbaudes robežas šķērsošanas punktos pārraudzīšanas un novērošanas nolūkā.

(8) Ir sagatavojami likumdošanas akti, kas paredzētu atvieglotu pārbaudes kārtību uz ārējām robežām izņēmuma un citos neparedzētos gadījumos.

(9) Ir samazināms gaidīšanas laiks Savienības pilsoņiem, kuri bauda tiesības uz brīvu pārvietošanos un kuru pārbaude parasti ietver tikai personības identifikācijas pārbaudi, ārējo robežu šķērsošanas vietās, kur tas ir iespējams, ir izveidojamas atsevišķas joslas, kurām jābūt aprīkotām ar minimālām viena veida norādēm visās Dalībvalstīs; tā kā atsevišķas joslas ir izveidojamas arī starptautiskās lidostās.

(10) Dalībvalstīm ir jānodrošina, lai kontroles pasākumi neradītu ievērojamus šķēršļus savstarpējiem tirdzniecības, sociālajiem un kultūras kontaktiem uz ārējām robežām; ievērojot, ka tādējādi valstīm ir jānodrošina atbilstoša darbinieku skaita un resursu piešķiršana.

(11) Dalībvalstīm ir jānorīko attiecīgais valsts dienests vai dienesti, kuri ir atbildīgi par robežsardzes uzdevumu izpildi saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem; ievērojot, ka valstīs, kurās par minētā uzdevuma izpildi ir atbildīgs vairāk nekā viens dienests, starp šiem dienestiem ir jānodrošina cieša un pastāvīga sadarbība.

(12) Operatīvo sadarbību un palīdzību starp dalībvalstīm saistībā ar pārbaudēm uz robežas vadīs un koordinēs „Eiropas Ārējo robežu operatīvās sadarbības pārvaldes aģentūra", kas tika izveidota saskaņā ar Regulu (EK) Nr. ... [45].

(13) Attiecībā uz iekšējo robežu šķērsošanu pārbaudes vai formālas darbības nav veicamas tikai tāpēc, ka šāda robeža tika šķērsota.

---

[45] OV L [...], [...], [...] lpp.

(14) Vēlreiz ir skaidri jāpasaka, ka šajā regulā nav šķēršļu pārbaudēm, kas tiek veiktas saskaņā ar vispārējām policijas darbībām un personu drošības pārbaudēm, kuras ir identiskas tām, kas tiek veiktas pirms iekšzemes avio reisiem, nedz arī attiecībā uz dalībvalstu iespējām veikt bagāžas izņēmuma gadījuma pārbaudes saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3925/91 par kontroles un formalitāšu pasākumiem, kas piemērojami salonā ienesamajai un rokas bagāžai, kuru personas ņem līdz Kopienas iekšējos lidojumos, un personu bagāžai, kas tiek ņemta līdz Kopienas iekšējos jūras pārbraucienos[46], nedz arī attiecībā uz nacionālajiem likumiem par ceļošanas vai personu apliecinošajiem dokumentiem, vai prasību, lai personas brīdinātu atbildīgās iestādes par savu atrašanos attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

(15) Dalībvalstīm ir jābūt iespējām noteikt pagaidu pārbaužu ieviešanu uz robežām saistībā ar nopietnu draudu pastāvēšanu tās sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai vai sabiedrības veselībai; tā kā šādas rīcības noteikumiem un kārtībai ir jābūt izstrādātai, lai attiecīgā pasākuma izņēmuma gadījuma nodrošinātu proporcionalitātes principu.

(16) Gadījumos, kad pastāv īpaši draudi vienas vai vairāku Dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai vai sabiedrības veselībai, Padomei ir jāspēj pieņemt lēmumu nekavējoties ieviest pārbaudes uz visām iekšējām vai atsevišķām visu vai vairāku Dalībvalstu robežām; ievērojot, ka šādu pārbaužu mērogam un ilgumam ir jābūt ierobežotam līdz minimumam atbilstoši minēto draudu pastāvēšanas laikam.

(17) Teritorijā, kurā iedzīvotāji var brīvi pārvietoties, šādu pārbaužu atkārtotai ieviešanai uz iekšējām robežām ir jāsaglabā izņēmuma gadījuma statuss, līdz ar to, ja dalībvalsts nolemj šādu iespēju izmantot, tad tai ir jāinformē citas dalībvalstis un Komisija, detalizēti aprakstot šāda pasākuma ieviešanas vai pagarināšanas vairāk nekā par 30 dienām iemeslus, lai uzsāktu pārrunas un kopīgi apsvērtu, kādi alternatīvi pasākumi ir iespējami. Nosūtītajai informācijai ir jābūt klasificējamai kā konfidenciālai vai slepenai. Dalībvalstij, kura ir sākusi izmantot drošības pantu un ir ieviesusi minētās pārbaudes, par to ir jāziņo citām dalībvalstīm, Eiropas Parlamentam un Komisijai. Par pārbaužu atkārtotu uzsākšanu uz iekšējām robežām un attiecīgajiem robežas šķērsošanas punktiem atbilstošā veidā ir jāinformē arī sabiedrība, izņemot gadījumus, kad šādas atkārtotas ieviešanas iemesli to nepieļauj.

(18) Ir sagatavojami likumdošanas akti, kas noteiktu kārtību, kas ļautu Komisijai pielāgot detalizētus praktiskos noteikumus, kas pārraudzītu pārbaudes uz robežām.

(19) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamie pasākumi ir veicami saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu Nr. 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību[47].

(20) Ierosinātās darbības mērķi, proti, noteikumu izstrāde, kas attiektos uz iedzīvotāju pārvietošanos pāri robežām, tiešā veidā ietekmē Kopienas likumdošanu attiecībā uz ārējām un iekšējām robežām, un līdz ar to dalībvalstīm nav pietiekamu iespēju vienām to paveikt, tad Kopiena var veikt pasākumus, kuri ir saskaņā pakārtotības principiem, kā noteikts Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 5. pantā, saskaņā ar

---

[46] OV L 374, 31.12.1991., 4. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

[47] OV L 184, 17.9.1999. 23. lpp.

minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šī Regula nav piemērojama plašāk nekā tas ir nepieciešams, lai sasniegtu minēto mērķi.

(21) Šī regula ievēro visas pamattiesības un principus, kas jo īpaši uzskaitīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, Regula tiks ieviesta saskaņā ar Dalībvalstu pienākumiem starptautiskās aizsardzības un bēgļu neizdošanas jautājumos.

(22) Šī regula aizstāj Kopīgo rokasgrāmatu un noteikumus Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu par iekšējo un ārējo robežu šķērsošanu; Ir jāatceļ Šengenas Augstākās komitejas 1994. gada 22. decembra (SCH/Com-ex (94) 17, 4.red.)[48] un 1995. gada 20. decembra (SCH/Com-ex (95) 20, 2.red.)[49] lēmumi un Padomes 2001. gada 24. aprīļa Regula (EK) Nr. 790/2001, ar ko Padomei rezervē izpildu pilnvaras attiecībā uz dažiem sīki izstrādātiem noteikumiem un praktiskām procedūrām robežkontroles un uzraudzības veikšanā;[50]

(23) Atkāpjoties no Līguma 299. pantā noteiktā, šī regula attiecas tikai uz tām Francijas un Nīderlandes teritorijām, kas atrodas Eiropā. Regula neietekmē īpašos nosacījumus, kas tiek attiecināti uz Seūtas un Meliļas pilsētu, kā noteikts Spānijas Karalistes pievienošanās aktā Šengenas Līguma ieviešanas konvencijai, kas parakstīta 1985. gada 14. jūnijā.[51];

(24) Saskaņā ar Protokola par Dānijas nostāju 1.un 2.pantu, kas pievienots Eiropas Savienības dibināšanas līgumam un Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalīsies šīs Regulas pieņemšanā un līdz ar to minētā Regula tai nebūs saistoša un tās piemērošana Dānijai nav obligāta; ievērojot, ka šī Regula balstās uz Šengenas likumu kopumu saskaņā ar Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma IV sadaļu, Dānija sešu mēnešu laikā pēc tam, kad Padome būs pieņēmusi šo Regulu, pieņems lēmumu ieviest šo Regulu savā likumdošanā vai nē, kā noteikts Protokola 5. pantā.

(25) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šī Regula paredz Šengenas likumu kopuma likumdošanas aktu izstrādi Eiropas Savienības Padomes un Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes noslēgtā līguma izpratnē, kas attiecas uz abu šo valstu saistību Šengenas likumu kopuma ieviešanā, piemērošanā un izstrādē[52], kas ir piekritīga Padomes 1999. gada 17. maija lēmuma Nr. 1999/437/EK 1. panta b) punktā izskatītajai jomai par noteiktiem minētā līguma piemērošanas pasākumiem[53].

(26) Šī regula paredz Šengenas likumu kopuma likumdošanas aktu izstrādi, kurā nepiedalās Apvienotā Karaliste, saskaņā ar Padomes 2000. gada 29. maija lēmumu Nr. 2000/365/EK par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes prasību ļaut tai piedalīties Šengenas likumu kopumā vairāku likumdošanas aktu noteikumu piemērošanā[54]. Līdz ar to, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs Regulas pieņemšanā un Regula tai nebūs saistoša un tās piemērošana Apvienotajai Karalistei nav obligāta.

---

48 OV L 239, 22.9.2000., 168. lpp.
49 OV L 239, 22.9.2000., 133. lpp
50 OV L 116, 26.4.2001, 5. lpp.
51 OV L 239, 22.9.2000., 69. lpp.
52 OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.
53 OV L 176, 10.7.1999. , 31. lpp.
54 OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

(27) Šī regula paredz Šengenas likumu kopumu likumdošanas aktu izstrādi, kurā nepiedalās Īrija, saskaņā ar Padomes 2002. gada 28. februāra lēmumu Nr. 2002/192/EK par Īrijas prasību ļaut tai piedalīties Šengenas likumu kopuma vairāku likumdošanas aktu noteikumu piemērošanā[55]. Līdz ar to, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs Regulas pieņemšanā un Regula tai nebūs saistoša, un tās piemērošana Apvienotajai Karalistei nav obligāta.

(28) Šī regula ir akts, kas balstīts uz Šengenas *acquis* vai ir citādi ar to saistīts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 1. punkta izpratnē, izņemot III sadaļu, kurai piemērojami 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktā izklāstītie noteikumi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants
Mērķis

Ar šo regulu tiek izveidoti noteikumi, kas regulē personu pārvietošanos pāri iekšējām un ārējām robežām Eiropas Savienībā.

2. pants
Definīcijas

Šīs regulas izpratnē:

1) „iekšējās robežas" ir:

a) Dalībvalstu kopīgās sauszemes robežas;

b) Dalībvalstu teritorijā esošās lidostas, kuras tiek izmantotas iekšzemes lidojumiem;

c) Dalībvalstu teritorijā esošās jūras un ezeru ostas, starp kurām ir regulāra prāmju satiksme;

2) „ārējās robežas" ir Dalībvalstu sauszemes un jūras robežas, lidostas, jūras un ezeru ostas, ar noteikumu, ka tās nav iekšējās robežas;

3) „iekšzemes lidojums" ir jebkurš lidojums vienīgi uz vai no Dalībvalstu teritorijām bez nosēšanās trešās valsts teritorijā;

4) „regulāra prāmju satiksme" ir jebkura satiksme starp divām vai vairākām vienām un tām pašām dalībvalstu teritorijā esošām ostām, nepiestājot ostās, kuras atrodas ārpus dalībvalstu teritorijas, veicot pasažieru un transportlīdzekļu pārvadājumus atbilstoši publicētam kustības sarakstam vai ar tādu regularitāti un biežumu, kas ļauj to uzskatīt par regulāru prāmju satiksmi;

---

[55] OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

5) “trešās valsts pilsonis” ir jebkura persona, kura nav kādas dalībvalsts pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta izpratnē;

6) „trešās valsts pilsonis, par kuru izziņots brīdinājums atteikt ieceļošanu” ir jebkurš trešās valsts pilsonis, par kuru izziņots brīdinājums atteikt ieceļošanu Šengenas Informācijas sistēmā (Schengen Information System, saīsināti – SIS) saskaņā ar Šengenas Konvencijas 96. pantu;

7) “personas, kuras bauda Kopienas brīvas pārvietošanās tiesības”, ir:

a) Savienības pilsoņi Līguma 17(1). panta izpratnē, kā arī trešo valstu pilsoņi, kuri ir kādas Savienības pilsoņa, kurš(a) bauda brīvas pārvietošanās tiesības, ģimenes locekļi, un uz kuriem attiecas 2004. gada 29. aprīļa Direktīva Nr. 2004/38/EK[56],

b) Trešo valstu pilsoņi un to ģimenes locekļi neatkarīgi no to valstiskās piederības, kuri, saskaņā ar starp Kopienu un tās Dalībvalstīm noslēgtajiem līgumiem, no vienas puses, un šīm valstīm, no otras puses, bauda brīvas pārvietošanās tiesības tāpat kā Savienības pilsoņi;

8) „robežšķērsošanas punkts” ir jebkurš kompetentu iestāžu noteikts robežšķērsošanas punkts ārējo sauszemes, jūras vai gaisa robežu šķērsošanai;

9) „robežkontrole” ir kontrole, kuru veic uz robežas tikai personām (kā arī šo personu valdījumā esošajiem transportlīdzekļiem un priekšmetiem), kuras vēlas to šķērsot. Tā ietver:

a) kontroli, ko veic noteiktajos robežšķērsošanas punktos saskaņā ar šo Regulu, lai pārliecinātos, ka personas un transportlīdzekļi var šķērsot Dalībvalstu robežas, kā arī personu valdījumā esošie priekšmeti var tikt izvesti vai ievesti Dalībvalstu teritorijā;

b) robežu uzraudzību starp noteiktajiem robežšķērsošanas punktiem un robežšķērsošanas punktos ārpus to darba laika, saskaņā ar šo Regulu, lai nepieļautu personu robežas šķērsošanu, apejot noteiktos robežšķērsošanas punktus, tādējādi izvairoties no kontroles un ieceļojot vai izceļojot no valsts nelegāli;

10) “robežsargs” ir jebkurš robežšķērsošanas punktā vai gar ārējo sauszemes vai jūras robežu, kā arī šai robežai pieguļošajā apvidū amatā iecelts valsts ierēdnis, kurš saskaņā ar katras Dalībvalsts nacionālo likumdošanu atbild par robežkontroles uzdevumu veikšanu;

11) „vietējā pierobežas satiksme” ir īpaši noteikumi, kuri nosaka kārtību, kādā robežu šķērso pierobežas pastāvīgie iedzīvotāji, kā noteikts Regulā (EK) Nr. ..... par vietējās pierobežas satiksmes režīma nodibināšanu uz dalībvalstu ārējām sauszemes robežām;[57]

12) “pārvadātājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura sniedz pasažieru pārvadāšanas pakalpojumus ar sauszemes, jūras vai gaisa transportu;

13) “uzturēšanās atļauja” ir jebkura Dalībvalstu varas iestāžu izdota atļauja, kura dod tiesības Trešās valsts pilsonim legāli uzturēties tās teritorijā, izņemot:

a) vīzas; un

---

[56] OV L 158, 30.4.2004, 77. lpp.

[57] OV L […], […], […]. lpp.

b) atļaujas, kuras izsniegtas uz laiku, kamēr tiek izskatīts pieteikums uzturēšanās atļaujas vai patvēruma saņemšanai;

14) "kruīza kuģis" ir kuģis, kurš pārvietojas pa noteiktu maršrutu saskaņā ar iepriekšnoteiktu programmu, kura pasažieri piedalās kolektīvā tūrisma aktivitāšu programmā dažādās ostās, un kurš parasti neuzņem, gan arī neizsēdina pasažierus ceļojuma laikā;

15) "izpriecu kuģošana" ir ar burām un / vai dzinēju aprīkotu peldlīdzekļu izmantošana personiskiem nolūkiem, kuri tiek izmantoti sportam vai tūrismam;

16) "piekrastes zvejniecība" ir zvejniecība, kuru veic no kuģiem, kuri katru dienu vai pēc dažām dienām atgriežas ostā, kura atrodas dalībvalsts teritorijā, nepiestājot trešās valsts teritorijā esošā ostā.

3. pants
Darbības sfēra

Šī Regula attiecas uz jebkuru persona, kura šķērso dalībvalsts robežu, taču tā nedrīkst aizskart:

a) to personu tiesības, kuras bauda Kopienas brīvas pārvietošanās tiesības;

b) bēgļu tiesības, kā arī to personu tiesības, kuras pieprasa starptautisku aizsardzību, it īpaši kas attiecas uz neizraidīšanas principu;

c) trešo valstu pilsoņu tiesības, kuri ir pastāvīgi dzīvojošas personas saskaņā ar Padomes Direktīvu Nr. 2003/109/EK.[58]

II SADAĻA
ĀRĒJĀS ROBEŽAS

I nodaļa
Ārējo robežu šķērsošana un ieceļošanas nosacījumi

4. pants
Ārējo robežu šķērsošana

1. Ārējās robežas var šķērsot tikai noteiktajos robežšķērsošanas punktos tajos noteiktajā darba laikā. Robežšķērsošanas punktu darba laikam ir jābūt skaidri norādītam pie tiem.

Saskaņā ar vietējo pierobežas satiksmes režīmu var tikt izveidoti speciāli robežšķērsošanas punkti, kuros robežu var šķērsot pastāvīgie pierobežas iedzīvotāji.

Noteikto robežšķērsošanas punktu saraksts ir dots I pielikumā.

---

[58] OV L 16, 23.1.2004, 44. lpp.

2. Izņēmuma kārtā 1. paragrāfā noteiktās prasības šķērsot ārējo robežu tikai noteiktajos robežšķērsošanas punktos un to noteiktajā darba laikā var neievērot šādos gadījumos:

a) saskaņā ar vietējo pierobežas satiksmes režīmu;

b) ja šāda robežas šķērsošana saistīta ar izpriecu kuģošanu vai piekrastes zvejniecību;

c) attiecībā uz jūrniekiem, kuri nokāpj krastā un uzturas tās ostas teritorijā, kurā ienācis viņu kuģis, vai ostai pieguļošo pašvaldību teritorijā;

d) attiecībā uz tiem Dalībvalstu pilsoņiem, kuri šķērso tās Dalībvalsts robežu, kuras pilsoņi viņi ir;

e) attiecībā uz personām vai personu grupām gadījumos, uz kuriem attiecas īpašas prasības, ar noteikumu, ka šo personu rīcībā ir nacionālajā likumdošanā paredzētās atļaujas un tas nav pretrunā ar Dalībvalstu sabiedriskās kārtības un iekšējās drošības interesēm. Šāda atļauja var tikt izsniegta tikai tajā gadījumā, ja to pieprasošā persona robežas šķērsošanas laikā uzrāda nepieciešamos dokumentus.

3. Par neatļautu ārējo robežu šķērsošanu ārpus noteiktajiem robežšķērsošanas punktiem, vai ārpus tajos noteiktā darba laika Dalībvalstis apņemas ieviest sodus saskaņā ar savu nacionālo likumdošanu, nenodarot kaitējumu 2. paragrāfā minētajiem izņēmumiem. Sodiem jābūt efektīviem, samērotiem ar pārkāpuma smaguma pakāpi un atrunātiem likumdošanā.

5. pants
Ieceļošanas nosacījumi trešo valstu pilsoņiem

1. Attiecībā uz deviņdesmit dienu ilgu uzturēšanos trešo valstu pilsoņiem var atļaut iebraukt dalībvalsts teritorijā ar noteikumu, ka tie atbilst šādiem nosacījumiem:

a) viņiem ir derīgs ceļošanas dokuments vai dokuments, kas dod viņiem tiesības šķērsot robežu;

b) viņiem ir derīga vīza (ja nepieciešams);

c) viņi uzrāda, ja nepieciešams, dokumentus, kuri pamato viņu ieceļošanas mērķi un uzturēšanās apstākļus, tai skaitā arī ceļojumu apdrošināšanu, viņu rīcībā ir pietiekami iztikas līdzekļi, lai uzturētos valstī nodomāto laiku un pēc tam atgrieztos savā mītnes zemē vai tranzītam uz trešo valsti, kuras ieceļošanas atļauja viņiem ir, vai arī viņiem ir nodrošināta iespēja iegūt šādus līdzekļus likumīgi;

d) par viņiem nav izziņots brīdinājums Šengenas Informācijas sistēmā par atteikumu ieceļot;

e) viņi nerada draudus kādas dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības veselībai, iekšējai drošībai vai starptautiskajām attiecībām.

2. Trešās valsts pilsonim pēc pieprasījuma ir jāpaskaidro īstermiņa ieceļošanas mērķis. Šaubu gadījumā robežsargiem ir tiesības pieprasīt pierādīt ieceļošanas mērķi ar atbilstošiem dokumentiem.

   Dokumenti, kurus var pieprasīt, lai pārbaudītu atbilstību 1. paragrāfā izklāstītajiem nosacījumiem, norādīti II pielikumā.

3. Iztikas līdzekļu daudzums ir jāvērtē atbilstoši vidējiem izdevumiem uz uzturu un mītni_valstī un saskaņā ar norādīto uzturēšanās mērķi. Dalībvalstis katru gadu aprēķina vidējos_izdevumus uz mītni un uzturu, vidējās izdevumu summas katrā dalībvalstī norādītas III_pielikumā.

4. Trešo valstu pilsoņi, kuriem ir derīga kādā dalībvalstī izsniegta uzturēšanās atļauja, ir atbrīvoti no prasības iegādāties vīzu, ieceļojot citas dalībvalsts teritorijā.

5. Izņēmuma kārtā gadījumos, kad trešo valstu pilsoņi neizpilda visas 1. paragrāfā minētās prasības, bet viņiem ir kādā no Dalībvalstīm izsniegta uzturēšanās atļauja, atļauja vai atgriešanās vīza, vai, gadījumos, kad tas ir nepieciešams, abi šie dokumenti, trešās valsts pilsonim ir jāļauj ieceļot pārējo Dalībvalstu teritorijās, lai šķērsotu tās tranzītā uz to Dalībvalsti, kura ir izsniegusi uzturēšanās atļauju, atļauju vai atgriešanās vīzu, ja vien šīs personas nav iekļautas tās Dalībvalsts, kuras ārējās robežas viņi vēlas šķērsot, nacionālajā liegumu sarakstā, kurš paredz ieceļošanas vai tranzīta atteikumu.

6. Gadījumos, kad Trešās valsts pilsonis, kurš neizpilda 1. paragrāfā minētos ieceļošanas nosacījumus, atsaucas uz šīs Regulas 11(1). pantu un pieprasa atļauju ieceļot un šķērsot kādas Dalībvalsts teritoriju tranzītā līdz kādas citas dalībvalsts robežai, kura nav devusi izņēmuma kārtā atļauju viņam uzturēties tās teritorijā, Trešās valsts pilsonis ir jānosūta atpakaļ līdz tās Dalībvalsts ārējai robežai, kura ir devusi atļauju, lai Trešās valsts pilsonis varētu atgriezties tās teritorijā.

7. 4. un 5. paragrāfā minētās uzturēšanās atļaujas un atļaujas ietver:

   a) visas uzturēšanās atļaujas, kuras Dalībvalstis izsniedz atbilstoši Regulā (EK) Nr. 1030/2002 noteiktajam vienotajam paraugam;[59]

   b) visas parējās uzturēšanās atļaujas, atļaujas un atgriešanās vīzas, kuras norādītas Kopējās konsulārās instrukcijas IV pielikumā.[60]

[59] OV L 157, 15.6.2002, 1. lpp.
[60] OV C 313, 16.12.2002, 1. lpp.; OV C 310, 19.12.2003, 1. lpp.

II nodaļa
Ārējo robežu kontrole un ieceļošanas atteikums

6. pants
Personu kontrole noteiktajos robežšķērsošanas punktos

1. Pārrobežu kustību uz ārējām robežām kontrolē katras Dalībvalsts robežsargi. Kontrole tiek veikta saskaņā ar 2. un 3. paragrāfu.

2. Visas personas ir pakļautas minimālajai kontrolei ar mērķi noskaidrot to personības pamatojoties uz uzrādītajiem ceļošanas dokumentiem.

   Kontrole ir jāveic atbilstoši katras valsts nacionālajai likumdošanai, it īpaši kas attiecas uz pārmeklēšanu. Kontrolei var tikt pakļauti transportlīdzekļi un personu valdījumā esošie priekšmeti.

3. Trešo valstu pilsoņi pie ieceļošanas un izceļošanas tiek pakļauti pilnajai kontrolei.

   Pilnā kontrole ietver:

   a) ceļošanas dokumentu pārbaudi, 5(1). pantā noteikto ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumu pārbaudi, nepieciešamības gadījumā, citu dokumentu pārbaudi, kuri dod tiesības uzturēties valstī un veikt algotu darbu;

   b) draudu noteikšanu Dalībvalstu iekšējai drošībai, sabiedriskajai kārtībai un sabiedrības veselībai, šādu draudu novēršanu, kā arī pārkāpumu atklāšanu un reģistrēšanu, it īpaši izmantojot Šengenas Informācijas sistēmā iekļautās ziņas par personām un priekšmetiem, kā arī nacionālās datu bāzes.

4. Vispusīgi noteikumi, kuri nosaka 2. un 3. paragrāfā paredzētās kontroles kārtību, doti IV pielikumā.

7. pants
Kontroles atvieglošana

1. Kontrole uz sauszemes robežām var tikt atvieglota ārkārtēju un neparedzētu apstākļu, kuri prasa nekavējošu mēru pieņemšanu, rezultātā.

2. Ja 6.pantā paredzētās pārbaudes nevar veikt sistemātiski ārkārtēju un neparedzētu apstākļu rezultātā, kā minēts 1. paragrāfā, jānosaka prioritātes.

3. Kārtība, kādā tiek veikta kontroles atvieglošana un noteiktas prioritātes, ir noteikta V pielikumā.

4. Attiecīgajai Dalībvalstij ir jādara zināms pārējām Dalībvalstīm un Komisijai cik ātri vien iespējams par mēriem, kuri pieņemti saskaņā ar 1. un 2. paragrāfu.

5. Pat gadījumos, kad kontrole tiek atvieglota, trešo valstu pilsoņiem jāspēj pieprasīt un saņemt robežšķērsošanas atzīmes savos ceļošanas dokumentos saskaņā ar 9. pantu.

8. pants
Atsevišķas ejas un informatīvās norādes

1. Dalībvalstīm to noteiktajos robežšķērsošanas punktos uz ārējām gaisa robežām ir jāizveido atsevišķas ejas, tādējādi nodrošinot personu pārbaudi atbilstoši 6. panta prasībām. Šādas ejas jāapzīmē ar 2. paragrāfā minētajām norādēm.

   Atsevišķu eju izveidošana nav obligāta Dalībvalstu noteiktajos jūras un sauszemes robežšķērsošanas punktos, kā arī tajos robežšķērsošanas punktos starp Dalībvalstīm, uz kuriem neattiecas šīs Regulas 18. pants.

2. Informatīvajām norādēm, kuras var būt arī elektroniskas, jāatbilst šādām minimālajām prasībām:

   a) ejām, kuras paredzētas tikai tām personām, kuras bauda Kopienas brīvas pārvietošanās tiesības: ES emblēma ar burtiem "EU", "EEA" un "CH" zvaigžņu apļa vidū un vārdiem "CITIZENS" zem zvaigžņu apļa, kā parādīts VI pielikuma A daļā,

   b) ejām, kuras paredzētas Trešo valstu pilsoņiem, bet kuras var izmantots arī personas, kuras bauda Kopienas brīvas pārvietošanās tiesības: vārdi "ALL PASSPORTS", kā parādīts VI pielikuma B daļā.

   Iepriekšminētās norādes var būt rakstītas angļu valodā vai tādās valodās, kādas katra Dalībvalsts uzskata par piemērotām.

3. Dalībvalstu noteiktajos jūras un autoceļu robežšķērsošanas punktos transportlīdzekļu plūsma var tikt sadalīta atbilstoši to tipam – vieglās automašīnas, kravas automašīnas un autobusi, izmantojot VI pielikuma C daļā parādītas norādes.

4. Īslaicīgas transporta plūsmas nelīdzsvarotības gadījumā kādā robežšķērsošanas punktā ar punkta vadības rīkojumu var atteikties no transporta plūsmas sadalījuma pēc transportlīdzekļu tipiem uz laiku, kas nepieciešams, lai novērstu šādu nelīdzsvarotību.

5. Esošo norāžu piemērošanai 1;2;3 paragrāfos minētajiem nosacījumiem jābūt pabeigtai līdz 2009. gada 31. maijam. Gadījumā, ja Dalībvalstis maina esošās norādes vai uzstāda jaunas, šīm norādēm jāatbilst minimālajām prasībām, kuras noteiktas iepriekšminētajos paragrāfos.

9. pants
Robežšķērsošanas atzīmju veikšana Trešo valstu pilsoņu ceļošanas dokumentos

1. Trešo valstu pilsoņu ceļošanas dokumentos jāveic atzīmes par viņu robežšķērsošanu pie ieceļošanas. Atzīmes jāveic obligāti šādos gadījumos:

a) dokumentos ar derīgu vīzu, kura dod Trešās valsts pilsonim tiesības šķērsot robežu;

b) dokumentos, kuros ir uz Dalībvalsts robežas izsniegta vīza, kura dod Trešās valsts pilsonim tiesības šķērsot robežu;

c) dokumentos, kuru turētājiem Trešo valstu pilsoņiem nav nepieciešama vīza, lai šķērsotu robežu.

2. Ieceļošanas un izceļošanas atzīmes netiek veiktas:

a) to Trešo valstu pilsoņu ceļošanas dokumentos, kuri bauda Kopienas brīvas pārvietošanās tiesības;

b) jūrnieku ceļošanas dokumentos, ja viņi Dalībvalsts teritorijā uzturas, nepametot ostas teritoriju, kurā ienācis viņu kuģis;

c) pilotu apliecībās vai gaisa kuģu apkalpes locekļu apliecībās;

d) gadījumos, kad personas bauda vietējā pierobežas satiksmes režīma noteiktās priekšrocības, ar nosacījumu, ka viņu rīcībā ir nepieciešamās atļaujas;

e) gadījumos, kad persona parasti netiek pakļauta jebkādai kontrolei (piem., valsts vadītāji vai augsta līmeņa amatpersonas, par kuru ierašanos ir iepriekš paziņots, izmantojot diplomātiskos sakarus);

f) Andoras, Monako un Sanmarīno pilsoņu ceļošanas dokumentos.

Atsevišķos gadījumos pēc Trešās valsts pilsoņa pieprasījuma ieceļošanas un izceļošanas atzīmi var neveikt, ja šāda atzīmes veikšana var radīt nopietnus sarežģījumus šai personai. Šādā gadījumā ieceļošanas un izceļošanas atzīmi veic uz atsevišķas lapas, kurā norādīts Trešās valsts pilsoņa vārds, uzvārds un pases numurs.

3. Izceļošanas atzīmes obligāti jāveic to Trešo valstu pilsoņu ceļošanas dokumentos, kuros ir daudzkārtējā ieceļošanas vīza ar ierobežotu kopējo uzturēšanās ilgumu.

4. Norādījumi atzīmju veikšanai ir izklāstīti VII pielikumā.

10. pants
Robežu uzraudzība starp robežšķērsošanas punktiem

1. Kompetentajām iestādēm ārējo robežu uzraudzībai jāizmanto mobilās vienības:

a) posmos starp noteiktajiem robežšķērsošanas punktiem; un

b) robežšķērsošanas punktos ārpus tajā noteiktā darba laika.

Uzraudzība ir jāveic tādā veidā, lai novērstu mēģinājumus izvairīties no kontroles robežšķērsošanas punktos.

2. Ārējo robežu posmu starp robežšķērsošanas punktiem un šo robežšķērsošanas punktu ārpus tajos noteiktā darba laika uzraudzības mērķis ir novērst neatļautu robežas

šķērsošanu, cīnīties ar pārrobežu noziedzību, kā arī pieņemt mērus pret personām, kuras šķērsojušas robežu nelegāli.

3. Robežu uzraudzību starp noteiktajiem robežšķērsošanas punktiem veic personāls, kura spēkus un līdzekļus nosaka konkrētā situācija. Robežas uzraudzībai jābūt organizētai tā, lai radītu pastāvīga riska apstākļus neatļautai robežas šķērsošanai, piemēram, veicot biežas un negaidītas izmaiņas uzraudzības periodos.

4. Uzraudzību veic mobilās vienības patrulējot vai izvietojot posteņus vietās, kuras tiek uzskatītas vai ir zināmas kā īpaši svarīgas, šādas uzraudzības mērķis ir aizturēt personas, kuras nelegāli šķērso robežu. Robežas uzraudzībai var izmantot tehniskos līdzekļus, tai skaitā elektroniskos.

5. Uzraudzībai izmantotos spēkus un līdzekļus izvēlas atkarībā no operatīvās situācijas, un, it īpaši, atkarībā no konkrētajam robežas posmam raksturīgajiem apstākļiem (sauszeme, iekšzeme, jūra, ūdensceļi).

6. Robežas uzraudzību reglamentējoši vispusīgi noteikumi jāpieņem saskaņā ar 30(2). pantā noteikto kārtību.

11. pants
Ieceļošanas atteikums

1. Ieceļošanu Dalībvalstu teritorijās jāatsaka tiem Trešo valstu pilsoņiem, kuri nevar izpildīt visus 5(1). pantā noteiktos ieceļošanas nosacījumus, ja vien Dalībvalsts neuzskata par nepieciešamu atļaut ieceļot Trešās valsts pilsonim izņēmuma kārtā humanitāru iemeslu, nacionālo interešu vai savu starptautisko saistību dēļ. Šādā gadījumā ieceļošanas atļauja attiecas tikai uz attiecīgās Dalībvalsts teritoriju. Par pieņemto lēmumu Dalībvalsts paziņo pārējām Dalībvalstīm. Šīs prasības nedrīkst aizskart patvēruma meklētāju tiesības, kā arī netiek piemērotas gadījumos, kad tiek iesniegts pieteikums ilgtermiņa vīzas saņemšanai.

2. Gadījumos, kad Trešās valsts pilsonis, kuram nepieciešama ieceļošanas vīza, ierodas robežšķērsošanas punktā bez šādas vīzas, viņam atsaka ieceļošanu, ja vien viņš neizpilda Regulas (EK) Nr. 415/2003 1(2). pantā noteiktās prasības.[61]

   Ja Trešās valsts pilsonis izpilda Regulas (EK) Nr. 415/2003 1(2). pantā noteiktās prasības, viņam var izsniegt vīzu uz robežas saskaņā ar iepriekšminēto Regulu. Uz robežas izsniegtās vīzas ir jāiekļauj datu bāzē.

3. Ieceļošanu atsaka ar pamatotu lēmumu, kuru pieņem nacionālajā likumdošanā uz to pilnvarota iestāde. Likumdošanā jābūt noteiktai šāda lēmuma pārsūdzēšanas kārtībai. Lēmums stājas spēkā nekavējoties, vai arī beidzoties nacionālajā likumdošanā noteiktajam laika periodam gadījumos, kad šāds nosacījums ir piemērojams.

   Ieceļošanas atteikuma veidlapas paraugs dots pielikuma Nr. 8 B daļā. Ar šī lēmuma noraksta saņemšanu Trešās valsts pilsonim jāapliecina, ka viņam ir ticis darīts zināms par atteikumu ieceļot.

---

61 OV L 64, 7.3.2003, 1. lpp.

4. Robežsargiem jānodrošina, ka Trešās valsts pilsonis, kuram atteikta ieceļošana attiecīgajā Dalībvalstī, neiekļūst tajā, bet gadījumos, kad Trešās valsts pilsonis jau ir ieceļojis Dalībvalstī, nekavējoties to pamet.

5. Kārtība, kādā tiek atteikta ieceļošana, aprakstīta VIII pielikuma A daļā.

III nodaļa
Robežkontroles spēki, līdzekļi un sadarbība starp dalībvalstīm

12. pants
Robežkontroles spēki un līdzekļi

Dalībvalstīm jāizvērš atbilstoši spēki un līdzekļi pienācīgā apjomā, lai veiktu kontroli uz ārējām robežām saskaņā ar 6. – 11. pantu, tādā veidā, kas nodrošina augstu robežkontroles kvalitāti.

13. pants
Kontroles īstenošana

1. Šīs regulas 6. – 11. pantā paredzēto kontroli veic katras Dalībvalsts atbildīgie dienesti, kuru uzdevumos ietilpst robežapsardzības funkcijas saskaņā ar nacionālo likumdošanu.

   Veicot šos pienākumus, robežsargi ir apveltīti ar nacionālajā likumdošanā piešķirtām robežpolicijas pilnvarām un pilnvarām uzsākt kriminālizmeklēšanu.

   Dienestiem, kuri atbild par robežapsardzību, jābūt nokomplektētiem ar atbilstoši apmācītu personālu.

2. Mēriem, kuri tiek pieņemti, pildot robežapsardzības uzdevumus, jāatbilst mērķiem, saskaņā ar kuriem tie tiek pieņemti.

3. Dienesti, kuri atbild par robežas apsardzību saskaņā ar katras Dalībvalsts nacionālo likumdošanu, uzskaitīti IX pielikumā.

4. Lai nodrošinātu efektīvu robežkontroli, Dalībvalstīm jāveido cieša, ilglaicīga sadarbība starp visiem nacionālajiem dienestiem, kuru pienākumos ietilpst robežapsardzības uzdevumu veikšana.

14. pants
Sadarbība starp Dalībvalstīm

1. Dalībvalstīm ir jāsniedz savstarpēja palīdzība un jāuztur cieša, pastāvīga sadarbība efektīvai kontroles īstenošanai.

2. Operatīvo sadarbību starp Dalībvalstīm vada un koordinē Operatīvās Sadarbības uz ārējām robežām vadības Eiropas Aģentūra (*European Agency for Management of Operational Cooperation at the External Borders)*.

15. pants
Kopīgā kontrole

1. Dalībvalstis, uz kuru kopīgajām sauszemes robežām neattiecas šīs Regulas 18. pants, līdz šī panta spēkā stāšanās brīdim, kopīgi kontrolē savas kopīgās robežas, bez kaitējuma 6. – 11. pantam.

   Lai pārtrauktu kopīgo kontroli, Dalībvalstis savā starpā var noslēgt vienošanos.

2. Dalībvalstīm ir jādara zināms Komisijai par vienošanos, noslēgtu saskaņā ar 1. paragrāfu.

IV nodaļa
Īpaši sīki izstrādāti robežkontroles noteikumi un īpaša procedūra

16. pants
Īpašā robežkontroles kārtība uz dažādiem robežas veidiem, kā arī attiecībā uz dažādiem transportlīdzekļu veidiem, ar kuriem tiek šķērsotas dalībvalstu ārējās robežas

Uz dažādiem robežu veidiem, kā arī attiecībā uz dažādiem transportlīdzekļu veidiem, ar kuriem tiek šķērsotas dalībvalstu ārējās robežas, jānosaka pielikumā Nr. 10 paredzētā īpašā robežkontroles kārtība:

a) uz sauszemes robežām (autoceļiem un dzelzceļiem);

b) uz gaisa robežām (starptautiskajās lidostās, lidlaukos, attiecībā uz iekšējiem lidojumiem);

c) uz jūras robežām un iekšzemes ūdensceļiem.

17. pants
Īpašā robežkontroles kārtība

1. XI pielikumā paredzētā īpašā robežkontroles kārtība jānosaka šādām personu kategorijām:

   a) gaisa kuģu pilotiem un citiem gaisa kuģu apkalpes locekļiem;

   b) jūrniekiem;

   c) diplomātisko, oficiālo un dienesta pasu turētājiem, kā arī starptautisku organizāciju pārstāvjiem;

   d) darbiniekiem, kuri strādā uz robežas;

   e) nepilngadīgajiem.

2. XII pielikumā ir doti akreditācijas karšu paraugi, kuras dalībvalstu ārlietu ministrijas izsniedz akreditētiem diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem.

III SADAĻA
IEKŠĒJĀS ROBEŽAS

I nodaļa
Robežkontroles pārtraukšana uz iekšējām robežām

18. pants
Iekšējo robežu šķērsošana

Iekšējās robežas var šķērsot jebkurā vietā. Šķērsojot iekšējās robežas, personas netiek pakļautas robežkontrolei neatkarīgi no to valstiskās piederības.

19. pants
Pārbaudes iekšzemē

Robežkontroles pārtraukšana uz iekšējām robežām neattiecas:

a) kompetento iestāžu realizētajām policijas pilnvarām saskaņā ar katras Dalībvalsts likumdošanu, ja no šīm pilnvarām izrietošās pārbaudes uz iekšējām robežām, tām pieguļošajās teritorijās vai noteiktajās pierobežas zonās tiek veiktas saskaņā ar nosacījumiem un mērķiem, kuri attiecas uz visu teritoriju kopumā, it īpaši kas attiecas uz šādu pārbaužu biežumu un intensitāti;

b) kompetento iestāžu veiktajām drošības pārbaudēm ostās un lidostās saskaņā ar katras Dalībvalsts likumdošanu, kā arī ostu, lidostu un pārvadātāju attiecīgo dienestu veiktajām drošības pārbaudēm, ar noteikumu, ka šādas pārbaudes tiek veiktas arī personām, kuras ceļo pa Dalībvalsts teritoriju;

c) Dalībvalstu tiesībām savā likumdošanā paredzēt, ka personām ir jābūt klāt personu apliecinošiem dokumentiem;

d) Trešās valsts pilsoņa pienākumu ziņot par savu klātbūtni jebkuras Dalībvalsts teritorijā saskaņā ar Šengenas Konvencijas 22. pantu.

II nodaļa
Drošības klauzula

20. pants
Kontroles atjaunošana uz Dalībvalstu iekšējām robežām

1. Dalībvalstis var atjaunot robežkontroli uz savām iekšējām robežām uz laiku, kas nepārsniedz 30 dienas, gadījumos, ja radušies nopietni draudi sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības veselībai un iekšējai drošībai, saskaņā ar 21. pantā noteikto kārtību, bet ārkārtas gadījumos saskaņā ar 22. pantā noteikto kārtību. Kontroles vēriens un ilgums nedrīkst pārsniegt mērus, kuri var būt nepieciešami nopietna apdraudējuma novēršanai.

2. Ja sabiedriskās kārtības, sabiedrības veselības un iekšējās drošības apdraudējums šo 30 dienu laikā nav novērsts, Dalībvalsts var turpināt veikt robežkontroli, ievērojot 1. paragrāfā noteiktos nosacījumus, un, ņemot vērā jaunus apstākļus, pagarināt robežkontroles veikšanu vēl uz 30 dienām saskaņā ar 23. pantā noteikto kārtību.

21. pants
Procedure in case of foreseeable events

1. Ja Dalībvalsts plāno ieviest robežkontroli uz iekšējām robežām saskaņā ar 20(1). pantu, tai par to nekavējoties jādara zināms pārējām Dalībvalstīm un Komisijai, sniedzot šādu informāciju:

   a) iemeslus, kas izraisījuši šāda lēmuma pieņemšanu, un paskaidrojot apstākļus, kuri rada nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības veselībai un iekšējai drošībai;

   b) ieviešamo pasākumu vērienu, norādot robežas, uz kurām tiks atjaunota robežkontrole;

   c) noteikto robežkontroles punktu nosaukumus;

   d) datumu, no kura tiks ieviesta robežkontrole, un tās paredzamo ilgumu;

   e) ja nepieciešams, mērus, kādi jāpieņem pārējām Dalībvalstīm.

2. Pēc attiecīgās Dalībvalsts paziņojuma saņemšanas, un, ņemot vērā 3. paragrāfā paredzētās konsultācijas, Komisija sniedz savu viedokli.

3. 1. paragrāfā paredzētā informācija, kā arī 2. paragrāfā paredzētais viedoklis ir konsultāciju priekšmets starp Dalībvalsti, kura plāno atjaunot robežkontroli, un pārējām Dalībvalstīm Padomē un Komisijā, organizējot, ja nepieciešams, savstarpēju sadarbību starp Dalībvalstīm un izvērtējot pieņemto mēru samērīgumu ar notikumu, kurš rada apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības veselībai un iekšējai drošībai un izraisījis nepieciešamību atjaunot robežkontroli.

Iepriekšminētajām konsultācijām jānotiek vismaz 15 dienas pirms datuma, ar kuru tiek plānots atjaunot robežkontroli.

4. Robežkontroli var atjaunot tikai pēc tam, kad ir notikušas 3. paragrāfā minētās konsultācijas.

22. pants
Kārtība ārkārtas gadījumos

1. Ja sabiedriskās kārtības, sabiedrības veselības un iekšējās drošības apsvērumi prasa nekavējošu rīcību, ieinteresētā Dalībvalsts var nekavējoties ieviest robežkontroli uz iekšējām robežām.

2. Attiecīgajai Dalībvalstij par to nekavējoties jādara zināms pārējām Dalībvalstīm un Komisijai, sniedzot 21(1). pantā minētās ziņas un paskaidrojot iemeslus, kuri izraisījuši ārkārtas mēru pieņemšanu.

23. pants
Robežkontroles uz iekšējām robežām pagarināšanas kārtība

1. Robežkontroli uz iekšējām robežām var pagarināt tikai saskaņā ar 20(2). pantā noteikto kārtību pēc konsultēšanās ar pārējām Dalībvalstīm Padomē un Komisijā.

2. Dalībvalsts, kura vēlas pagarināt robežkontroli uz iekšējām robežām, apņemas sniegt pārējām Dalībvalstīm un Komisijai visas ziņas par robežkontroles uz iekšējām robežām pagarināšanas iemesliem, ņemot vērā 21(2). pantā minētos nosacījumus.

24. pants
Kopīga robežkontroles atjaunošana uz iekšējām robežām pārrobežu terorisma draudu gadījumā

1. Ārkārtīgi nopietna sabiedriskās kārtības, sabiedrības veselības un iekšējās drošības apdraudējuma gadījumā, kurš skar vairākas Dalībvalstis, piemēram, pārrobežu terorisma draudu gadījumā, Padome, rīkojoties pēc Komisijas ierosinājuma, ar noteiktu vairākumu var pieņemt lēmumu nekavējoties atjaunot robežkontroli uz visām iekšējām robežām vai uz atsevišķām visu vai vairāku Dalībvalstu robežām. Šīs kontroles vēriens un ilgums nedrīkst pārsniegt mērus, kuri var būt nepieciešami nopietna apdraudējuma novēršanai.

2. Padome, rīkojoties pēc Komisijas ierosinājuma, ar noteiktu balsu vairākumu izlemj atcelt šos ārkārtas mērus, tiklīdz ārkārtīgi nopietnais apdraudējums vairs nepastāv.

3. Par mēriem, kuri pieņemti saskaņā ar 1. un 2. paragrāfu, bez kavēšanās jādara zināms Eiropas Parlamentam.

4. Šis pants neliedz Dalībvalstij tajā pašā laikā pieņemt neatliekamu lēmumu 22. panta kārtībā.

25. pants

Robežkontroles kārtība gadījumos, kad tiek atjaunota robežkontrole uz iekšējām robežām

Gadījumos, kad tiek atjaunota robežkontrole uz iekšējām robežām, tā jāveic saskaņā ar šīs Regulas II daļā noteiktajiem nosacījumiem.

26. pants

Ziņojums par robežkontroles atjaunošanu uz iekšējām robežām

Dalībvalstij, kura atjaunojusi robežkontroli uz iekšējām robežām 20. panta kārtībā, jāapstiprina datums, no kura robežkontrole tiek pārtraukta, un tajā pašā laikā vai drīz pēc tam jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par robežkontroles atjaunošanu uz iekšējām robežām.

27. pants

Sabiedrības informēšana

Ja iemesli, kuri izraisījuši robežkontroles atjaunošanu uz iekšējām robežām, atļauj, Dalībvalstij(īm), atjaunojot robežkontroli uz iekšējām robežām, tas jādara zināms pienācīgā veidā sabiedrībai, tāpat jādara zināms, kādi ir noteiktie robežšķērsošanas punkti.

28. pants

Konfidencialitāte

Pēc attiecīgās Dalībvalsts pieprasījuma, pārējām Dalībvalstīm, Eiropas Parlamentam un Komisijai jāapņemas ievērot konfidencialitāti attiecībā uz informāciju, kura tiek sniegta saistībā ar robežkontroles atjaunošanu uz iekšējām robežām, šādas kontroles pagarināšanu, kā arī attiecībā uz 26. panta kārtībā sniegto ziņojumu.

IV SADAĻA
NOBEIGUMA NOTEIKUMI

29. pants

Labojumi pielikumos

No I līdz XII pielikumam var tikt izdarīti labojumi saskaņā ar 30(2). pantā noteikto kārtību.

30. pants

Komiteja

1. Komiteja sniedz palīdzību Komisijai.

2. Gadījumos, kad ir atsauce uz šo paragrāfu, jārīkojas saskaņā ar Lēmuma Nr. 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma Nr. 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais laika periods jānosaka divos mēnešos.

3. Komitejai jāpieņem savs reglaments.

31. pants
Teritorijas, uz kurām neattiecas šī regula

1. Šī regula neattiecas uz Francijai un Nīderlandei piederošajām teritorijām ārpus Eiropas.

2. Šī regula nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt īpašos noteikumus, kuri attiecas uz Seūtas un Meliļas pilsētām, kā noteikts Nobeiguma aktā Nolīgumam par Spānijas Karalistes pievienošanos 1985. gada 14. jūnija Šengenas Konvencijai.[62]

32. pants
Kārtība, kādā dalībvalstis paziņo informāciju

10 darba dienu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstīm jāizziņo nacionālā likumnoteikumu komisija attiecībā uz 19. panta c) un d) punktiem. Izmaiņas šajos likumnoteikumos jāizziņo 5 darba dienu laikā.

Dalībvalstu izziņotā informācija jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstneša* C sērijā.

33. pants
Ziņojums par šīs regulas III daļā noteiktās kārtības pielietošanas gadījumiem

Komisija apņemas iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei ne vēlāk kā trīs gadu laikā pēc šī Regulas stāšanās spēkā ziņojumu par III daļā noteiktās kārtības izmantošanas gadījumiem.

Komisija apņemas pievērst īpašu uzmanību jebkuriem sarežģījumiem, kurus izraisa robežkontroles atjaunošana uz iekšējām robežām. Gadījumos, kad tas ir lietderīgi, Komisija ierosina priekšlikumus šādu sarežģījumu risināšanai.

34. pants
Grozījumi un labojumi

1. Ar ..... [*šīs Regulas spēkā stāšanās datums*] tiek svītroti 1985. gada 14. jūnija Konvencijas par Šengenas vienošanās īstenošanu 2. līdz 8. pants.

2. Ar šo pašu datumu tiek atzīti par spēkā neesošiem:

– Kopīgā rokasgrāmata (*Common Manual*) un tās pielikumi;

---

62 OV L 239, 22.9.2000, 73. lpp.

– Šengenas Izpildkomitejas 1994. gada 22. decembra lēmums SCH/Com-ex (94)17, rev.4 un 1995. gada 20. decembra lēmums SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2;

– Kopīgo Konsulāro instrukciju 7. pielikums;

– Regula (EK) Nr. 790/2001.

Gadījumos, kad atsaucēs tiek norādīts uz svītrotajiem vai atceltajiem dokumentiem, atsauces jāinterpretē saskaņā ar šo Regulu un jāskaidro, pamatojoties uz XIII pielikumā doto tabulu.

35. pants
Stāšanās spēkā

Šī Regula stājas spēkā 20-jā dienā pēc tās publicēšanas „Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī".

Tai tiek piemērota no ..... [*seši mēneši pēc stāšanās spēkā*].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē,

Padomes vārdā
priekšsēdētājs
[...]

I PIELIKUMS
Noteiktie robežšķērsošanas punkti

BEĻĢIJA

Gaisa robežas

– Brussels National Airport (Zaventem)

– Oostende

– Deurne

– Bierset

– Gosselies

– Wevelgem (lidosta)

Jūras robežas

– Antwerpen

– Oostende

– Zeebrugge

– Nieuwpoort

– Gent

– Blankenberge

Sauszemes robežas

– Eurostar (Kanāla tunelis)

Station Brussel-Zuid/Gare de Bruxelles-Midi

ČEHIJAS REPUBLIKA

ČEHIJAS REPUBLIKA – POLIJA

Sauszemes robežas

1. Bartultovice – Trzebina
2. Bílý Potok – Paczków
3. Bohumín – Chałupki
4. Bohumín – Chałupki (dzelzceļš)
5. Bukovec – Jasnowice
6. Český Těšín – Cieszyn
7. Český Těšín – Cieszyn (dzelzceļš)
8. Chotěbuz – Cieszyn
9. Dolní Lipka – Boboszów
10. Dolní Marklovice – Marklowice Górne
11. Frýdlant v Čechách – Zawidów (dzelzceļš)
12. Habartice – Zawidów
13. Harrachov – Jakuszyce
14. Horní Lištná – Leszna Górna
15. Hrádek nad Nisou – Porajów
16. Královec – Lubawka
17. Královec – Lubawka (dzelzceļš)
18. Krnov – Pietrowice
19. Kunratice – Bogatynia
20. Lichkov – Międzylesie (dzelzceļš)
21. Meziměstí – Mieroszów (dzelzceļš)
22. Mikulovice – Głuchołazy
23. Mikulovice – Głuchołazy (dzelzceļš)

24. Náchod – Kudowa Słone

25. Nové Město p. Smrkem – Czerniawa Zdrój

26. Osoblaha – Pomorzowiczki

27. Otovice – Tłumaczów

28. Petrovice u Karviné – Zebrzydowice (dzelzceļš)

29. Pomezní Boudy – Przełęcz Okraj

30. Srbská – Miloszów

31. Starostín – Golińsk

32. Sudice – Pietraszyn

33. Závada – Golkowice

34. Zlaté Hory – Konradów

Vietējās pierobežas satiksmes (*) un tūristu šķērsošanas punkti (**)

1. Andělka – Lutogniewice**

2. Bartošovice v Orlických horách – Niemojów*/**

3. Bernartice – Dziewiętlice*

4. Beskydek – Beskidek*

5. Bílá Voda – Złoty Stok*

6. Božanov – Radków**

7. Česká Čermná – Brzozowice**

8. Chomýž – Chomiąża*

9. Chuchelná – Borucin*

10. Chuchelná – Krzanowice*

11. Harrachov – Polana Jakuszycka**

12. Hať – Rudyszwałd*

13. Hať – Tworków*

14. Hněvošice – Ściborzyce Wielkie*

15. Horní Morava – Jodłów**

16. Hrčava – Jaworzynka*/**
17. Janovičky – Głuszyca Górna**
18. Karviná Ráj II – Kaczyce Górne*
19. Kojkovice – Puńców*
20. Kopytov – Olza*
21. Linhartovy – Lenarcice*
22. Luční bouda – Równia pod Śnieżką**
23. Luční bouda – Śląski Dom**
24. Machovská Lhota – Ostra Góra**
25. Malá Čermná – Czermna*
26. Malý Stožek – Stożek*
27. Masarykova chata – Zieleniec**
28. Mladkov (Petrovičky) – Kamieńczyk**
29. Nýdek – Wielka Czantorja**
30. Olešnice v Orlických horách (Čihalka) – Duszniki Zdrój**
31. Opava – Pilszcz*
32. Orlické Záhoří – Mostowice*
33. Petříkovice – Okreszyn**
34. Píšť – Bolesław*
35. Píšť – Owsiszcze*
36. Rohov – Ściborzyce Wielkie*
37. Šilheřovice – Chałupki*
38. Smrk – Stóg Izerski**
39. Soví sedlo (Jelenka) – Sowia Przełęcz**
40. Špindleruv mlýn – Przesieka**
41. Staré Město – Nowa Morawa*/**
42. Strahovice – Krzanowice*

43. Travná – Lutynia*/**

44. Třebom – Gródczanki*

45. Třebom – Kietrz*

46. Úvalno – Branice*

47. Vávrovice – Wiechowice*

48. Velké Kunětice –Sławniowice*

49. Velký Stožec – Stożek**

50. Věřňovice – Gorzyczki*

51. Věřňovice – Łaziska*

52. Vidnava – Kałków*

53. Vosecká bouda (Tvarožník) – Szrenica**

54. Vrchol Kralického Sněžníku – Snieznik**

55. Žacléř – Niedomirów**

56. Zdoňov – Łączna**

57. Zlaté Hory – Jarnołtówek**

ČEHIJAS REPUBLIKA - SLOVĀKIJA

Sauszemes robežas

1. Bílá – Klokočov

2. Bílá-Bumbálka – Makov

3. Břeclav (motorway) – Brodské (šoseja)

4. Březová – Nová Bošáca

5. Brumov-Bylnice – Horné Srnie

6. Hodonín – Holíč

7. Hodonín – Holíč (dzelzceļš)

8. Horní Lideč – Lúky pod Makytou (dzelzceļš)

9. Lanžhot – Brodské

10. Lanžhot – Kúty (dzelzceļš)

11. Mosty u Jablunkova – Čadca (dzelzceļš)

12. Mosty u Jablunkova – Svrčinovec

13. Nedašova Lhota – Červený Kameň

14. Šance – Čadca-Milošová

15. Starý Hrozenkov – Drietoma

16. Strání – Moravské Lieskové

17. Střelná – Lysá pod Makytou

18. Sudoměřice – Skalica

19. Sudoměřice – Skalica (dzelzceļš)

20. Velká nad Veličkou – Vrbovce (dzelzceļš)

21. Velká nad Veličkou – Vrbovce

22. Velké Karlovice – Makov

23. Vlárský průsmyk – Horné Srnie (dzelzceļš)

ČEHIJAS REPUBLIKA – AUSTRIJA

Sauszemes robežas

1. Břeclav – Hohenau (dzelzceļš)

2. České Velenice – Gmünd

3. České Velenice – Gmünd (dzelzceļš)

4. České Velenice – Gmünd 2

5. Chlum u Třeboně – Schlag

6. Čížov – Hardegg

7. Dolní Dvořiště – Wullowitz

8. Halámky – Gmünd-Neu-Nagelberg

9. Hatě – Kleinhaugsdorf

10. Hevlín – Laa an der Thaaya

11. Hnanice – Mitterretzbach

12. Horní Dvořiště – Summerau (dzelzceļš)

13. Ježová – Iglbach

14. Koranda – St. Oswald

15. Mikulov – Drasenhofen

16. Nová Bystřice – Grametten

17. Nové Hrady – Pyhrabruck

18. Plešné jezero – Plöckensteinersee

19. Poštorná – Reinthal

20. Přední Výtoň – Guglwald

21. Šatov – Retz (dzelzceļš)

22. Slavonice – Fratres

23. Studánky – Weigetschlag

24. Valtice – Schrattenberg

25. Vratěnín – Oberthürnau

26. Zadní Zvonková – Schöneben

ČEHIJAS REPUBLIKA – VĀCIJA

Sauszemes robežas

1. Aš – Selb

2. Aš – Selb- Plössberg (dzelzceļš)

3. Boží Dar – Oberwiesenthal

4. Broumov – Mähring

5. Česká Kubice – Furth im Wald (dzelzceļš)

6. Cheb – Schirnding (dzelzceļš)

7. Cínovec – Altenberg

8. Cínovec – Zinnwald

9. Děčín – Bad Schandau (dzelzceļš)

10. Dolní Poustevna – Sebnitz

11. Doubrava – Bad Elster

12. Folmava – Furth im Wald
13. Hora sv. Šebestiána – Reitzenhain
14. Hrádek nad Nisou – Zittau (dzelzceļš)
15. Hřensko – Schmilka
16. Hřensko – Schöna (upe)
17. Jiříkov – Neugersdorf
18. Kraslice – Klingenthal
19. Kraslice / Hraničná – Klingenthal (dzelzceļš)
20. Lísková – Waldmünchen
21. Mníšek – Deutscheinsiedel
22. Moldava – Neurehefeld
23. Pavlův Studenec – Bärnau
24. Pomezí nad Ohří – Schirnding
25. Potůčky – Johanngeorgenstadt (dzelzceļš)
26. Potůčky – Johanngeorgenstadt
27. Petrovice – Bahratal
28. Rozvadov – Waidhaus
29. Rozvadov – Waidhaus (šoseja)
30. Rumburk – Ebersbach – Habrachtice (dzelzceļš)
31. Rumburk – Neugersdorf
32. Rumburk – Seifhennersdorf
33. Stožec – Haidmühle
34. Strážný – Philippsreuth
35. Svatá Kateřina – Neukirchen b.Hl. Blut
36. Svatý Kříž – Waldsassen
37. Varnsdorf – Seifhennersdorf
38. Vejprty – Bärenstein

39. Vejprty – Bärenstein (dzelzceļš)

40. Vojtanov – Bad Brambach (dzelzceļš)

41. Vojtanov – Schönberg

42. Všeruby – Eschlkam

43. Železná – Eslarn

44. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein

45. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein (dzelzceļš)

Tūristu šķērsošanas punkti

1. Brandov – Olbernhau (Grünthal)

2. Branka – Hermannsreuth

3. Bublava – Klingenthal/Aschberg

4. Bučina – Finsterau

5. Čerchov – Lehmgrubenweg

6. Černý Potok – Jöhstadt

7. České Žleby – Bischofsreut (Marchhäuser)

8. Český Jiřetín – Deutschgeorgenthal

9. Debrník – Ferdinandsthal

10. Dolní Podluží – Waltersdorf (Herrenwalde)

11. Dolní Světlá – Jonsdorf

12. Dolní Světlá – Waltersdorf

13. Dolní Žleb – Elbradweg Schöna

14. Fleky – Hofberg

15. Fojtovice – Fürstenau

16. Hora sv. Kateřiny – Deutschkatharinenberg

17. Horní Paseky – Bad Brambach

18. Hrádek nad Nisou – Hartau

19. Hranice – Bad Elster/ Bärenloh

20. Hranice – Ebmath
21. Hřebečná (Boží Dar/Hubertky) – Oberwiesenthal
22. Hřebečná/Korce – Henneberg (Oberjugel)
23. Hřensko – Schöna
24. Jelení – Wildenthal
25. Jílové/Sněžník – Rosenthal
26. Jiříkov – Ebersbach (Bahnhofstr.)
27. Křížový Kámen – Kreuzstein
28. Krompach – Jonsdorf
29. Krompach – Oybin/Hain
30. Kryštofovy Hamry – Jöhstadt (Schmalzgrube)
31. Libá/Dubina – Hammermühle
32. Lipová – Sohland
33. Lobendava – Langburkersdorf
34. Lobendava/Severní – Steinigtwolmsdorf
35. Loučná – Oberwiesenthal
36. Luby – Wernitzgrün
37. Mikulášovice – Hinterhermsdorf
38. Mikulášovice (Tomášov) –Sebnitz OT/Hertigswalde (Waldhaus)
39. Mikulášovice/Tanečnice – Sebnitz (Forellenschänke)
40. Moldava – Holzhau
41. Mýtina – Neualbenreuth
42. Nemanice/Lučina – Untergrafenried
43. Nová Ves v Horách – Deutschneudorf
44. Nové Údolí /Trojstoličník/ – Dreisessel
45. Ostrý – Grosser Osser
46. Ovčí Vrch – Hochstrasse

47. Petrovice – Lückendorf

48. Pleš – Friedrichshäng

49. Plesná – Bad Brambach

50. Pod Třemi znaky – Brombeerregel

51. Potůčky – Breitenbrunn (Himmelswiese)

52. Prášily – Scheuereck

53. Přední Zahájí – Waldheim

54. Rybník – Stadlern

55. Šluknov/Rožany – Sohland (Hohberg)

56. Starý Hrozňatov – Hatzenreuth

57. Tři znaky – Drei Wappen

58. Zadní Doubice – Hinterheermsdorf

59. Ždár – Griesbach

60. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein

Gaisa robežas

A. Sabiedriskās [63]

1. Brno – Tuřany

2. České Budějovice – Hosín

3. Holešov

4. Karlovy Vary

5. Karlovy

6. Liberec

7. Mnichovo Hradiště

8. Olomouc

9. Ostrava – Mošnov

---

[63] Atbilstoši izmantotāju kategorijām starptautiskās līdostas iedala valsts un privātajās lidostās. Valsts lidostas savu tehnisko iespēju un darbības robežās pieņem visus lidaparātus.

10. Pardubice

11. Praha – Ruzyně

12. Uherské Hradiště – Kunovice

B. Nesabiedriskās [64]

1. Benešov

2. Hradec Králové

3. Líně’

4. Otrokovice

5. Přerov

6. Vodochody

7. Vysoké Mýto

[64] Privāto lidostu paklapojumu izmantotājus nosaka Civilās aviācijas pārvalde pēc lidostas operatora ierosinājuma.

DĀNIJA

Jūras robežas:

Dānija

Aabenrå Havn

Aggersund Kalkværks Udskibningsbro

Allinge Havn

Asnæsværkets Havn

Assens Havn

Augustenborg Havn

Avedøreværkets Havn

Avernakke Pier

Bagenkop Havn

Bandholm Havn

Bogense Havn

Bønnerup Havn

Dansk Salt A/S' Anlægskaj

Det Danske Stålvalseværk A/S' Havn

Dragør Havn

Enstedværkets Havn

Esbjerg Havn

Faaborg Havn

Fakse Havn

Fakse Ladeplade Fiskeri- og Lystbådehavn

Fredericia Havn

Frederikshavn Havn

Gedser Havn

Grenå Havn

Gråsten Havn

Gudhjem Havn

Gulfhavn, Stigsnæs

Haderslev Havn

Hals Havn

Hanstholm Havn

Hasle Havn

Helsingør Statshavn

Helsingør Færgehavn

Hirtshals Havn

H.J. Hansen Hadsund A/S' Havn

Hobro Havn

Holbæk Havn

Holstebro-Struer Havn

Horsens Havn

Hou Havn (Odder)

Hundested Havn

Hvide Sande Havn

Kalundborg Havn

Kaløvig Bådehavn

Kerteminde Havn og Marina

Klintholm Havn

Koldby Kås Havn (Samsø)

Kolding Havn

Kongsdal Havn

Korsør Havn

Kyndbyværkets Havn

København Havn

Køge Havn

Lemvig Havn

Lindholm Havn

Lindø-Terminalen

Lyngs Odde Ammoniakhavn

Marstal Havn

Masnedøværkets Havn

Middelfart Havn

Nakskov Havn

Neksø Havn

NKT Trådværket A/S' Havn

Nordjyllandsværkets Havn

Nyborg Havn

Nyborg Fiskerihavn

Nyborg Fritids- og Lystbåde-Havn

Nykøbing Falster Havn

Nykøbing Mors Havn

Næstved Havn

Odense Havn

Odense Staalskibsværft A/S' Havn

Orehoved Havn

Randers Havn

Rudkøbing Havn

Rødby Færge- og Trafikhavn

Rømø Havn

Rønne Havn

Skagen Havn

Skive Havn

Skærbækværkets Havn

Spodsbjerg Færgehavn

Statoil Pieren

Stege Havn

Stevns Kridtbruds Udskibningspier

Stigsnæsværkets Havn

Stubbekøbing Havn

Studstrupværkets Havn

Svaneke Havn

Svendborg Trafikhavn

Sæby Havn

Søby Havn

Sønderborg Havn

Tejn Havn

Thisted Havn

Thorsminde Havn

Thyborøn Havn

Vang Havn

Vejle Havn

Vordingborg Havn

Ærøskøbing Havn

Ålborg Havn

Ålborg Portland

Århus Havn

Årø Havn

Årøsund Havn

Faroe Islands:

Fuglafjadar Havn

Klaksvikar Havn

Kollafjardar Havn

Oyra Havn

Runavikar Havn

Torshavn Havn

Tvøroyrar Havn

Vags Havn

Miovags/Sandavags Havn

Sørvags Havn

Vestmanna Havn

Greenland:

Aasiaat Havn (Egedesminde)

Ilulissat Havn (Jakobshavn)

Illoqqortoormiit Havn (Scoresbysund)

Kangerlussauaq Havn (Søndre Strømfjord)

Maniitsoq Havn (Sukkertoppen)

Nanortalik Havn

Narsaq Havn

Narsarsuaq Havn

Nuuk Havn (Godthåb)

Paamiut Havn (Frederikshåb)

Qaanaaq Havn (Thule)

Qaqortoq Havn (Julianehåb)

Qasigiannguit Havn (Christianshåb)

Qeqertarsuaq Havn (Godhavn)

Sisimiut Havn (Holsteinsborg)

Tasiilaq Havn (Angmagssalik)

Upernavik Havn

Uummannaq Havn (Umanak)

Gaisa robežas:

Dānija

Billund Lufthavn

Esbjerg Lufthavn

Grønholt Flyveplads

Herning Flyveplads

Karup Lufthavn

Koldingegnens Lufthavn i Vamdrup

Københavns Lufthavn i Kastrup

Lolland-Falster Airport

Lemvig Lufthavn

Odense Lufthavn

Randers Flyveplads

Roskilde Lufthavn i Tune

Rønne Lufthavn

Sindal Lufthavn

Skive Lufthavn

Stauning Lufthavn

Sydfyns Flyveplads på Tåsinge

Sønderborg Lufthavn

Thisted Lufthavn

Vojens Lufthavn

Ærø Lufthavn

Ålborg Lufthavn

Århus Lufthavn

Års flyveplads i Løgstør

Faroe Islands:

Vågø Lufthavn

Grenlande:

Aasiaat Lufthavn (Egedesminde)

Ilulissat Lufthavn (Jakobshavn)

Kangerlussuaq Lufthavn (Søndre Strømfjord)

Kulusuk Lufthavn

Maniitsoq Lufthavn (Sukkertoppen)

Nerlerit Inaat Lufthavn

Narsarsuaq Lufthavn

Pituffik Lufthavn (Thule)

Nuuk Lufthavn (Godthåb)

Qaanaaq Lufthavn (Thule)

Sisimiut Lufthavn (Holsteinsborg)

Upernavik Lufthavn

Uummannaq Lufthavn (Umanak)

VĀCIJA

VĀCIJA - DĀNIJA

- *Robežšķērsošanas punktu apzīmējums Vācijas pusē*	- *Robežšķērsošanas punktu apzīmējums Dānijas pusē*
Flensburg Bahnhof	Pattburg (Padborg)
Wassersleben	Kollund
Kupfermühle	Krusau (Kruså)
Flensburg Bahnhof	Pattburg Bahnhof (Station Padborg)
Harrislee	Pattburg (Padborg)
Ellund Autobahn (BAB 7)	Fröslee (Frøslev)
Jardelund	Sophienthal (Sofiedal)
Weesby	Groß Jündewatt (St. Jyndevad)
Neupepersmark	Alt Pepersmark (Pebersmark)
Westre	Grünhof (Grøngård)
Böglum	Seth (Sæd)
Süderlügum Bahnhof	Tondern (Tønder)
Aventoft	Møllehus
Rosenkranz	Rüttebüll (Rudbøl)
Rodenäs	Hoger (Højer)

VĀCIJA - POLIJA

– *Robežšķērsošanas punktu apzīmējums Vācijas pusē*	– *Robežšķērsošanas punktu apzīmējums Polijas pusē*
Ahlbeck	Swinemünde (Świnoujście)
Linken	Neu Lienken (Lubieszyn)

Grambow Bahnhof	Scheune (Szczecin-Gumieńce)
Pomellen Autobahn (BAB 11)	Kolbitzow (Kolbaskowo)
Tantow Bahnhof	Scheune (Szczecin-Gumieńce)
Rosow	Rosow (Rosowek)
Mescherin	Greifenhagen (Gryfino)
Gartz	Fiddichow (Widuchowa)
Schwedt	Nieder Kränig (Krajnik Dolny)
Hohensaaten-Hafen	Niederwutzen (Osinów Dolny)
Hohenwutzen	Niederwutzen (Osinów Dolny)
Küstrin-Kietz	Küstrin (Kostrzyn)
Küstrin-Kietz Bahnhof	Küstrin (Kostrzyn)
Frankfurt/Oder Hafen	Słubice
Frankfurt/Oder Straße	Słubice
Frankfurt/Oder Bahnhof	Kunersdorf (Kunowice)
Frankfurt/Oder Autobahn (BAB 12)	Schwetig (Świecko)
Eisenhüttenstadt	Mühlow (Miłów)
Guben Straße	Guben (Gubin)
Guben Bahnhof	Guben (Gubin)
Forst Bahnhof	Forst (Zasieki)
Forst Autobahn (BAB 15)	Erlenholz (Olszyna)
Bad Muskau	Muskau (Mużaków)
Podrosche	Priebus (Przewoz)
Horka Bahnhof	Nieder Bielau (Bielawa Dolna)
Ludwigsdorf Autobahn	Hennersdorf (Jedrzychowice)
Görlitz Straße	Görlitz (Zgorzelec)

Görlitz Bahnhof	Görlitz (Zgorzelec)
Ostriz	Ostriz-Bahnhof (Krzewina Zgorzelecka)
Zittau Chopin-Straße	Kleinschönau (Sieniawka)
Zittau-Friedensstraße	Poritsch (Porajow)

VĀCIJA – ČEHIJAS REPUBLIKA

– *Robežšķērsošanas punktu apzīmējums Vācijas pusē*	– *Robežšķērsošanas punktu apzīmējums Čehijas pusē*
Zittau Bahnhof	Grottau an der Neiße (Hrádek n.N.)
Seifhennersdorf (Nordstraße)	Rumburg (Rumbuk)
Seifhennersdorf	Warnsdorf (Varnsdorf)
Neugersdorf	Georgswalde (Jiřikov)
Ebersbach Bahnhof	Rumburg (Rumburk)
Sebniz	Niedereinsiedel (Dolni Poustevna)
Schmilka	Herrnskretschen (Hřensko)
Bad Schandau Bahnhof	Tetschen (Děčin)
Schöna	Herrnskretschen (Hřensko)
Bahratal	Peterswald (Petrovice)
Zinnwald	Zinnwald (Cinovec)
Neurehefeld	Moldava (Moldau)
Reitzenhain	Sebastiansberg (Hora Sv. Šebestiána)
Bärenstein (Eisenbahn)	Weipert (Vejprty)
Bärenstein	Weipert (Vejprty)
Oberwiesenthal	Gottesgab (Boži Dar)
Johanngeorgenstadt Bahnhof	Breitenbach (Potučky)

Johanngeorgenstadt	Breitenbach (Potučky)
Klingenthal	Graslitz (Kraslice)
Bad Brambach Bahnhof	Voitersreuth (Vojtanov)
Schönberg	Voitersreuth (Vojtanov)
Bad Elster	Grün (Doubrava)
Selb	Asch (Aš)
Selb-Plößberg Bahnhof	Asch (Aš)
Schirnding Cheb/Eger Bahnhof	Eger (Cheb)
Schirnding	Mühlbach (Pomezi)
Waldsassen	Heiligenkreuz (Svaty Kříž)
Mähring	Promenhof (Broumov)
Bärnau	Paulusbrunn (Pavluv Studenec)
Waidhaus (B 14)	Roßhaupt (Rozvadov)
Waidhaus Autobahn (BAB 6)	Roßhaupt (Rozvadov)
Eslarn	Eisendorf (Železná)
Waldmünchen	Haselbach (Lisková)
Furth im Wald Schafberg	Vollmau (Folmava)
Furth im Wald Bahnhof	Böhmisch Kubitzen (Česká Kubice)
Eschlkam	Neumark (Všeruby)
Neukirchen b. Hl. Blut	St. Katharina (Sverá Katerina)
Bayerisch Eisenstein	Markt Eisenstein (Železná Ruda)
Bayerisch Eisenstein Bahnhof	Markt Eisenstein (Železná Ruda)
Philippsreuth	Kuschwarda (Strážny)
Haidmühle	Tusset (Stožek)

VĀCIJA - ŠVEICE

- *Robežšķērsošanas punktu apzīmējums Vācijas pusē*	- *Robežšķērsošanas punktu apzīmējums Šveices pusē*
Konstanz-Klein Venedig	Kreuzlingen-Seestraße
Konstanz-Schweizer Personenbahnhof	Konstanz Personenbahnhof
Konstanz-Wiesenstraße	Kreuzlingen-Wiesenstraße
Konstanz-Kreuzlinger Tor	Kreuzlingen
Konstanz-Emmishofer Tor	Kreuzlingen-Emmishofer
Konstanz-Paradieser Tor	Tägerwilen
Gaienhofen	Steckborn
Hemmenhofen	Steckborn
Wangen	Mammern
Öhningen-Oberstaad	Stein am Rhein
Öhningen	Stein am Rhein
Rielasingen Bahnhof	Ramsen Bahnhof
Singen Bahnhof	Schaffhausen
Rielasingen	Ramsen-Grenze
Gasthof "Spießhof" an der B 34	Gasthof "Spiesshof"
Gottmadingen	Buch-Grenze
Murbach	Buch-Dorf
Gailingen-Ost	Ramsen-Dorf
Gailingen-Brücke	Diessenhofen
Gailingen-West	Dörflingen-Pünt und Dörflingen-Laag
Randegg	Neu Dörflingen
Bietingen	Thayngen Straße
Thayngen Bahnhof	Thayngen Bahnhof

Ebringen	Thayngen-Ebringer Straße
Schlatt am Randen	Thayngen-Schlatt
Büßlingen	Hofen
Wiechs-Dorf	Altdorf
Wiechs-Schlauch	Merishausen
Neuhaus-Randen	Bargen
Fützen	Beggingen
Stühlingen	Schleitheim
Eberfingen	Hallau
Eggingen	Wunderklingen
Erzingen	Trasadingen
Erzingen Bahnhof	Trasadingen Bahnhof
Weisweil	Wilchingen
Jestetten-Wangental	Osterfingen
Jestetten-Hardt	Neuhausen
Jestetten Bahnhof	Neuhausen Bahnhof
Altenburg-Rheinau Bahnhof	Neuhausen Bahnhof
Altenburg-Nohl	Nohl
Altenburg-Rheinbrücke	Rheinau
Nack	Rüdlingen
Lottstetten	Rafz-Solgen
Lottstetten-Dorf	Rafz-Grenze
Lottstetten Bahnhof	Rafz Bahhof
Baltersweil	Rafz-Schluchenberg
Dettighofen	Buchenloh
Bühl	Will-Grenze

Günzgen	Wasterkingen
Herdern	Rheinsfelden
Rötteln	Kaiserstuhl
Reckingen	Rekingen
Rheinheim	Zurzach-Burg
Waldshut Bahnhof	Koblenz
Waldshut-Rheinbrücke	Koblenz
Waldshut-Rheinfähre	Juppen / Full
Dogern	Leibstadt
Albbruck	Schwaderloch
Laufenburg	Laufenburg
Bad Säckingen-alte Rheinbrücke	Stein / Holzbrücke
Bad Säckingen	Stein
Rheinfelden	Rheinfelden
Grenzacherhorn	Riehen-Grenzacher Straße
Inzlingen	Riehen-Inzlinger Straße
Lörrach-Wiesentalbahn	Riehen Bahnhof
Lörrach-Stetten	Riehen
Lörrach-Wiesenuferweg	Riehen-Weilstraße
Weil-Ost	Riehen-Weilstraße
Basel Badischer Personenbahnhof	Basel Badischer Bahnhof
Basel Badischer Rangierbahnhof	Basel Badischer Rangierbahnhof im Weil am Rhein
Weil-Otterbach	Basel-Freiburger Straße
Weil-Friedlingen	Basel-Hiltalinger Straße
Weil am Rhein-Autobahn (BAB 5)	Basel

KONSTANCAS EZERA (*BODENEZERA*) OSTAS

Lindau-Städtischer Segelhafen

Lindau-Hafen

Bad Schachen

Wasserburg (Bodenezers)

Langenargen

Friedrichshafen-Hafen

Meersburg

Überlingen

Mainau

Konstanz-Hafen

Insel Reichenau

Radolfzell

REINAS OSTAS

Rheinfelden-Rheinhafen

Wyhlen (Wyhlen GmbH)

Grenzach (Fa. Geigy)

Grenzach (Fa. Hoffmann La Roche AG)

Weil-Schiffsanlegestelle

Weil-Rheinhafen

ZIEMEĻJŪRAS OSTAS

List/Sylt

Hörnum/Sylt

Dagebüll

Wyk/Föhr

Wittdün/Amrum

Pellworm

Strucklahnungshörn/Nordstrand

Süderhafen/Nordstrand

Husum

Friedrichstadt

Tönning

Büsum

Meldorfer Hafen

Friedrichskoog

Helgoland

Itzehoe

Wewelsfleth

Brunsbüttel

Glückstadt

Elmshorn

Uetersen

Wedel

Hamburg

Hamburg-Neuenfelde

Buxtehude

Stade

Stadersand

Bützflether Sand

Otterndorf

Cuxhaven

Bremerhaven

Bremen

Lemwerder

Elsfleth

Brake

Großensiel

Nordenham

Fedderwardersiel

Eckwarderhörne

Varel

Wilhelmshaven

Hooksiel

Horumersiel

Carolinensiel (Harlesiel)

Neuharlingersiel

Bensersiel

Westeraccumersiel

Norddeich

Greetsiel

Wangerooge

Spiekeroog

Langeoog

Baltrum

Norderney

Juist

Borkum

Emden

Leer

Weener

Papenburg

Herbrum

BALTIJAS JŪRAS OSTAS

Flensburg-Hafen

Flensburg-Mürwik (Hafenanlage der Bundesmarine)

Glücksburg

Langballigau

Quern-Neukirchen

Gelting

Maasholm

Schleimünde

Kappeln

Olpenitz (Hafenanlage der Bundesmarine)

Schleswig

Ostseebad Damp

Eckernförde

Eckernförde (Hafenanlage der Bundesmarine)

Surendorf (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Rendsburg

Strande

Schilksee

Kiel-Holtenau

Kiel

Möltenort/Heikendorf

Jägersberg (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Laboe

Orth

Puttgarden Bahnhof

Puttgarden

Burgstaaken

Heiligenhafen

Großenbrode (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Grömitz

Neustadt (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Niendorf

Lübeck-Travemünde

Lübeck

Timmendorf

Wolgast

Wismar

Warnemünde

Rostock Überseehafen

Stralsund

Libben

Bock

Saßnitz

Ruden

Greifswald – Ladebow Hafen

Kamminke

Ahlbeck Seebrücke

ODERHAFA

Anklam Hafen

Karnin

Ueckermünde

Altwarp Hafen

Lidostas, lidlauki

ŠLESVIGAS – HOLSTEINAS FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Eggebek

Flensburg-Schäferhaus

Helgoland-Düne

Hohn

Itzehoe-Hungriger Wolf

Kiel-Holtenau

Lübeck-Blankensee

Schleswig/Jagel

Westerland/Sylt

Wyk/Föhr

MEKLENBURGAS - RIETUMPOMERĀNIJAS FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Barth

Heringsdorf

Neubrandenburg-Trollenhagen

Rostock-Laage

HAMBURGAS FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Hamburg

BRĒMENES FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Bremen

Bremerhaven-Luneort

LEJASSAKSIJAS FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Borkum

Braunschweig-Waggum

Bückeburg-Achum

Celle

Damme/Dümmer-See

Diepholz

Emden

Faßberg

Ganderkesee

Hannover

Jever

Nordhorn-Lingen

Leer-Papenburg

Lemwerder, Werksflughafen der Weser-Flugzeugbau GmbH Bremen

Norderney

Nordholz

Osnabrück-Atterheide

Peine-Eddersee

Wangerooge

Wilhelmshaven-Mariensiel

Wittmundhafen

Wunstorf

BRANDENBURGAS FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Cottbus-Drewitz

Cottbus-Neuhausen

Kyritz

Nauen

Neuhausen

Schönhagen

BERLĪNES FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Tegel

Tempelhof

Schönefeld

ZIEMEĻREINAS -RIETUMPHALCAS FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Aachen-Merzbrück

Arnsberg

Bielefeld-Windelsbleiche

Bonn-Hardthöhe

Dahlemer Binz

Dortmund-Wickede

Düsseldorf

Essen-Mülheim

Hangelar

Hopsten

Köln/Bonn

Marl/Loemühle

Meinerzhagen

Mönchengladbach

Münster-Osnabrück

Nörvenich

Paderborn-Lippstadt

Porta Westfalica

Rheine-Bentlage

Siegerland

Stadtlohn-Wenningfeld

SAKSIJAS FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Dresden

Leipzig-Halle

Rothenburg/Oberlausitz

TĪRINGENAS FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Erfurt

REINZEMES – PFALCAS FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Büchel

Föhren

Koblenz-Winningen

Mendig

Pferdsfeld

Pirmasens-Zweibrücken

Speyer

Worms-Bürgerweide-West

SĀRAS FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Saarbrücken-Ensheim

Saarlouis/Düren

HESENES FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Egelsbach

Allendorf/Eder

Frankfurt/Main

Fritzlar

Kassel-Calden

Reichelsheim

BĀDENES – VIRTENBERGAS FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Aalen-Heidenheim-Elchingen

Baden Airport Karlsruhe Baden-Baden

Baden-Baden-Oos

Donaueschingen-Villingen

Freiburg/Brg.

Friedrichshafen-Löwentl

Heubach (Krs. Schwäb.Gmünd)

Karlsruhe Forchheim

Konstanz

Laupheim

Leutkirch-Unterzeil

Mannheim-Neuostheim

Mengen

Mosbach-Lohrbach

Niederstetten

Offenburg

Schwäbisch Hall

Stuttgart

BAVĀRIJAS FEDERĀLAJĀ APGABALĀ

Aschaffenburg

Augsburg-Mühlhausen

Bayreuth-Bindlakeher Berg

Coburg-Brandebsteinsebene

Eggenfelden/Niederbayern

Erding

Fürstenfeldbruck

Hassfurth-Mainwiesen

Herzogenaurach

Hof-Pirk

Ingolstadt

Kempten-Durach

Landsberg/Lech

Landshut-Ellermühle

Lechfeld

Leipheim

Memmingen

München "Franz Joseph Strauß"

Neuburg

Nürnberg

Oberpfaffenhofen, Werkflugplatz der Dornier-Werke GmbH

Passau-Vilshofen

Roth

Rothenburg o.d. Tauber

Straubing-Wallmühle

Weiden/Opf.

Würzburg am Schenkenturm

IGAUNIJA

IGAUNIJA - LATVIJA

Sauszemes robežas

1. Holdre – Omuļi
2. Ikla – Ainaži
3. Jäärja – Ramata
4. Lilli – Unguriņi
5. Mõisaküla – Ipiķi
6. Murati – Veclaicene
7. Valga – Lugaži (dzelzceļš)
8. Valga 1 – Valka 2
9. Valga 2 – Valka 3
10. Valga 3 – Valka 1
11. Vana-Ikla – Ainaži (Ikla)
12. Vastse-Roosa – Ape

IGAUNIJA – KRIEVIJAS FEDERĀCIJA

Sauszemes robežas

1. Koidula – Kunitšina- Gora
2. Luhamaa – Šumilkino
3. Narva – Jaanilinn (Ivangorod) (dzelzceļš)
4. Narva-1 – Jaanilinn (Ivangorod)
5. Narva-2 – Jaanilinn (Ivangorod)
6. Orava – Petseri (dzelzceļš)
7. Saatse – Krupa

Jūras robežas

1. Dirhami
2. Haapsalu
3. Heltermaa
4. Kuivastu
5. Kunda
6. Lehtma
7. Lohusalu
8. Loksa
9. Miiduranna
10. Mõntu
11. Muuga
12. Narva-Jõesuu
13. Nasva
14. Paldiski-1
15. Paldiski-2
16. Pärnu-2
17. Pärnu-3
18. Rohuküla
19. Roomassaare
20. Ruhnu
21. Sõru
22. Tallinna-2
23. Tallinna-3
24. Tallinna-4
25. Tallinna-5
26. Tallinna-6

27. Tallinna-7

28. Tallinna-8

29. Tallinna-9

30. Tallinna-10

31. Tallinna-11

32. Tallinna-12

33. Veere

34. Vergi

35. Virtsu

Gaisa robežas

1. Ämari (nesabiedriska militārā lidosta, nav atvērta civillidmašīnām)

2. Kärdla

3. Kuressaare

4. Pärnu-1

5. Tallinna-1

6. Tallinna-13

7. Tartu-1

GRIEĶIJA

ΕΝΑΕΡΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*LIDOSTAS*
1.	ΑΘΗΝΑ	ATHINA
2.	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	IRAKLIO
3.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	THESSALONIKI
4.	ΡΟΔΟΣ	RODOS (RHODES)
5.	ΚΕΡΚΥΡΑ	KERKIRA (CORFU)
6.	ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑ ΚΩ	ANDIMAHIA (KOS)
7.	ΧΑΝΙΑ	HANIA
8.	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΑΜΟΥ	PITHAGORIO, SAMOS
9.	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	MITILINI
10.	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	IOANNINA
11.	ΑΡΑΞΟΣ*	ARAHOS*
12.	ΣΗΤΕΙΑ	SITIA
13.	ΧΙΟΣ*	HIOS*
14.	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ARGOSTOLI
15.	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	KALAMATA
16.	ΚΑΒΑΛΑ	KAVALA
17.	ΑΚΤΙΟ ΒΟΝΙΤΣΑΣ	AKTIO VONITSAS
18.	ΜΗΛΟΣ *	MILOS *
19.	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ZAKINTHOS
20.	ΘΗΡΑ	THIRA
21.	ΣΚΙΑΘΟΣ	SKIATHOS
22.	ΚΑΡΠΑΘΟΣ*	KARPATHOS*
23.	ΜΥΚΟΝΟΣ	MIKONOS
24.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ALEXANDROUPOLI

25.	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ELEFSINA
26.	ΑΝΔΡΑΒΙΔΑ	ANDRAVIDA
27.	ΑΤΣΙΚΗ ΛΗΜΝΟΥ	ATSIKI, LIMNOS
28.	ΚΑΣΤΟΡΙΑ	KASTORIA

*Piezīme: Lidostas, kas atrodas Arahos, Hios, Karpathos un Milos, nav oficiālie robežšķērsošanas punkti. Tās darbojas tikai vasarā.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*OSTAS*
1.	ΓΥΘΕΙΟ	GITHIO
2.	ΣΥΡΟΣ	SIROS
3.	ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ	IGOUMENITSA
4.	ΣΤΥΛΙΔΑ	STILIDA
5.	ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	AGIOS NIKOLAOS
6.	ΡΕΘΥΜΝΟ	RETHIMNO
7.	ΛΕΥΚΑΔΑ	LEFKADA
8.	ΣΑΜΟΣ	SAMOS
9.	ΒΟΛΟΣ	VOLOS
10.	ΚΩΣ	KOS
11.	ΔΑΦΝΗ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ	DAFNI, AGIO OROS
12.	ΙΒΗΡΑ ΑΓΙΟ ΟΡΟΥΣ	IVIRA, AGIO OROS
13.	ΓΕΡΑΚΙΝΗ	GERAKINI
14.	ΓΛΥΦΑΔΑ	GLIFADA
15.	ΠΡΕΒΕΖΑ	PREVEZA
16.	ΠΑΤΡΑ	PATRA
17.	ΚΕΡΚΥΡΑ	KERKIRA
18.	ΣΗΤΕΙΑ	SITIA
19.	ΧΙΟΣ	HIOS
20.	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ARGOSTOLI

21.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	THESSALONIKI
22.	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	KORINTHOS
23.	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	KALAMATA
24.	ΚΑΒΑΛΑ	KAVALA
25.	ΘΑΚΗ	ITHAKI
26.	ΠΥΛΟΣ	PILOS
27.	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΑΜΟΥ	PITHAGORIO, SAMOS
28.	ΛΑΥΡΙΟ	LAVRIO
29.	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	IRAKLIO
30.	ΣΑΜΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	SAMI, KEFALONIA
31.	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	PIREAS
32.	ΜΗΛΟΣ	MILOS
33.	ΚΑΤΑΚΩΛΟ	KATAKOLO
34.	ΣΟΥΔΑ ΧΑΝΙΩΝ	SOUDA, HANIA
35.	ΙΤΕΑ	ITEA
36.	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ELEFSINA
37.	ΜΥΚΟΝΟΣ	MIKONOS
38.	ΝΑΥΠΛΙΟ	NAFPLIO
39.	ΧΑΛΚΙΔΑ	HALKIDA
40.	ΡΟΔΟΣ	RODOS
41.	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ZAKINTHOS
42.	ΘΗΡΑ	THIRA
43.	ΚΑΛΟΙ ΛΙΜΕΝΕΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	KALI LIMENES, IRAKLIO
44.	ΜΥΡΙΝΑ ΛΗΜΝΟΥ	MYRINA, LIMNOS
45.	ΠΑΞΟΙ	PAXI
46.	ΣΚΙΑΘΟΣ	SKIATHOS
47.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ALEXANDROUPOLI

48.	ΑΙΓΙΟ	EGIO
49.	ΠΑΤΜΟΣ	PATMOS
50.	ΣΥΜΗ	SIMI
51.	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	MITILINI
52.	ΧΑΝΙΑ	HANIA
53.	ΑΣΤΑΚΟΣ	ASTAKOS

ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ	*SAUSZEMES ROBEŽAS*
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ	**AR ALBĀNIJU**
1. ΚΑΚΑΒΙΑ	1. KAKAVIA
2. ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΠΗΓΗ	2. KRISTALOPIGI
3. ΜΕΡΤΖΑΝΗ	3. MERTZANI
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ FYROM	**AR FIROMU**
1. ΝΙΚΗ	1. NIKI
2. ΕΙΔΟΜΕΝΗ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. IDOMENI (DZC.)
3. ΕΥΖΩΝΟΙ	3. EVZONI
4. ΔΟΙΡΑΝΗ	4. DOIRANI
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	**AR BULGĀRIJU**
1. ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ	1. PROMAHONAS
2. ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. PROMAHONAS (DZC.)
3. ΔΙΚΑΙΑ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	3. DIKEA, EVROS (DZC.)
4. ΟΡΜΕΝΙΟ	4. ORMENIO, EVROS
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ	**AR TURCIJU**
1. ΚΑΣΤΑΝΙΕΣ ΕΒΡΟΥ	1. KASTANIES, EVROS
2. ΠΥΘΙΟΥ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. PITHIO (DZC.)
3. ΚΗΠΟΙ ΕΒΡΟΥ	3. KIPI, EVROS

SPĀNIJA

Gaisa robežas

– Madrid-Barajas

– Barcelona

– Gran Canaria

– Palma de Mallorca

– Alicante

– Ibiza

– Málaga

– Sevilla

– Tenerife South

– Valencia

– Almería

– Asturias

– Bilbao

– Fuerteventura

– Gerona

– Granada

– Lanzarote

– La Palma

– Menorca

– Santander

– Santiago

– Vitoria

– Zaragoza

– Pamplona

– Jerez de la Frontera

– Valladolid

– Reus

– Vigo

– La Coruña

– Murcia

Jūras robežas

– Algeciras (Cádiz)

– Alicante

– Almería

– Arrecife (Lanzarote)

– Avilés (Asturias)

– Barcelona

– Bilbao

– Cádiz

– Cartagena (Murcia)

– Castellón

– Ceuta

– Ferrol (La Coruña)

– Gijón

– Huelva

– Ibiza

– La Coruña

– La Línea de la Concepción

– La Luz (Las Palmas)

– Mahón

– Málaga

– Melilla

– Motril (Granada)

– Palma de Mallorca

– Sagunto (Provincia de Valencia)

– San Sebastian

– Santa Cruz de Tenerife

– Santander

– Sevilla

– Tarragona

– Valencia

– Vigo

Sauszemes robežas

– Ceuta

– Melilla

– La Seo de Urgel

– La Línea de la Concepción (*)

(*) Muitas postenis un policijas pārbaudes punkts, kas atrodas "La Línea de la Concepción", neatbilst robežas attēlojumam Spānijas atzītajam punkta attēlojumam Utrehtas Līgumā.

FRANCIJA

Gaisa robežas

(1) Abbeville

(2) Agen-la Garenne

(3) Ajaccio-Campo dell'Oro

(4) Albi-le Séquestre

(5) Amiens-Glisy

(6) Angers-Marcé

(7) Angoulême-Brie-Champniers

(8) Annecy-Methet

(9) Annemasse

(10) Auxerre-Branches

(11) Avignon-Caumont

(12) Bâle-Mulhouse

(13) Bastia-Poretta

(14) Beauvais-Tillé

(15) Bergerac-Roumanière

(16) Besançon-la Vèze

(17) Béziers-Vias

(18) Biarritz-Bayonne-Anglet

(19) Bordeaux-Mérignac

(20) Bourges

(21) Brest-Guipavas

(22) Caen-Carpiquet

(23) Cahors-Lalbenque

(24) Calais-Dunkerque

(25) Calvi-Sainte-Catherine

(26) Cannes-Mandelieu

(27) Carcassonne-Salvaza

(28) Castres-Mazamet

(29) Châlons-Vatry

(30) Chambéry-Aix-les-Bains

(31) Charleville-Mézières

(32) Châteauroux-Déols

(33) Cherbourg-Maupertus

(34) Clermont-Ferrand-Aulnat

(35) Colmar-Houssen

(36) Courchevel

(37) Deauville-Saint-Gatien

(38) Dieppe-Saint-Aubin

(39) Dijon-Longvic

(40) Dinard-Pleurtuit

(41) Dôle-Tavaux

(42) Epinal-Mirecourt

(43) Figari-Sud Corse

(44) Cap-Tallard

(45) Genève-Cointrin

(46) Granville

(47) Grenoble-Saint-Geoirs

(48) Hyères-le Palivestre

(49) Issy-les-Moulineaux

(50) La Môle

(51) Lannion

(52) La Rochelle-Laleu

(53) Laval-Entrammes

(54) Le Castelet

(55) Le Havre-Octeville

(56) Le Mans-Arnage

(57) Le Touquet-Paris-Plage

(58) Lille-Lesquin

(59) Limoges-Bellegarde

(60) Lognes-Emerainville

(61) Lorient-Lann-Bihoué

(62) Lyon-Bron

(63) Lyon-Saint-Exupéry

(64) Marseille-Provence

(65) Meaux-Esbly

(66) Megève

(67) Metz-Nancy-Lorraine

(68) Monaco-Héliport

(69) Montbéliard-Courcelles

(70) Montpellier-Fréjorgues

(71) Morlaix-Ploujean

(72) Nancy-Essey

(73) Nantes-Atlantique

(74) Nevers-Fourchambault

(75) Nice-Côte d'Azur

(76) Nîmes-Garons

(77) Orléans-Bricy

(78) Orléans-Saint-Denis-de-l'Hôtel

(79) Paris-Charles de Gaulle

(80) Paris-le Bourget

(81) Paris-Orly

(82) Pau-Pyrénées

(83) Périgueux-Bassillac

(84) Perpignan-Rivesaltes

(85) Poitiers-Biard

(86) Pontarlier

(87) Pontoise-Cormeilles-en-Vexin

(88) Quimper-Pluguffan

(89) Reims-Champagne

(90) Rennes Saint-Jacques

(91) Roanne-Renaison

(92) Rodez-Marcillac

(93) Rouen-Vallée de Seine

(94) Saint-Brieuc-Armor

(95) Saint-Etienne-Bouthéon

(96) Saint-Nazaire-Montoir

(97) Saint-Yan

(98) Strasbourg-Entzheim

(99) Tarbes-Ossun-Lourdes

(100) Toulouse-Blagnac

(101) Tours-Saint-Symphorien

(102) Toussus-le-Noble

(103) Troyes-Barberey

(104) Valence-Chabeuil

(105) Valenciennes-Denain

(106) Vannes-Meucon

(107) Vesoul-Frotey

(108) Vichy-Charmeil

Jūras robežas

(1) Agde

(2) Ajaccio

(3) Anglet

(4) Arcachon

(5) Bastia

(6) Bayonne

(7) Beaulieu-sur-Mer

(8) Biarritz

(9) Bonifacio

(10) Bordeaux

(11) Boulogne

(12) Brest

(13) Caen-Ouistreham

(14) Calais

(15) Calvi

(16) Camaret

(17) Cannes-Vieux Port

(18) Cap-d'Agde

(19) Carry-le-Rouet

(20) Carteret

(21) Cassis

(22) Cherbourg

(23) Ciboure

(24) Concarneau

(25) Dieppe

(26) Dunkirk

(27) Fécamp

(28) Golfe-Juan

(29) Granville

(30) Groix

(31) Gruissan

(32) Hendaye

(33) Honfleur

(34) La Rochelle-La Pallice

(35) La Turballe

(36) Le Croisic

(37) Le Guilvinec

(38) Le Havre

(39) Le Palais

(40) Les Sables-d'Olonne-Port

(41) Le Touquet-Etaples

(42) Le Tréport

(43) Leucate

(44) L'Ile-Rousse

(45) Lorient

(46) Macinaggio

(47) Mandelieu-la Napoule

(48) Marseille

(49) Monaco-Port de la Condamine

(50) Morlaix

(51) Nantes-Saint-Nazaire

(52) Nice

(53) Noirmoutier

(54) Paimpol

(55) Pornic

(56) Port-Camargue

(57) Port-de-Bouc-Fos/Port-Saint-Louis

(58) Port-en-Bessin

(59) Port-la-Nouvelle

(60) Porto-Vecchio

(61) Port-Vendres

(62) Propriano

(63) Quimper

(64) Roscoff

(65) Rouen

(66) Royan

(67) Saint-Brieuc (maritime)

(68) Saint-Cyprien

(69) Saint-Florent

(70) Saint-Gilles-Croix-de-Vie

(71) Saint-Malo

(72) Saint-Valéry-en-Caux

(73) Sète

(74) Toulon

(75) Valras

(76) Villefranche-sur-Mer

(77) Villeneuve-Loubet

Sauszemes robežas

* **Ar ŠVEICI**

(1) Abbevillers road

(2) Bâle-Mulhouse airport (kājāmgājēju celiņš starp rajoniem)

(3) Bois-d'Amont

(4) Chatel

(5) Col France

(6) Delle road

(7) Divonne-les-Bains

(8) Ferney-Voltaire

(9) Ferrières-sous-Jougne

(10) Genève-Cornavin station

(11) Goumois

(12) Hegenheim-Allschwill

(13) Huningue road

(14) La Cheminée road

(15) La Cure

(16) Les Fourgs

(17) Les Verrières road

(18) Leymen-Benken

(19) Moëllesulaz

(20) Mouthe road

(21) Pfetterhouse

(22) Pontarlier-station

(23) Poste autoroute Saint-Julien-Bardonnex (šosejas postenis)

(24) Pougny

(25) Prévessin

(26) Saint-Gingolph

(27) Saint-Julien-Perly

(28) Saint-Louis motorway

(29) Saint-Louis-Bâle-rail freight station

(30) Saint-Louis-Lysbuchel

(31) Vallard-Thonex

(32) Vallorbe (starptautiskie vilcieni)

(33) Vallorcine

(34) Veigy

* **Ar APVIENOTO KARALISTI:**

(Noteiktās pārejas pāri kanālam)

(1) Gare de Paris-Nord (stacija)/London Waterloo Station/Ashford International Station

(2) Gare de Lille-Europe (stacija)/London Waterloo Station/Ashford International Station

(3) Cheriton/Coquelles

(4) Gare de Fréthun (stacija)/London Waterloo Station/Ashford International Station

(5) Gare de Chessy-Marne-la-Vallée (stacija)

(6) Gare d'Avignon-Centre (stacija)

* **Ar ANDORU**

– Pas de la Case

ITĀLIJA

Gaisa robežas

– Alessandria	Polizia di Stato
– Alghero (SS)	Polizia di Stato
– Ancona	Polizia di Stato
– Aosta	Polizia di Stato
– Bari	Polizia di Stato
– Bergamo	Polizia di Stato
– Biella	Polizia di Stato
– Bologna	Polizia di Stato
– Bolzano	Polizia di Stato
– Brescia	Polizia di Stato
– Brindisi	Polizia di Stato
– Cagliari	Polizia di Stato
– Catania	Polizia di Stato
– Crotone	Polizia di Stato
– Cuneo	Polizia di Stato
– Firenze	Polizia di Stato
– Foggia	Polizia di Stato
– Forlì	Polizia di Stato
– Genova	Polizia di Stato
– Grosseto	Polizia di Stato
– Lamezia Terme (CZ)	Polizia di Stato
– Lampedusa (AG)	Carabinieri
– Lecce	Polizia di Stato
– Marina di Campo (LI)	Carabinieri

– Milano Linate	Polizia di Stato
– Napoli	Polizia di Stato
– Noviligure	Carabinieri
– Olbia	Polizia di Stato
– Oristano	Polizia di Stato
– Padova	Polizia di Stato
– Palermo	Polizia di Stato
– Pantelleria (TP)	Carabinieri
– Para	Polizia di Stato
– Perugia	Polizia di Stato
– Pescara	Polizia di Stato
– Pisa	Polizia di Stato
– Reggio di Calabria	Polizia di Stato
– Rimini	Polizia di Stato
– Roma Ciampino	Polizia di Stato
– Roma Fiumicino	Polizia di Stato
– Roma Urbe	Polizia di Stato
– Ronchi dei Legionari (GO)	Polizia di Stato
– Salerno	Polizia di Stato
– Siena	Polizia di Stato
– Taranto-Grottaglie	Polizia di Stato
– Torino	Polizia di Stato
– Trapani	Polizia di Stato
– Tortoli (NU)	Polizia di Stato
– Treviso	Polizia di Stato
– Varese Malpensa	Polizia di Stato
– Venezia	Polizia di Stato

– Verona	Polizia di Stato
– Villanova d'Albenga (SV)	Carabinieri

Jūras robežas

– Alassio (SV)	Polizia di Stato
– Alghero (SS)	Polizia di Stato
– Ancona	Polizia di Stato
– Anzio – Nettuno (RM)	Polizia di Stato
– Augusta (SR)	Polizia di Stato
– Barcoli (NA)	Carabinieri
– Bari	Polizia di Stato
– Barletta (BA)	Polizia di Stato
– Brindisi	Polizia di Stato
– Cagliari	Polizia di Stato
– Campo nell'Elba (LI)	Carabinieri
– Caorle (VE)	Carabinieri
– Capraia Isola (LI)	Carabinieri
– Capri (NA)	Polizia di Stato
– Carbonia (CA)	Polizia di Stato
– Castellammare di Stabia (NA)	Polizia di Stato
– Castellammare del Golfo (TP)	Polizia di Stato
– Catania	Polizia di Stato
– Chioggia (VE)	Polizia di Stato
– Civitavecchia (RM)	Polizia di Stato
– Crotone	Polizia di Stato
– Duino Aurisina (TS)	Polizia di Stato
– Finale Ligure (SV)	Carabinieri
– Fiumicino (RM)	Polizia di Stato

– Formia (LT)	Polizia di Stato
– Gaeta (LT)	Polizia di Stato
– Gallipoli (LE)	Polizia di Stato
– Gela (CL)	Polizia di Stato
– Genova	Polizia di Stato
– Gioia Tauro (RC)	Polizia di Stato
– Grado (GO)	Polizia di Stato
– Ischia (NA)	Polizia di Stato
– La Maddalena (SS)	Carabinieri
– La Spezia	Polizia di Stato
– Lampedusa (AG)	Polizia di Stato
– Lerici (SP)	Carabinieri
– Levanto (SP)	Carabinieri
– Licata (AG)	Polizia di Stato
– Lignano (VE)	Carabinieri
– Lipari (ME)	Carabinieri
– Livorno	Polizia di Stato
– Loano (SV)	Carabinieri
– Manfredonia (FG)	Polizia di Stato
– Marciana Marina (LI)	Carabinieri
– Marina di Carrara (MS)	Polizia di Stato
– Marsala (TP)	Polizia di Stato
– Mazara del Vallo (TP)	Polizia di Stato
– Messina	Polizia di Stato
– Milazzo (ME)	Polizia di Stato
– Molfetta (BA)	Carabinieri
– Monfalcone (GO)	Polizia di Stato

– Monopoli (BA)	Carabinieri
– Napoli	Polizia di Stato
– Olbia (SS)	Polizia di Stato
– Oneglia (IM)	Polizia di Stato
– Oristano	Polizia di Stato
– Ortona (CH)	Carabinieri
– Otranto (LE)	Polizia di Stato
– Palau (SS)	Polizia di Stato
– Palermo	Polizia di Stato
– Pantelleria (TP)	Carabinieri
– Pesaro	Polizia di Stato
– Pescara	Polizia di Stato
– Piombino (LI)	Polizia di Stato
– Porto Azzurro (LI)	Carabinieri
– Porto Cervo (SS)	Polizia di Stato
– Porto Empedocle (AG)	Polizia di Stato
– Porto Ferraio (LI)	Polizia di Stato
– Porto Nogaro (UD)	Carabinieri
– Porto Tolle (RO)	Polizia di Stato
– Porto Torres (SS)	Polizia di Stato
– Porto Venere (SV)	Carabinieri
– Portofino (IM)	Carabinieri
– Pozzalo (RG)	Carabinieri
– Pozzuoli (NA)	Polizia di Stato
– Rapallo (GE)	Polizia di Stato
– Ravenna	Polizia di Stato
– Reggio di Calabria	Polizia di Stato

– Rimini	Polizia di Stato
– Rio Marina (LI)	Carabinieri
– Riposto (CT)	Carabinieri
– Santa Margherita Ligure (GE)	Carabinieri
– San Remo (IM)	Polizia di Stato
– Santa Teresa di Gallura (SS)	Polizia di Stato
– San Benedetto del Tronto (AP)	Polizia di Stato
– Salerno	Polizia di Stato
– Savona	Polizia di Stato
– Siracusa	Polizia di Stato
– Sorrento (NA)	Polizia di Stato
– Taormina (ME)	Polizia di Stato
– Taranto	Polizia di Stato
– Termini Imerese (PA)	Polizia di Stato
– Terracina (LT)	Polizia di Stato
– Torre Annunziata (NA)	Polizia di Stato
– Tortolì (NU)	Polizia di Stato
– Torviscosa (UD)	Carabinieri
– Trapani	Polizia di Stato
– Trieste	Polizia di Stato
– Varazze (SV)	Carabinieri
– Vasto (CH)	Polizia di Stato
– Venezia	Polizia di Stato
– Viareggio (LU)	Polizia di Stato
– Vibovalentia Marina (VV)	Polizia di Stato

Sauszemes robežas

Ar ŠVEICI

–	Bellavista di Clivio (VA), Category 2	Guardia di Finanza
–	Biegno Indemini (VA), Category 1	Guardia di Finanza
–	Bizzarone (CO), Category 1	Polizia di Stato
–	Brogeda (CO), Category 1 trade	Guardia di Finanza
–	Brogeda (CO), Category 1 tourism	Polizia di Stato
–	Chiasso (CO), Category 1 rail	Polizia di Stato
–	Col G.S. Bernardo (AO), Category 1	Carabinieri
–	Col Menoure (AO), Category 1	Guardia di Finanza
–	Cremenaga (VA), Category 1	Carabinieri
–	Crociale dei Mulini (CO), Category 2	Guardia di Finanza
–	Domodossola (VB), Category 1	Polizia di Stato
–	Drezzo (CO), Category 2	Guardia di Finanza
–	Forcola di Livigno (SO), Category 1	Carabinieri
–	Fornasette (VA), Category 1	Carabinieri
–	Gaggiolo (VA), Category 1	Carabinieri
–	Iselle (VB), Category 1 rail	Polizia di Stato
–	Luino (VA), Category 1 rail	Polizia di Stato
–	Luino (VA), Category 1 lake	Polizia di Stato
–	Maslianico (CO), Category 1	Polizia di Stato
–	Monte Bianco (AO), Category 1	Polizia di Stato
–	Monte Moro (VB), Category 1	Guardia di Finanza
–	Monte Spluga (SO), Category 1	Carabinieri
–	Oria Val Solda (CO), Category 1	Carabinieri
–	Oria Val Solda (CO), Category 1 lake	Carabinieri
–	Paglino (VB), Category 1	Polizia di Stato

– Palone (VA), Category 1	Guardia di Finanza
– Passo S. Giacomo (VB), Category 1	Guardia di Finanza
– Piaggio Valmara (VB), Category 1	Carabinieri
– Piattamala (SO), Category 1	Polizia di Stato
– Pino Lago Maggiore (VA), Category 1 rail	Polizia di Stato
– Plan Maison (AO), Category 1	Carabinieri
– Plateau Rosa (AO), Category 1	Carabinieri
– Ponte Chiasso (CO), Category 1	Polizia di Stato
– Ponte del Gallo (SO), Category 1	Carabinieri
– Ponte Ribellasca (VB), Category 1 rail	Polizia di Stato
– Ponte Ribellasca (VB), Category 1	Polizia di Stato
– Ponte Tresa (VA), Category 1 lake and road	Polizia di Stato
– Porto Ceresio (VA), Category 1 lake and road	Polizia di Stato
– Ronago (CO), Category 2	Guardia di Finanza
– Saltrio (VA), Category 2	Guardia di Finanza
– S. Margherita di Stabio (CO), Category 1	Polizia di Stato
– S. Maria dello Stelvio (SO), Category 1	Guardia di Finanza
– S. Pietro di Clivio (VA), Category 2	Guardia di Finanza
– Tirano (SO), Category 1 rail	Polizia di Stato
– Traforo G.S. Bernardo (AO), Category 1	Polizia di Stato
– Tubre (BZ), Category 1	Polizia di Stato
– Valmara di Lanzo (CO), Category 1	Carabinieri
– Villa di Chiavenna (SO), Category 1	Carabinieri
– Zenna (VA), Category 1	Carabinieri

AR SLOVĒNIJU

– Basovizza (TS), Category 1	Carabinieri
– Castelletto Versa (GO), Category 2	Guardia di Finanza

– Chiampore (TS), Category 2	Carabinieri
– Devetachi (GO), Category 2	Guardia di Finanza
– Fernetti (TS), Category 1	Polizia di Stato
– Fusine Laghi (UD), Category 1	Carabinieri
– Gorizia, Category 1 rail	Polizia di Stato
– Gorizia Casa Rossa, Category 1	Polizia di Stato
– Gorizia S. Gabriele, Category 2	Guardia di Finanza
– Gorizia S. Pietro, Category 2	Guardia di Finanza
– Gorizia Via Rafut, Category 2	Guardia di Finanza
– Jamiano (GO), Category 2	Guardia di Finanza
– Merna (GO), Category 2	Guardia di Finanza
– Mernico (GO), Category 2	Guardia di Finanza
– Molino Vecchio (UD)	Guardia di Finanza
– Monrupino (TS), Category 2	Guardia di Finanza
– Noghere (TS), Category 2	Guardia di Finanza
– Passo Predil (UD), Category 1	Carabinieri
– Pese (TS), Category 1	Polizia di Stato
– Plessiva (GO), Category 2	Guardia di Finanza
– Polava di Cepletischis (UD), Category 2	Guardia di Finanza
– Ponte Vittorio, Category 2	Guardia di Finanza
– Prebenico Caresana (TS), Category 2	Guardia di Finanza
– Rabuiese (TS), Category 1	Polizia di Stato
– Robedischis (UD), Category 2	Guardia di Finanza
– Salcano (GO), Category 2	Guardia di Finanza
– S. Andrea (GO), Category 1	Polizia di Stato
– S. Barbara (TS), Category 2	Polizia di Stato
– S. Bartolomeo (TS), Category 1	Carabinieri

– S. Floriano (GO), Category 2	Guardia di Finanza
– S. Pelagio (TS), Category 2	Carabinieri
– S. Servolo (TS), Category 2	Guardia di Finanza
– Stupizza (UD), Category 1	Guardia di Finanza
– Vencò (GO), Category 1	Guardia di Finanza
– Villa Opicina (TS), Category 1 rail	Polizia di Stato
– Uccea (UD), Category 1	Guardia di Finanza

N.B.: 2. kategorijas šķērsošanas punktus izmanto tikai tie pierobežas iedzīvotāji, kuriem ir īpaši šādam nolūkam paredzēti dokumenti (“kustība pāri vietējām robežām”).

KIPRA

Jūras robežas

1. Marina de Larnaka (Μαρίνα Λάρνακας)
2. Port de Larnaka (Λιμάνι Λάρνακας)
3. Vieux port de Lemesos (Παλαιό Λιμάνι Λεμεσού)
4. Port de Lemesos (Λιμάνι Λεμεσού)
5. Port de Pafos (Λιμάνι Πάφου)
6. Marina Agios Rafail (Μαρίνα Αγίου Ραφαήλ)
7. Port de Zygi (Λιμάνι Ζυγίου)

Gaisa robežas

1. Aéroport international de Larnaka (Διεθνές αεροδρόμιο Λάρνακας)
2. Aéroport international de Pafos (Διεθνές αεροδρόμιο Πάφου)

LATVIJA

LATVIJA – KRIEVIJAS FEDERĀCIJA

Sauszemes robežas

1. Aizgārša – Ļamoni (Лямоны)
2. Bērziņi – Manuhnova (Манухново)
3. Grebņeva – Ubiļinka (Убылинка)
4. Kārsava – Skangaļi (Скангали) (dzelzceļš)
5. Pededze – Bruniševa (Брунишево)
6. Punduri – Punduri (Пундури)
7. Terehova – Burački (Бурачки)
8. Vientuļi – Ludonka (Лудонка)
9. Zilupe – Posiņi (Посинь) (dzelzceļš)

LATVIA – BELARUS

Sauszemes robežas

1. Indra – Bigosova (Бигосово) (dzelzceļš)
2. Pāternieki – Grigorovščina (Григоровщина)
3. Silene – Urbani (Урбаны)

Vietējā pierobežas satiksme

1. Piedruja – Druja (Друя)
2. Meikšāni – Gavriļino (Гаврилино)
3. Vorzova – Ļipovka (Липовка)
4. Kaplava – Pļusi (Плюсы)

LATVIJA – IGAUNIJA

Sauszemes robežas

1. Ainaži (Ikla) – Vana-Ikla
2. Ainaži – Ikla

3. Ape – Vastse-Roosa

4. Ipiķi – Mõisaküla

5. Lugaži – Valga (dzelzceļš)

6. Omuļi – Holdre

7. Ramata – Jäärja

8. Unguriņi – Lilli

9. Valka 1 – Valga 3

10. Valka 2 – Valga 1

11. Valka 3 – Valga 2

12. Veclaicene – Murati

LATVIJA – LIETUVA

Sauszemes robežas

1. Adžūni – Žeimelis

2. Aizvīķi – Gėsalai

3. Aknīste – Juodupis

4. Brunava – Joneliai

5. Demene – Tilžė

6. Eglaine – Obeliai (dzelzceļš)

7. Ezere – Buknaičai

8. Grenctāle – Saločiai

9. Krievgali – Puodžiūnai

10. Kurcums – Turmantas (dzelzceļš)

11. Laižuva – Laižuva

12. Lankuti – Lenkimai

13. Lukne – Luknė

14. Medumi – Smėlynė

15. Meitene – Joniškis (dzelzceļš)

16. Meitene – Kalviai

17. Nereta – Suvainiškis

18. Piķeļmuiža - Pikeliai

19. Pilskalne - Kvetkai

20. Plūdoņi – Skuodas

21. Priedula – Klykoliai

22. Priekule – Skuodas (dzelzceļš)

23. Rauda – Stelmužė

24. Reņģe – Mažeikiai (dzelzceļš)

25. Rucava – Būtingė

26. Skaistkalne – Germaniškis

27. Subate – Obeliai

28. Vaiņode – Bugeniai (dzelzceļš)

29. Vaiņode – Strėliškiai

30. Vītiņi – Vegeriai

31. Žagare – Žagarė

32. Zemgale – Turmantas

Jūras robežas

1. Lielupe

2. Liepāja

3. Mērsrags

4. Pāvilosta

5. Rīga

6. Roja

7. Salacgrīva

8. Skulte

9. Ventspils

Gaisa robežas

1. Daugavpils
2. Liepāja
3. Rīga
4. Ventspils

LIETUVA

LIETUVA - LATVIJA

Sauszemes robežas

1. Bugeniai – Vaiņode (dzelzceļš)
2. Buknaičiai – Ezere
3. Būtingė – Rucava
4. Germaniškis – Skaistkalne
5. Gėsalai – Aizvīķi
6. Joneliai – Brunava
7. Joniškis – Meitene (dzelzceļš)
8. Juodupis – Aknīste
9. Kalviai – Meitene
10. Klykoliai – Priedula
11. Kvetkai – Pilskalne
12. Laižuva – Laižuva
13. Lenkimai – Lankuti
14. Luknė – Lukne
15. Mažeikiai – Reņģe (dzelzceļš)
16. Obeliai – Eglaine (dzelzceļš)
17. Obeliai – Subate
18. Pikeliai – Piķeļmuiža
19. Puodžiūnai – Krievgali
20. Saločiai – Grenctāle
21. Skuodas – Plūdoņi
22. Skuodas – Priekule (dzelzceļš)
23. Smėlynė – Medumi

24. Stelmužė – Rauda

25. Strėliškiai – Vaiņode

26. Suvainiškis – Nereta

27. Tilžė – Demene

28. Turmantas – Kurcums (dzelzceļš)

29. Turmantas – Zemgale

30. Vegeriai – Vītiņi

31. Žagarė – Žagare

32. Žeimelis – Adžūni

LIETUVA - BALTKRIEVIJA

Sauszemes robežas

1. Adutiškis – Lentupis (dzelzceļš)

2. Adutiškis – Moldevičiai

3. Adutiškis – Pastovys (dzelzceļš)

4. Druskininkai – Pariečė (dzelzceļš)

5. Eišiškės – Dotiškės

6. Geledně – Lentupis (dzelzceļš)

7. Kabeliai – Pariečė (dzelzceļš)

8. Kapčiamiestis – Kadyš

9. Kena – Gudagojis (dzelzceļš)

10. Krakūnai – Geranainys

11. Latežeris – Pariečė

12. Lavoriškės – Kotlovka

13. Medininkai – Kamenyj Log

14. Papelekis – Lentupis

15. Raigardas – Privalka

16. Šalčininkai – Benekainys

17. Stasylos – Benekainys (dzelzceļš)

18. Šumskas – Loša

19. Tverečius – Vidžiai

20. Ureliai – Klevyčia

LIETUVA - POLIJA

Sauszemes robežas

1. Kalvarija – Budzisko

2. Lazdijai – Ogrodniki (Aradninkai)

3. Mockava (Šeštokai) – Trakiszki (Trakiškės) (dzelzceļš)

LIETUVA – KRIEVIJAS FEDRĀCIJA

Sauszemes robežas

1. Jurbarkas – Sovetsk (upe)

2. Kybartai – Černyševskoje

3. Kybartai – Nesterov (dzelzceļš)

4. Nida – Morskoje

5. Nida – Rybačyj (upe)

6. Pagėgiai – Sovetsk (dzelzceļš)

7. Panemunė – Sovetsk

8. Ramoniškiai – Pogranični̇nyj

9. Rusnė – Sovetsk (upe)

Jūras robežas

Klaipēdas Nacionālā osta, (Kuršių, Molo un Malkų robežšķērsošanas punkti) un Būtiņģes naftas termināla robežšķērsošanas punkts.

Gaisa robežas

1. Aéroport de Kaunas

2. Aéroport de Palangos

3. Aéroport de Vilnius

4. Aéroport de Zoknių

LUKSEMBURGA

Gaisa robežas

– Luxembourg

UNGĀRIJA

UNGĀRIJA - AUSTRIJA

Sauszemes robežas

1. Bozsok – Rechnitz
2. Bucsu – Schachendorf
3. Fertőd – Pamhagen
4. Fertőrákos – Mörbisch (osta)
5. Fertőrákos – Mörbisch
6. Fertőújlak – Pamhagen (dzelzceļš)
7. Hegyeshalom – Nickelsdorf
8. Hegyeshalom – Nickelsdorf (šoseja)
9. Hegyeshalom (dzelzceļš)
10. Jánossomorja – Andau
11. Kópháza – Deutschkreutz
12. Kőszeg – Rattensdorf
13. Rábafüzes – Heiligenkreutz
14. Sopron – Klingenbach
15. Sopron (dzelzceļš)
16. Szentgotthárd – Jennersdorf (dzelzceļš)
17. Szentpéterfa – Eberau
18. Zsira – Lutzmannsburg

UNGĀRIJA - SLOVĒNIJA

Sauszemes robežas

1. Bajánsenye – Hodoš
2. Bajánsenye – Hodoš (dzelzceļš)
3. Felsőszölnök – Martinje

4. Kétvölgy – Čepinci

5. Magyarszombatfa – Prosenjakovci

6. Nemesnép – Kobilje

7. Rédics – Dolga Vas

8. Tornyiszentmiklós – Pince

UNGĀRIJA - HORVĀTIJA

Sauszemes robežas

1. Barcs – Terezino Polje

2. Beremend – Baranjsko Petrovo Selo

3. Berzence – Gola

4. Drávaszabolcs – Donji Miholjac

5. Gyékényes – Koprivnica (dzelzceļš)

6. Letenye – Goričan

7. Magyarboly – Beli Manastir

8. Mohács (osta)

9. Murakeresztúr – Kotoriba (dzelzceļš)

10. Udvar – Dubosevica

UNGĀRIJA - DIENVIDSLĀVIJA

Sauszemes robežas

1. Bácsalmás – Bajmok

2. Baja (upe)

3. Hercegszántó – Bački Breg

4. Kelebia – Subotica (dzelzceļš)

5. Röszke II – Horgoš

6. Röszke III – Horgoš (dzelzceļš)

7. Szeged (upe)

8. Szeged-Röszke I – Horgoš (šoseja)

9. Tiszasziget – Đala

10. Tompa – Kelebija

UNGĀRIJA - RUMĀNIJA

Sauszemes robežas

1. Ágerdőmajor (Tiborszállás) – Carei (dzelzceļš)

2. Ártánd – Borş

3. Battonya – Turnu

4. Biharkeresztes – Episcopia (dzelzceļš)

5. Csengersima – Petea

6. Gyula – Vărşand

7. Kiszombor – Cenad

8. Kötegyán – Salonta (dzelzceļš)

9. Lőkösháza – Curtici (dzelzceļš)

10. Méhkerék – Salonta

11. Nagylak – Nădlac

12. Nyírábrány – Valea Lui Mihai (dzelzceļš)

13. Nyírábrány – Valea Lui Mihai/Barantău

UNGĀRIJA - UKRAINA

Sauszemes robežas

1. Barabás – Kosyny

2. Beregsurány – Luzhanka

3. Eperjeske – Salovka (dzelzceļš)

4. Lónya – Dzvinkove

5. Tiszabecs – Vylok

6. Záhony – Čop (dzelzceļš)

7. Záhony – Čop (sauszeme)

UNGĀRIJA - SLOVĀKIJA

Sauszemes robežas

1. Aggtelek – Domica
2. Balassagyarmat – Slovenské Ďarmoty
3. Bánréve – Kráľ
4. Bánréve – Lenártovce (dzelzceļš)
5. Esztergom – Štúrovo
6. Győr – Gönyű (upe – Slovākijas pusē nav attiecīgā punkta)
7. Győr-Vámosszabadi – Medveďov
8. Hidasnémeti – Čaňa (dzelzceļš)
9. Ipolytarnóc – Kalonda
10. Komárom – Komárno
11. Komárom – Komárno (dzelzceļš)
12. Komárom – Komárno (upe)
13. Letkés – Salka
14. Pácin – Veľký Kamenec
15. Parassapuszta – Šahy
16. Rajka – Čunovo
17. Rajka – Rusovce
18. Rajka – Rusovce (dzelzceļš)
19. Salgótarján – Šiatorská Bukovinka
20. Sátoraljaújhely – Slovenské Nové Mesto
21. Sátoraljaújhely – Slovenské Nové Mesto (dzelzceļš)
22. Somoskőújfalu – Fiľakovo (dzelzceļš)
23. Szob – Štúrovo (dzelzceļš)
24. Tornanádaska – Hosťovce
25. Tornyosnémeti – Milhosť

Gaisa robežas

1. Debrecen
2. Aéroport international de Ferihegy, Budapest
3. Sármellék’

MALTA

Jūras robežas

1. Mġarr Yacht Marina
2. Ta' Xbiex Yacht Marina
3. Valletta' Seaport

Gaisa robeža

1. Malta International Airport, Luqa

NĪDERLANDE

Gaisa robežas

– Amsterdam Schiphol

– De Kooy

– Eindhoven

– Enschede Twente

– Groningen Eelde

– Lelystad

– Maastricht-Aachen

– Rotterdam

– Valkenburg (ZH)

Jūras robežas

– Amsterdam Ijmond

– Delfzijl

– Den Helder

– Dordrecht

– Gent-Terneuzen

– Harlingen

– Hoek van Holland/Europoort

– Lauwersoog

– Moerdijk

– Rotterdam-Havens

– Scheveningen

– Vlissingen

AUSTRIJA

Lidostas un lidlauki

Lidostas	Mayrhofen
Graz – Thalerhof	Micheldorf
Innsbruck – Kranebitten	Niederöblarn
Klagenfurt – Wörthersee	Nötsch im Gailtal
Linz – Hörsching	Ottenschlag
Salzburg – Maxglan	Pinkafeld
Wien – Schwechat	Punitz – Güssing
Lidlauki	Reutte – Höfen
Bad Kleinkirchheim	Ried – Kirchheim
Dobersberg	St. Andrä im Lavanttal
Eferding	St. Donat
Feldkirchen – Ossiacher See	St. Georgen am Ybbsfeld
Ferlach	St. Johann/Tirol
Ferlach – Glainach	Scharnstein
Freistadt	Schärding – Suben
Friesach – Hirt	Seitenstetten
Fürstenfeld	Spitzerberg
Gmunden	St. Pölten
Goldeck Talstation	Stockerau
Halleg	Trieben
Heliport Pongau	Villach
Hofkirchen	Völkermarkt
Hohenems – Dornbirn	Vöslau

Kapfenberg	Waidring
Kappl	Wattens
Kitzbühel	Weiz – Unterfladnitz
Krems – Langenlois	Wels
Kufstein – Langkampfen	Wiener Neudorf
Lanzen – Turnau	Wiener Neustadt/Ost
Leoben – Timmersdorf	Wietersdorf
Leopoldsdorf	Wolfsberg
Lienz – Nikolsdorf	Zell am See
Linz – Ost	Zeltweg
Mariazell	Zwatzhof (heliport)
Mauterndorf	

Ostas

Donavas ostas	*Konstancas ezera ostas*
Hainburg [65]	Hafen Bregenz [66]
Wien – Praterkai [65]	Hafen Hard [66]

Sauszemes robeža ar Šveici (un Lihtenšteinu)

Martinsbruck	Bangs[67]
Schalklhof	"Tschagguns"[68]
Spiss	Koblach
Zeblas	Mäder

[65] Donavas robežšķērsošanas punkts pasažieru un kravu pārvadājumiem.

[66] Konstancas ezera osta, kurā nav regulāras kuģu satiksmes, ir paredzēta tikai ekskursijām.

[67] Bangas robežšķērsošanas punkts atrodas pie Nofels-Egg, Gantensteinweg, Rainweg, Habererweg, Rheindammweg un Jägersteig-Felsbandweg.

[68] Vārds "Tschagguns" attiecas uz robežšķērsošanas punktiem, kas atrodas pie Plankner Sattel, Saminatal, Kirchlspitzen, Brandner Gletscher, Schesaplana, Tote Alpe, Bartümeljoch, Salarueljoch, Mattlerjoch, Sareiserjoch, Bettlerjoch, Schweizertor, Drusentor, Grünes Fürkele, Plaseggenpaß un Sarottlpaß.

Fimberpaß	Hohenems
Tisis	Lustenau – Schmitterbrücke
Feldkirch – Buchs (stacija)	Wiesenrain
Tosters	Lustenau
Nofels	St. Margarethen (stacija)
Nofels – Fresch	Höchst
Meiningen	Gaissau (ieskaitot velosipēdistu pāreju)

Sauszemes robeža ar Čehijas Republiku

Plöckensteiner See – A. Stifter Denkmal	Grametten
Plöckensteiner See	Fratres
Guglwald	Oberthürnau
Schöneben	Mitterretzbach
Weigetschlag	Hardegg
Summerau (stacija)	Kleinhaugsdorf
Wullowitz	Retz (stacija)
Pyhrabruck	Laa an der Thaya
Gmünd – Bahn (dzc.)	Drasenhofen
Gmünd – Böhmzeil	Schrattenberg
Gmünd – Bleylebenstraße	Reinthal
Schlag	Hohenau (stacija)
Neunagelberg	

Sauszemes robeža ar Slovākiju

Hohenau – Brücke (tilts)	Kittsee
Marchegg (stacija)	Kittsee-Jarovce
Berg	

Sauszemes robeža ar Ungāriju

Nickelsdorf – Hegyeshalom (stacija)	Deutschkreutz
Nickelsdorf – Straße (ceļš)	Rattersdorf
Nickelsdorf – Autobahn (šoseja)	Geschriebenstein
Andau	Rechnitz
Pamhagen	Schachendorf
Pamhagen (stacija)	Eberau
Mörbisch am See	Heiligenkreuz im Lafnitztal
Klingenbach	Jennersdorf (stacija)
Sopron[69]	

Sauszemes robeža ar Slovēniju

Bonisdorf	Radlpaß
Tauka	Soboth
Kalch	Laaken
St. Anna	Hühnerkogel
Gruisla	Lavamünd
Pölten	Leifling
Goritz	Grablach
Zelting	Bleiburg (stacija)
Sicheldorf	Raunjak
Bad Radkersburg	Petzen
Mureck	Luscha
Weitersfeld – Murfähre	Uschowa
Spielfeld – Autobahn (šoseja)	Steiner Alpen
Spielfeld – Straße (ceļš)	Paulitschsattel

[69] Soprona attiecas uz visiem oficiālajiem robežšķērsošanas punktiem pie Wulkaprodersdorf-Sopron, Loipersbach-Sopron un Deutschkreutz-Sopron.

Spielfeld (stacija)	Seebergsattel
Ehrenhausen	Koschuta
Berghausen	Loibltunnel
Sulztal	Loiblpass
Langegg	Hochstuhl
Großwalz	Kahlkogel
Schloßberg	Rosenbach (stacija)
Arnfels	Karawankentunnel
Oberhaag	Mittagskogel
St. Pongratzen	Wurzenpaß

POLIJA

POLIJA – KRIEVIJAS FEDERĀCIJA

Sauszemes robežas

1. Bezledy – Bagrationowsk
2. Braniewo – Mamonowo (dzelzceļš)
3. Głomno – Bagrationowsk (dzelzceļš)
4. Gołdap – Gusiew
5. Gronowo – Mamonowo
6. Skandawa – Żeleznodorożnyj (dzelzceļš)

POLIJA - LIETUVA

Sauszemes robežas

1. Budzisko – Kalvarija
2. Ogrodniki – Lazdijai
3. Trakiszki – Mockava (Šeštokai) (dzelzceļš)

POLIJA - BALTKRIEVIJA

Sauszemes robežas

1. Bobrowniki – Bierestowica
2. Czeremcha – Wysokolitowsk (dzelzceļš)
3. Kukuryki – Kozłowiczy
4. Kuźnica – Bruzgi
5. Kuźnica – Grodno (dzelzceļš)
6. Połowce – Pieszczatka
7. Siemianówka – Swisłocz (dzelzceļš)
8. Sławatycze – Domaczewo
9. Terespol – Brześć
10. Terespol – Brześć (dzelzceļš)
11. Zubki – Bierestowica (dzelzceļš)

POLIJA - UKRAINA

Sauszemes robežas

1. Dorohusk – Jagodzin
2. Dorohusk – Jagodzin (dzelzceļš)
3. Hrebenne – Rawa Ruska
4. Hrebenne – Rawa Ruska (dzelzceļš)
5. Hrubieszów – Włodzimierz Wołyński (dzelzceļš)
6. Korczowa – Krakowiec
7. Krościenko – Chyrow (dzelzceļš)
8. Krościenko – Smolnica
9. Medyka – Szeginie
10. Przemyśl – Mościska (dzelzceļš)
11. Werchrata – Rawa Ruska (dzelzceļš)
12. Zosin – Ustiług

POLIJA - SLOVĀKIJA

Sauszemes robežas

1. Barwinek – Vyšný Komárnik
2. Chochołów – Suchá Hora
3. Chyżne – Trstená
4. Konieczna – Becherov
5. Korbielów – Oravská Polhora
6. Łupków – Palota (dzelzceļš)
7. Łysa Polana – Tatranská Javorina
8. Muszyna – Plaveč (dzelzceļš)
9. Niedzica – Lysá nad Dunajcom
10. Piwniczna – Mníšek nad Popradom
11. Ujsoły – Novoť

12. Winiarczykówka – Bobrov

13. Zwardoń – Skalité (dzelzceļš)

14. Zwardoń-Myto – Skalité

Vietējās pierobežas satiksmes (*) un tūristu šķērsošanas punkti (**)

1. Babia Góra – Babia Hora**

2. Balnica – Osadné**

3. Blechnarka – Stebnická Huta**

4. Bor – Oščadnica-Vreščovka**

5. Czeremcha – Čertižné**

6. Głuchaczki – Przełęcz Jałowiecka**

7. Góra Magura – Oravice**

8. Górka Gomółka – Skalité Serafínov**

9. Jaśliska – Čertižné*

10. Jaworki – Litmanová**

11. Jaworki – Stráňany**

12. Jaworzynka – Cerne **

13. Jurgów – Podspády*

14. Kacwin – Veľká Franková*/**

15. Leluchów – Čirč*/**

16. Milik – Legnava*

17. Muszynka – Kurov*

18. Ożenna – Nižná Polianka*/**

19. Pilsko – Pilsko**

20. Piwowarówka – Pil'hov*

21. Przegibek – Vychylovka*

22. Przełęcz Przysłop – Stará Bystrica**

23. Przywarówka – Oravská Polhora**

24. Radoszyce – Palota*/**

25. Roztoki Górne – Ruske Sedlo**

26. Rycerka – Nova Bystrica*

27. Rysy – Rysy**

28. Sromowce Niżne – Červený Kláštor**

29. Sromowce Wyżne – Lysá nad Dunajcom*

30. Szczawnica – Lesnica znak graniczny II/91**

31. Szczawnica – Lesnica znak graniczny II/94**

32. Szlachtowa – Veľký Lipník**

33. Wielka Racza – Veľká Rača**

34. Wierchomla Wielka – Kače*

35. Wysowa Zdrój – Cigeľka**

36. Wysowa Zdrój – Regetowka**

37. Zawoja-Czatoża – Oravská Polhora**

38. Zwardoń – Skalité**

POLIJA – ČEHIJAS REPUBLIKA

Sauszemes robežas

1. Boboszów – Dolní Lipka

2. Bogatynia – Kunratice

3. Chałupki – Bohumín

4. Chałupki – Bohumín (dzelzceļš)

5. Cieszyn – Český Těšín

6. Cieszyn – Český Těšín (dzelzceļš)

7. Cieszyn – Chotěbuz

8. Czerniawa Zdrój – Nové Město p. Smrkem

9. Głuchołazy – Mikulovice

10. Głuchołazy – Mikulovice (dzelzceļš)
11. Golińsk – Starostín
12. Golkowice – Závada
13. Jakuszyce – Harrachov
14. Jasnowice – Bukovec
15. Konradów – Zlaté Hory
16. Kudowa Słone – Náchod
17. Leszna Górna – Horní Lištná
18. Lubawka – Královec
19. Lubawka – Královec (dzelzceļš)
20. Marklowice Górne – Dolní Marklovice
21. Międzylesie –Lichkov (dzelzceļš)
22. Mieroszów – Meziměstí (dzelzceļš)
23. Miloszów – Srbská
24. Paczków – Bílý Potok
25. Pietraszyn – Sudice
26. Pietrowice – Krnov
27. Pomorzowiczki – Osoblaha
28. Porajów – Hrádek nad Nisou
29. Przełęcz Okraj – Pomezní Boudy
30. Tłumaczów – Otovice
31. Trzebina – Bartultovice
32. Zawidów – Frýdlant v Čechách (dzelzceļš)
33. Zawidów – Habartice
34. Zebrzydowice – Petrovice u Karviné (dzelzceļš)

Vietējās pierobežas satiksmes (*) un tūristu šķērsošanas punkti (**)

1. Beskidek – Beskydek*
2. Bolesław – Píšť*
3. Borucin – Chuchelná*
4. Branice – Úvalno*
5. Brzozowie – Česká Čermná**
6. Chałupki – Šilheřovice*
7. Chomiąża – Chomýž*
8. Czermna – Malá Čermná*
9. Duszniki Zdrój – Olešnice v Orlických horách (Čihalka)**
10. Dziewiętlice – Bernartice*
11. Głuszyca Górna – Janovičky**
12. Gorzyczki – Věřňovice*
13. Gródczanki – Třebom*
14. Jarnołtówek (Biskupia Kopa) – Zlaté Hory (Biskupská kupa)**
15. Jaworzynka – Hrčava*/**
16. Jodłów – Horní Morava**
17. Kaczyce Górne – Karviná Ráj II*
18. Kałków – Vidnava*
19. Kamieńczyk – Mladkov (Petrovičky)**
20. Kietrz – Třebom*
21. Krzanowice – Chuchelná*
22. Krzanowice – Strahovice*
23. Łączna – Zdoňov**
24. Łaziska – Věřňovice*
25. Lenarcice – Linhartovy*
26. Lutogniewice – Andělka**
27. Lutynia – Travná*/**

28. Mostowice – Orlické Záhoří*
29. Niedomirów – Žacléř**
30. Niemojów – Bartošovice v Orlických horách*/***
31. Nowa Morawa – Staré Město*/**
32. Okrzeszyn – Petříkovice**
33. Olza – Kopytov*
34. Ostra Góra – Machovská Lhota**
35. Owsiszcze – Píšť*
36. Pilszcz – Opava*
37. Polana Jakuszycka – Harrachov**
38. Przesieka – Špindlerův Mlýn**
39. Puńców – Kojkovice*
40. Radków – Božanov**
41. Równia pod Śnieżką – Luční bouda **
42. Rudyszwałd – Hať*
43. Ściborzyce Wielkie – Hněvošice*
44. Ściborzyce Wielkie – Rohov*
45. Śląski Dom – Luční bouda **
46. Sławniowice – Velké Kunětice*
47. Śnieżnik – vrchol Kralického Sněžníku**
48. Sowia Przełęcz – Soví sedlo (Jelenka)**
49. Stóg Izerski – Smrk**
50. Stożek – Malý Stožek*
51. Stożek – Velký Stožek**
52. Szrenica – Vosecká bouda (Tvarožník)**
53. Tworków – Hať*
54. Wiechowice – Vávrovice*
55. Wielka Czantorja – Nýdek**

56. Zieleniec – Masarykova chata**

57. Złoty Stok – Bílá Voda*

POLIJA - VĀCIJA

Sauszemes robežas

1. Gryfino – Mescherin (upe)

2. Gryfino – Mescherin

3. Gubin – Guben

4. Gubin – Guben (dzelzceļš)

5. Gubinek– Guben

6. Jędrzychowice – Ludwigsdorf

7. Kołbaskowo – Pomellen

8. Kostrzyn – Kietz

9. Kostrzyn – Kietz (dzelzceļš)

10. Krajnik Dolny – Schwedt

11. Krzewina Zgorzelecka – Ostritz

12. Kunowice – Frankfurt (dzelzceļš)

13. Łęknica – Bad Muskau

14. Lubieszyn – Linken

15. Miłów – Eisenhüttenstadt (upe)

16. Olszyna – Forst

17. Osinów Dolny – Hohensaaten (upe)

18. Osinów Dolny – Hohenwutzen

19. Porajów – Zittau

20. Przewóz – Podrosche

21. Rosówek – Rosow

22. Sieniawka – Zittau

23. Słubice – Frankfurt

24. Słubice – Frankfurt (upe)

25. Świecko – Frankfurt (šoseja)

26. Świnoujście – Ahlbeck

27. Szczecin-Gumieńce – Grambow,Tantow (dzelzceļš)

28. Węgliniec – Horka (dzelzceļš)

29. Widuchowa – Gartz (upe)

30. Zasieki – Forst

31. Zasieki – Forst (dzelzceļš)

32. Zgorzelec – Görlitz

33. Zgorzelec – Görlitz (dzelzceļš)

Vietējā pierobežas satiksme

1. Bobolin – Schwennenz

2. Buk – Blankensee

Jūras robežas

1. Darłowo

2. Dziwnów

3. Elbląg

4. Frombork

5. Gdańsk – Górki Zachodnie

6. Gdańsk – Nowy Port

7. Gdańsk – Port Północny

8. Gdynia

9. Hel

10. Jastarnia

11. Kołobrzeg

12. Łeba

13. Mrzeżyno

14. Nowe Warpno

15. Świnoujście

16. Szczecin-Port

17. Trzebież

18. Ustka

19. Władysławowo

Gaisa robežas

1. Biała Podlaska

2. Bydgoszcz

3. Gdańsk – Rębiechowo

4. Jelenia Góra

5. Katowice – Pyrzowice

6. Kielce – Masłów

7. Kraków – Balice

8. Lubin

9. Łódź – Lublinek

10. Mielec

11. Poznań – Ławica

12. Rzeszów – Jasionka

13. Świdnik

14. Szczecin – Goleniów

15. Szymanyk – Szczytna

16. Warszawa – Babice

17. Warszawa – Okęcie

18. Wrocław – Strachowice

19. Zielona Góra – Babimost

20. Zielona Góra – Przylep

PORTUGĀLE

Jūras robežas

CIETZEME

– Aveiro

– C. das Freiras

– Cascais

– Doca dos Olivais – Lisboa

– Cais da Estiva Velha – Porto

– Faro

– Figueira da Foz

– Lagos

– Leixões

– Porto de Lisboa

– Marina de Vila Moura

– Nazaré

– Olhão

– Peniche

– Portimão

– Póvoa do Varzim

– S. Martinho do Porto

– Sesimbra

– Setúbal

– Sines

– Viana do Castelo

MADEIRAS AUTONOMAIS REĢIONS

– PF 208 – Funchal Port

– Porto Santo harbour – Island of Porto Santo

AZORAS AUTONOMAIS REĢIONS

– Angra do Heroísmo/Praia da Vitória harbour – Island of Terceira

– Ponta Delgada harbour – Island of S. Miguel

– Horta quay – Island of Faial

Gaisa robežas

CIETZEME

– Lisboa Airport

– Faro Airport

– Francisco Sá Carneiro Airport – Porto

MADEIRAS AUTONOMAIS REĢIONS

– Santa Catarina Airport – Island of Madeira

– Porto Santo Airport – Island of Porto Santo

AZORAS AUTONOMAIS REĢIONS

– Civilian air terminal of Lajes – Island of Terceira

– Santa Maria Airport – Island of Santa Maria

– Ponta Delgada Airport – Island of S. Miguel

SLOVĒNIJA

SLOVĒNIJA - ITĀLIJA

Sauszemes robežas

1. Fernetiči – Fernetti
2. Kozina – Pesse
3. Lazaret – S. Bartolomeo
4. Lipica – Lipizza
5. Neblo – Venco
6. Nova Gorica – Casa Rossa
7. Nova Gorica – Gorizia (dzelzceļš)
8. Predel – Passo del Predil
9. Rateče – Fusine Laghi
10. Robič – Stupizza
11. Sežana – Villa Opicina (dzelzceļš)
12. Škofije – Rabuiese
13. Učeja – Uccea
14. Vrtojba – S. Andrea Vertoiba

Vietējā pierobežas satiksme

1. Britof – Mulino Vechio
2. Čampore – Chiampore
3. Golo Brdo – Mernico
4. Gorjansko – S. Pelagio
5. Hum – S. Floriano
6. Kaštelir – S. Barbara
7. Klariči – Iamiano
8. Livek – Polava di Cepletischis

9. Log pod Mangrtom – Cave del Predil
10. Lokvica – Devetacchi
11. Miren – Merna
12. Most na Nadiži – Ponte Vittorio
13. Nova Gorica I – S. Gabriele
14. Osp – Prebenico Caresana
15. Plavje – Noghera
16. Plešivo – Plessiva
17. Pristava – Rafut
18. Repentabor – Monrupino
19. Robidišče – Robedischis
20. Šempeter – Gorizia/S.Pietro
21. Socerb – S. Servolo
22. Solarji – Solarie di Drenchia
23. Solkan – Salcano I
24. Vipolže – Castelleto Versa

Lauksaimniecības robežšķērsošanas punkti

1. Botač – Botazzo
2. Cerej – Muggia
3. Draga – S. Elia
4. Gročana – Grozzana
5. Gropada – Gropada
6. Jevščck – Monte Cau
7. Mavhinje – Malchina
8. Medana – Castelleto Zeglo
9. Mišček – Misceco
10. Opatje selo – Palichisce Micoli

11. Orlek – Orle

12. Podklanec – Ponte di Clinaz

13. Podsabotin – S. Valentino

14. Pri bajtarju – Scale di Grimacco

15. Šentmaver – Castel S.Mauro

16. Škrljevo – Scrio

17. Solkan Polje – Salcano II

18. Šturmi – Bocchetta di topolo

19. Valerišče – Uclanzi

20. Voglje – Vogliano

21. Zavarjan-Klobučarji – Zavarian di Clabuzzaro

Robežšķērsošanas punkti saskaņā ar īpašām vienošanām

1. Kanin: brīva pieeja Kanin virsotnei

2. Mangart: brīva pieeja Mangart virsotnei

SLOVĒNIJA - AUSTRIJA

Sauszemes robežas

1. Duh na Ostrem vrhu – Grosswalz

2. Gederovci – Sicheldorf

3. Gornja Radgona – Radkersburg

4. Holmec – Grablach

5. Jesenice – Rosenbach (dzelzceļš)

6. Jezersko – Seebergsattel

7. Jurij – Langegg

8. Karavanke – Karawankentunnel

9. Korensko sedlo – Wurzenpass

10. Kuzma – Bonisdorf

11. Libeliče – Leifling

12. Ljubelj – Loiblpass
13. Maribor – Spielfeld (dzelzceļš)
14. Mežica – Raunjak
15. Pavličevo sedlo – Paulitschsattel
16. Prevalje – Bleiburg (dzelzceļš)
17. Radlje – Radlpass
18. Šentilj – Spielfeld
19. Šentilj – Spielfeld (šoseja)
20. Trate – Mureck
21. Vič/Dravograd – Lavamünd

Vietējā pierobežas satiksme

1. Cankova – Zelting
2. Fikšinci – Gruisla
3. Gerlinci – Poelten
4. Gradišče – Schlossberg
5. Kapla – Arnfels
6. Korovci – Goritz
7. Kramarovci – Sankt Anna
8. Matjaševci – Tauka
9. Muta – Soboth
10. Pernice – Laaken
11. Plač – Ehrenhausen
12. Remšnik – Oberhaag
13. Sladki Vrh – Weitersfeld
14. Sotina – Kalch
15. Špičnik – Sulztal
16. Svečina – Berghausen

Kalnu šķērsošanas punkti

1. Duh na Ostrem vrhu – Grosswalz: visu gadu

2. Golica – Kahlkogel: no 15. aprīļa līdz 15. novembrim

3. Gradišče – Schlossberg: no 1. marta līdz 30. novembrim

4. Kamniške Alpe – Steiner Alpen: no 15. aprīļa līdz 15. novembrim

5. Kepa – Mittagskogel: no 15. aprīļa līdz 15. novembrim

6. Koprivna – Luscha: no 15. aprīļa līdz 15. novembrim

7. Košenjak – Huehnerkogel: no 15. aprīļa līdz 15. novembrim

8. Košuta – Koschuta: no 15. aprīļa līdz 15. novembrim

9. Olševa – Ushowa: no 15. aprīļa līdz 15. novembrim

10. Peč – Ofen: tikai ikgadējās tradicionālās alpīnistu tikšanās laikā

11. Peca – Petzen: no 15. aprīļa līdz 15. novembrim

12. Prelaz Ljubelj – Loiblpass: no 15. aprīļa līdz 15. novembrim

13. Radlje – Radlberg: no 1. marta līdz 30. novembrim

14. Radlje – Radlpass: no 1. marta līdz 30. novembrim

15. Remšnik – Remschnigg: no 1. marta līdz 30. novembrim

16. Stol – Hochstuhl: no 15. aprīļa līdz 15. novembrim

17. Sv. Jernej – St. Bartholomäus: no 1. marta līdz 30. novembrim

18. Tromeja – Dreiländereck: no 15. aprīļa līdz 15. novembrim

Robežšķērsošanas punkti saskaņā ar īpašām vienošanām

1. Akmens robežstabs X/331 – Schmirnberg – Langegg – robežas caurbraukšana ir atļauta, apmetoties uz nakti kalnu kotedžā "Dom skorpion"

2. Akmens robežstabs XIV/266 – robežas caurbraukšana ir atļauta reliģiskajām ceremonijām Sv. Urbana baznīcā (katru otro svētdienu jūlijā un katru pirmo svētdienu oktobrī no plkst. 9 līdz18)

3. Akmens robežstabs XXII/32 – robežas caurbraukšana ir atļauta reliģiskajām ceremonijām Sv. Leonarda baznīcā (katru otro svētdienu augustā no plkst. 9 līdz18)

4. Akmens robežstabs XXIII/141 – robežas caurbraukšana ir atļauta reliģiskajām ceremonijām Ebriach-Trögern un Jezersko draudzēs (katru otro un priekšpēdējo svētdienu maijā no plkst. 9 līdz18)

5. Akmens robežstabs XXVII/277 – robežas caurbraukšana Peč apgabalā ir atļauta alpīnistu ikgadējās tradicionālās tikšanās laikā

6. Kalnu robežšķērsošanas punkti – (saskaņā ar vienošanos starp Slovēnijas Republiukas valdību un Austrijas Republikas valdību par tūristu kustību robežzonā (INTERREG/PHARE – CBC – robežzonas panorāmas pāreja) – Uradni saraksts RS MP.št. 11/2000):

1. Pernice – Laaken,

2. Radelca – Radlberg,

3. Špičnik – Šentilj,

4. Šentilj – Sladki vrh – Mureck,

5. Mureck – Bad Radkersburg,

6. Kuģošana pa Mūras upi:

   – Trate – Gornja Radgona – Radenci,

   – Mureck – Bad Radkersburg.

SLOVĒNIJA - UNGĀRIJA

Sauszemes robežas

1. Čepinci – Kétvölgy

2. Dolga vas – Rédics

3. Hodoš – Bajánsenye

4. Hodoš – Bajánsenye (dzelzceļš)

5. Kobilje – Nemesnép

6. Martinje – Felsőszölnök

7. Pince – Tornyiszentmiklós

8. Prosenjakovci – Magyarszombatfa

SLOVĒNIJA - HORVĀTIJA

Sauszemes robežas

(1) Babno Polje – Prezid

(2) Bistrica ob Sotli – Razvor

(3) Božakovo – Obrež

(4) Brezovica pri Gradinu – Lucija

(5) Brezovica – Brezovica

(6) Dobova – Savski Marof (dzelzceļš)

(7) Dobovec – Lupinjak

(8) Dragonja – Kaštel

(9) Drenovec – Gornja Voća

(10) Gibina – Bukovje

(11) Gruškovje – Macelj

(12) Hotiza – Sveti Martin na Muri

(13) Ilirska Bistrica – Šapjane (dzelzceļš)

(14) Imeno – Kumrovec (dzelzceļš)

(15) Imeno – Miljana

(16) Krasinec – Pravutina

(17) Krmačina – Vivodina

(18) Jelšane – Rupa

(19) Lendava – Čakovec (dzelzceļš)

(20) Meje – Zlogonje

(21) Metlika – Jurovski brod

(22) Metlika – Kamanje (dzelzceļš)

(23) Nova vas ob Sotli – Draše

(24) Novi Kot – Prezid I

(25) Novokračine – Lipa

(26) Obrežje – Bregana

(27) Orešje – Mihanović Dol

(28) Osilnica – Zamost

(29) Ormož – Otok Virje

(30) Petišovci – Mursko središče

(31) Petrina – Brod na Kupi

(32) Planina v Podboču – Novo Selo Žumberačko

(33) Podčetrtek – Luke Poljanske

(34) Podgorje – Vodice

(35) Podplanina – Čabar

(36) Radovica – Kašt

(37) Rajnkovec – Mali Tabor

(38) Rakitovec – Buzet (dzelzceļš)

(39) Rakitovec – Slum

(40) Rakovec – Kraj Donji

(41) Razkrižje – Banfi

(42) Rigonce – Harmica

(43) Rogatec – Đurmanec (dzelzceļš)

(44) Rogatec – Hum na Sotli

(45) Rogatec I – Klenovec Humski

(46) Sečovlje – Plovanija

(47) Sedlarjevo – Plavić

(48) Slovenska vas – Bregana naselje

(49) Sočerga – Požane

(50) Sodevci – Blaževci

(51) Središče ob Dravi – Čakovec (dzelzceļš)

(52) Središče ob Dravi – Trnovec

(53) Središče ob Dravi I – Preseka

(54) Stara vas/Bizeljsko – Donji Čemehovec

(55) Starod – Pasjak

(56) Starod I – Vele Mune

(57) Vinica – Pribanjci

(58) Zavrč – Dubrava Križovljanska

(59) Zg. Leskovec – Cvetlin

(60) Žuniči – Prilišće

Jūras robežas

1. Izola – Isola (sezonāli)

2. Koper – Capodistria

3. Piran – Pirano

Gaisa robežas

1. Ljubljana – Brnik

2. Maribor – Slivnica

3. Portorož – Portorose

SLOVĀKIJA

SLOVĀKIJA - AUSTRIJA

Sauszemes robežas

1. Bratislava – Devínska Nová Ves – Marchegg (dzelzceļš)
2. Bratislava port (upe)
3. Bratislava, Jarovce – Kittsee
4. Bratislava, Jarovce – Kittsee (šoseja)
5. Bratislava, Petržalka – Berg
6. Bratislava, Petržalka – Kittsee (dzelzceļš)
7. Moravský Svätý Ján – Hohenau
8. Záhorská Ves – Angern (upe)

SLOVĀKIJA – ČEHIJAS REPUBLIKA

Sauszemes robežas

1. Brodské (šoseja) – Břeclav (šoseja)
2. Brodské – Lanžhot
3. Čadca – Milošová -Šance
4. Čadca – Mosty u Jablunkova (dzelzceļš)
5. Červený Kameň – Nedašova Lhota
6. Drietoma – Starý Hrozenkov
7. Holíč – Hodonín
8. Holíč – Hodonín (dzelzceļš)
9. Horné Srnie – Brumov-Bylnice
10. Horné Srnie – Vlárský průsmyk (dzelzceļš)
11. Klokočov – Bílá
12. Kúty – Lanžhot (dzelzceļš)
13. Lúky pod Makytou – Horní Lideč (dzelzceļš)

14. Lysá pod Makytou – Střelná

15. Makov – Bílá-Bumbálka

16. Makov – Velké Karlovice

17. Moravské Lieskové – Strání

18. Nová Bošáca – Březová

19. Skalica – Sudoměřice

20. Skalica – Sudoměřice (dzelzceļš)

21. Svrčinovec – Mosty u Jablunkova

22. Vrbovce – Velká nad Veličkou

23. Vrbovce – Velká nad Veličkou (dzelzceļš)

SLOVĀKIJA - POLIJA

Sauszemes robežas

1. Becherov – Konieczna

2. Bobrov – Winiarczykówka

3. Lysá nad Dunajcom – Niedzica

4. Mníšek nad Popradom – Piwniczna

5. Novoť – Ujsoły

6. Oravská Polhora – Korbielów

7. Palota – Łupków (dzelzceļš)

8. Plaveč – Muszyna (dzelzceļš)

9. Skalité – Zwardoń (dzelzceļš)

10. Skalité – Zwardoń-Myto

11. Suchá Hora – Chochołów

12. Tatranská Javorina – Łysa Polana

13. Trstená – Chyżne

14. Vyšný Komárnik – Barwinek

Vietējās pierobežas satiksmes (*) un tūristu šķērsošanas punkti (**)

1. Babia hora – Babia Góra**
2. Čertižné – Jaśliska*
3. Čertižné –Czeremcha**
4. Červený Kláštor – Sromowce Niżne**
5. Čierne – Jaworzynka**
6. Cigeľka – Wysowa Zdrój**
7. Čirč – Leluchów*/**
8. Gluchačky – Przełęcz Jałowiecka**
9. Kače – Wierchomla Wielka*
10. Kurov – Muszynka*
11. Legnava – Milik*
12. Lesnica znak graniczny II/91 – Szczawnica**
13. Lesnica znak graniczny II/94 – Szczawnica**
14. Litmanová – Jaworki**
15. Lysá nad Dunajcom – Sromowce Wyżne*
16. Nižná Polianka – Ożenna*/**
17. Nová Bystrica – Rycerka*
18. Oravice – Góra Magura**
19. Oravská Polhora – Przywarówka**
20. Oravská Polhora – Zawoja-Czatoża**
21. Osadné – Balnica**
22. Oščadnica-Vrečšovka – Bor*
23. Palota – Radoszyce*/**
24. Piľhov – Piwowarówka*
25. Pilsko – Pilsko**
26. Podspády – Jurgów*

27. Regetovka – Wysowa Zdrój**

28. Ruské Sedlo – Roztoki Górne**

29. Rysy – Rysy**

30. Skalité – Zwardoń**

31. Skalité Serafínov – Górka Gomółka**

32. Stará Bystrica – Przełęcz Przysłop**

33. Stebnická Huta – Blechnarka**

34. Stráňany – Jaworki**

35. Veľká Franková – Kacwin*/**

36. Veľká Rača – Wielka Racza**

37. Veľký Lipník – Szlachtowa**

38. Vychylovka – Przegibek*

SLOVĀKIJA - UKRAINA

Sauszemes robežas

1. Čierna nad Tisou – Čop (dzelzceļš)

2. Ubľa – Malyj Bereznyj

3. Vyšné Nemecké – Užhorod

SLOVAKIA – HUNGARY

Sauszemes robežas

1. Čaňa – Hidasnémeti (dzelzceļš)

2. Čunovo (motorway) – Rajka

3. Domica – Aggtelek

4. Fiľakovo – Somoskőújfalu (dzelzceļš)

5. Hosťovce – Tornanádaska

6. Kalonda – Ipolytarnóc

7. Komárno – Komárom

8. Komárno – Komárom (dzelzceļš)

9. Komárno – Komárom (upe)

10. Kráľ – Bánréve

11. Lenartovce – Bánréve (dzelzceļš)

12. Medveďov – Győr-Vámosszabadi

13. Milhosť – Tornyosnémeti

14. Rusovce – Rajka

15. Rusovce – Rajka (dzelzceļš)

16. Šahy – Parassapuszta

17. Salka – Letkés

18. Šiatorská Bukovinka – Salgótarján

19. Slovenské Ďarmoty – Balassagyarmat

20. Slovenské Nové Mesto – Sátoraljaújhely

21. Slovenské Nové Mesto – Sátoraljaújhely (dzelzceļš)

22. Štúrovo – Esztergom

23. Štúrovo – Szob (dzelzceļš)

24. Veľký Kamenec – Pácin

Ports

Bratislava - prístav /osta (upe) (nav atbilstoša robežšķērsošanas punkta)

Gaisa robežas

1. Aéroport de Bratislava

2. Aéroport de Košice

3. Aéroport de Poprad

SOMIJA

Sauszemes robežas

Vaalimaa

Vainikkala (dzc.)

Nuijamaa

Niirala

Vartius

Raja-Jooseppi

Imatra*

Kelloselkä*

Kortesalmi*

Kolmikanta*

Uukuniemi*

Valkeavaara*

Ruhovaara*

Haapavaara*

Leminaho*

Inari*

Kokkojärvi*

Kivipuro*

Rajakangas*

Karikangas*

Karttimo*

Kurvinen*

Onkamo*

Virtaniemi*

PASKAIDROJUMS:

Robežšķērsošanas punkti ir noteikti saskaņā ar Vienošanos starp Somijas Republikas valdību un Krievijas Federācijas valdību par savstarpējiem robežšķērsošanas punktiem (Helsinki, 1994. gada 11. marts). Ar zvaigznīti ir atzīmēti ierobežotas izmantošanas robežpunkti saskaņā ar Vienošanos, un tie paliek atvērti satiksmei, ja rodas šāda vajadzība. Satiksmi gandrīz visos gadījumos veido tikai kokmateriālu kravas. Vairums robežšķērsošanas punktu lielāko daļu laika ir slēgti.

Lidostas

Enontekiö

Helsinki – Malmi

Helsinki – Vantaa

Ivalo

Joensuu

Jyväskylä

Kajaani

Kemi – Tornio

Kittilä

Kruunupyy

Kuopio

Kuusamo

Lappeenranta

Maarianhamina

Mikkeli

Oulu

Pori

Rovaniemi

Savonlinna

Tampere – Pirkkala

Turku

Vaasa

Varkaus

Jūras robežas

Ostu šķērsošanas punkti tirdzniecības un zvejas kuģiem

Eckerö

Hamina

Hanko

Haukipudas

Helsinki

Inkoo

Kalajoki

Kaskinen (arī izpriecu braucieniem)

Kemi (arī izpriecu braucieniem)

Kokkola

Kotka

Kristiinankaupunki

Lappeenranta

Loviisa

Långnäs

Maarianhamina (arī izpriecu braucieniem)

Naantali

Nuijamaa (arī izpriecu braucieniem)

Oulu

Parainen

Pietarsaari (arī izpriecu braucieniem)

Pori (arī izpriecu braucieniem)

Porvoo

Raahe

Rauma (arī izpriecu braucieniem)

Tammisaari

Tornio

Turku

Uusikaupunki (arī izpriecu braucieniem)

Vaasa

Krasta apsardzesstacijas, kas darbojas kā izpriecu braucienu un lidlaivu robežšķērsošanas punkti

Bågaskär

Enskär

Glosholmen

Haapasaari

Hanko (arī lidlaivām)

Hiittinen

Jussarö

Kalajoki

Kokkola

Kotka (arī lidlaivām)

Kummelgrund

Kökar

Maarianhamina (arī lidlaivām)

Mäntyluoto

Nauvo

Orrengrund

Pirttisaari

Porkkala (arī lidlaivām)

Raahe

Röyttä

Santio

Storklubb

Suomenlinna (arī lidlaivām)

Susiluoto

Valassaaret

Vallgrund

Virpiniemi

ZVIEDRIJA

Arlanda

Arvidsjaur

Borlänge

Gävle

Göteborg

Halmstad

Helsingborg

Härnösand

Jönköping

Kalmar

Karlshamn

Karlskrona

Karlstad

Kristianstad

Landskrona

Landvetter

Lidköping

Linköping

Luleå

Lysekil

Malmö

Marstrand

Mora

Norrköping

Nyköping

Nynäshamn

Oxelösund

Ronneby

Sandhamn

Simrishamn

Slite

Stockholm

Strömstad

Sundsvall

Säffle

Söderköping

Södertälje

Trelleborg

Trollhättan

Uddevalla

Umeå

Visby

Västerås

Växjö

Ystad

Örebro

Örnsköldsvik

Östersund

ISLANDE

Lidostas

Akureyri

Egilsstaðir

Höfn

Keflavík

Reykjavík

Ports

Akranes

Akureyri

Bolungarvík

Fáskrúðsfjörður

Fjarðarbyggð

Grindavík

Grundarfjörður

Grundartangi

Hafnarfjörður

Húsavík

Höfn

Ísafjörður

Patreksfjörður

Raufarhöfn

Reykjanesbær

Reykjavík

Sandgerði

Sauðárkrókur

Seyðisfjörður

Siglufjörður

Skagaströnd

Vestmannaeyjar

Vopnafjörður

Þorlákshöfn

Þórshöfn

NORVĒĢIJA

LIDOSTAS	JŪRAS ROBEŽAS	SAUSZEMES ROBEŽAS
Gardermoen	Oslo	Storskog
Fagernes	Halden	
Geilo	Sarpsborg	
Sandefjord	Fredrikstad	
Skien	Hvaler	
Notodden	Moss	
Kristiansand	Follo	
Sola	Drammen	
Haugesund	Hurum	
Leirvik	Holmestrand	
Bergen indre	Horten	
Ålesund	Tønsberg	
Molde	Sandefjord	
Kristiansund	Larvik	
Ørland	Skien	
Røros	Porsgrunn	
Stjørdal	Kragerø	
Bodø	Arendal	
Narvik	Grimstad	
Sortland	Risør	
Bardufoss	Kristiansand	
Tromsø	Farsund	
Alta	Flekkefjord	
Lakselv	Mandal	

Kirkenes	Egersund
	Gjesdal
	Hå
	Sandnes
	Sokndal
	Rana
	Sola
	Stavanger
	Haugesund
	Tysvær
	Odda
	Lindås
	Askøy
	Sotra
	Leirvik
	Bergen indre
	Høyanger
	Årdalstangen
	Florø
	Måløy
	Ålesund
	Molde
	Kristiansund
	Ørland
	Hummelvik
	Orkanger
	Trondheim

Steinkjer

Stjørdal

Namsos

Mosjøen

Bodø

Narvik

Sortland

Svolvær

Gryllefjord

Harstad

Balsfjord

Finnsnes

Karlsøy

Lyngen

Skjervøy

Tromsø

Hammerfest

Havøysund

Honningsvåg

Alta

Båtsfjord

Vardø

Kjøllefjord

Vadsø

Kirkenes

II PIELIKUMS
Ieceļošanas iemeslu iespējamību apliecinoši dokumentāri pierādījumi

1. 5. panta 2. apakšpunktā noteiktie apliecinošie dokumenti ir:

a) komandējumiem:

– uzņēmuma vai iestādes ielūgums piedalīties ar tirdzniecību, ražošanu vai darbu saistītās tikšanās vai pasākumos;

– citi dokumenti, kas apliecina tirdzniecības vai darba attiecības;

– kongresu vai tirgu ieejas biļetes.

b) ar mācībām vai cita veida apmācībām saistīti ceļojumi:

– apliecība par iestāšanos mācību iestādē ar mērķi apmeklēt praktiskās un teorētiskās pamatapmācības un tālākās apmācības nodarbības;

– studenta apliecība vai izziņa par apmeklētajām nodarbībām.

c) ar tūrismu vai personīgiem iemesliem saistīti ceļojumi:

– uzaicinošās personas ielūgums;

– atbilstošs dokuments, ko izdevusi norādi izsniedzošā iestāde;

– organizēta ceļojuma rezervēšanas apliecinājums;

– biļete atpakaļceļam vai abos virzienos.

d) vietējās robežsatiksmes kārtības izmantotājiem:

– dzīvošanu robežas zonā apstiprinoša apliecība, ja par to nav atsevišķas norādes ceļojuma dokumentā;

– biežu robežas šķērsošanu attaisnojošs dokuments. Piemēram, ģimenes saites apliecinoši dokumenti, pāri robežai esoša īpašuma piederību apliecinoši dokumenti u.c.

e) ceļojumi citu iemeslu dēļ:

– ielūgumi, iestāšanās apliecības vai programmas;

– apmeklējuma apliecības, ieejas biļetes, čeki u.c.,

politiskiem, zinātniskiem, kultūras, sporta vai reliģiskiem pasākumiem, pēc iespējas uzrādot organizējošās iestādes nosaukumu un uzturēšanās ilgumu.

2. Saskaņā ar 5. panta 1. un 3. punkta noteikumiem, par pietiekamu iztikas līdzekļu esamības pierādījumu Trešās valsts pilsoņiem uzskata skaidru naudu, ceļojuma čekus, kredītkartes un garantiju apliecinājumus. Par pietiekamu iztikas līdzekļu pierādījumu var uzskatīt arī

dokumentus, kas apliecina, ka Trešās valsts pilsoņa izdevumus sedz attiecīgajā dalībvalstī likumīgi dzīvojoša persona.

3. Gadījumos, kad nav nepieciešama 5 panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā ceļojuma apdrošināšana, saskaņā ar Kopējas konsulārās instrukcijas V daļas 1.4. punkta otrā paragrāfa trešo ievilkumu, izņēmumu norāda vīzas ielīmes valsts ierakstu sadaļā ("NO INSURANCE REQUIRED").

III PIELIKUMS
Robežšķērsošanai nepieciešamā pamatsumma, ko katru gadu nosaka valsts institūcijas

BEĻĢIJA

Beļģijas likums nosaka vispārīgos noteikumus atbilstošu iztikas līdzekļu pārbaudei, neparedzot obligātus noteikumus.

Administratīvā prakse ir šāda:

Ārvalstnieki, kas apmetas pie privātpersonas

Iztikas līdzekļu pierādījumu var nodrošināt ar garantijas vēstuli, ko parakstījusi privātpersona, pie kuras Beļģijā dzīvo attiecīgais ārvalstnieks, un ko apliecinājusi tās dzīvesvietas vietējā administratīvā amatpersona.

Atbildības apliecinājums sedz ārvalstnieka uzturēšanās izdevumus, veselības aprūpi, dzīvesvietas nodrošināšanu un atgriešanos dzimtenē gadījumā, ja ārvalstnieks pats to nevar apmaksāt, kā arī, lai par to nebūtu jāmaksā valsts iestādēm. Apliecinājumu var parakstīt *maksātspējīga* persona; ja šī persona ir ārzemnieks, ir jābūt uzturēšanās vai dzīvošanas atļaujai.

Ja nepieciešams, ārzemniekam var būt jāuzrāda personīgo līdzekļu pierādījumi.

Ja personai nav nekādu finansiālu apliecinājumu, viņam jānodrošina vismaz € 38 katrai plānotās uzturēšanās dienai.

Ārvalstnieki, kas apmetas viesnīcā

Gadījumā, ja ārvalstnieks nevar uzrādīt finansu apliecinājumu, viņam jānodrošina vismaz € 50 katrai plānotās uzturēšanās dienai.

Bez tam, vairumā gadījumu, attiecīgajai personai ir jāuzrāda biļete (lidojuma biļete), kas viņam ļauj atgriezties savā dzimtenē vai valstī, kurā tā dzīvo.

ČEHIJAS REPUBLIKA

Attiecīgo summu nosaka Akts Nr. 326/1999 Sb. par Ārvalstnieku uzturēšanos Čehijas Republikas teritorijā, kā arī dažu aktu labojumi.

Saskaņā ar Akta par Ārvalstnieku uzturēšanos Čehijas Republikas teritorijā 5.daļu, pēc policijas pieprasījuma ārvalstniekam ir jāiesniedz dokuments, kas apliecina, ka viņam ir līdzekļi, lai uzturētos attiecīgajā teritorijā (13. daļa) vai apliecināts ielūgums, kas nav vecāks par 90 dienām no tā apliecināšanas policijā brīža (15. un 180. sadaļa),

13. sadaļa nosaka:

" Uzturēšanās teritorijā paredzētie līdzekļi

(1) Ja turpmāk nav noteikts savādāk, lai pierādītu, ka personas rīcībā ir pietiekami daudz līdzekļu, lai uzturētos attiecīgajā teritorijā, ir jāiesniedz:

(a) līdzekļi, kas ir vismaz:

– 0,5 reižu apmērā no īpašā likuma notikumā noteikto iztikas minimumu, kas nepieciešams apkopes un citu personisko pamatvajadzību segšanai (turpmāk "Personisko vajadzību iztikas minimums") par katru uzturēšanās dienu, ja kopējais uzturēšanās ilgums nepārsniedz 30 dienas,

– 15 reižu apmērā no Personisko vajadzību iztikas minimuma, ja uzturēšanās teritorijā ilgums pārsniedz 30 dienas, kamēr šī summa tiek palielināta līdz pat divkāršam iztikas minimumam par katru paredzētās uzturēšanās teritorijā pilnu mēnesi,

– 50 reižu apmērā no Personisko vajadzību iztikas minimuma, ja uzturēšanās nolūks ir uzņēmējdarbība, kuras kopējais ilgums pārsniedz 90 dienas, vai

– ar ārvalstnieka uzturēšanos teritorijā saistīto pakalpojumu apmaksu apliecinošs dokuments, vai dokuments, kas apliecina, ka šādi pakalpojumi tiks nodrošināti bez maksas.

(2) Kā norādīts 1.apakšsadaļā, uzturēšanās teritorijā nepieciešamo līdzekļu vietā var izmantot:

(a) paziņojumu par bankas kontu, kas ir uz ārvalstnieka vārda, apliecinot, ka ārvalstnieks var brīvi izmatot līdzekļus 1. apakšsadaļā norādītās summas apmērā viņa uzturēšanās Čehijas Republikā laikā, vai

(b) citu dokumentu, kas apliecina, ka ir pieejami līdzekļi, piemēram, derīga starptautiski atzīta kredītkarte.

(3) Ārvalstnieks, kas gatavojas mācīties attiecīgajā teritorijā, kā pierādījumu par viņa uzturēšanās laikā pieejamiem līdzekļiem var iesniegt valsts iestādes vai juridiskas personas apņemšanos segt ārvalstnieka uzturēšanās izdevumus, nodrošinot līdzekļus, kas ir vienādi Personisko vajadzību iztikas minimumu paredzētās uzturēšanās vienam mēnesim, vai dokumentu, kas apliecina, ka visus ar tās mācībām un uzturēšanos saistītos izdevumus segs pieņemošā organizācija (skola). Gadījumā, ja apņemšanās minētā summa nesasniedz noteikto apjomu, ārvalstniekam ir jāiesniedz dokuments, kas apliecina, ka viņam ir pieejami līdzekļi starpības starp Personisko vajadzību iztikas minimumu un apņemšanās summu par viņa paredzētās uzturēšanās laiku apmērā, tomēr, ne vairāk kā 6 reizes lielāki par Personisko vajadzību iztikas minimumu. Uzturēšanās līdzekļu noteikumos paredzētos dokumentus var aizstāt ar lēmumu vai vienošanos par stipendijas piešķiršanu, saskaņā Čehijas Republikai saistošu starptautisku vienošanos.

(4) Ārvalstniekam, kas nav sasniedzis 18 gadu vecumu, ir jāuzrāda viņa uzturēšanās nepieciešamo līdzekļu esamība, atbilstoši 1. apakšsadaļas norādēm, kas ir vienāda ar pusi no noteiktās summas".

un 15. sadaļa nosaka:

“Ielūgums

Ielūgumā ārvalstnieku uzaicinošajai personai jāapņemas segt izdevumus,

(a) kas saistīti ar ārvalstnieka apgādāšanu laikā, kamēr viņš uzturas attiecīgajā teritorijā, līdz brīdim, kamēr viņš no tās izbrauc,

(b) kas saistīti ar ārvalstnieka izmitināšanu laikā, kamēr viņš uzturas attiecīgajā teritorijā, līdz brīdim, kamēr viņš no tās izbrauc,

(c) kas saistīti ar ārvalstnieka veselības aprūpi laikā, kamēr viņš uzturas attiecīgajā teritorijā, līdz brīdim, kamēr viņš no tās izbrauc, un arī ārvalstnieka nogādāšanu atpakaļ slimības vai mirstīgo atlieku gadījumā,

(d) kas rodas policijai saistībā ar ārvalstnieka uzturēšanos attiecīgajā teritorijā un izceļošanu no tās administratīvas izraidīšanas gadījumā.”

DĀNIJA

Saskaņā ar Dānijas Ārvalstnieku likumu, ārvalstniekam, kas iebrauc Dānijas teritorijā, ir jābūt atbilstoši daudz līdzekļu iztikai un atpakaļbraucienam.

Praksē robežkontroles amatpersonas ieceļošanas punktā novērtē, vai tas ir attiecīgais gadījums, pamatojoties uz ārvalstnieka ekonomisko stāvokli, ņemot vērā informāciju par viņa iespējām nodrošināt mitekli un atpakaļbraucienu.

Administrācija ir noteikusi atbilstošu iztikas līdzekļu summu, tā ir DKK 300 diennaktī.

Turklāt, ārvalstniekam ir jābūt spējīgam pierādīt, ka viņam ir attiecīgie līdzekļi atpakaļceļam, piemēram, atpakaļceļa biļete.

VĀCIJA

Saskaņā ar 1990. gada 9. jūlijā pieņemtā Akta par Ārvalstniekiem 60. panta 2. punktu (AuslG), uz robežas ārvalstniekam var atteikt ieceļošanu, ja ir pamats izraidīšanai.

Tas ir gadījums, ja ārvalstniekam ir jāprasa vai tas pieprasa Vācijas valstij nodrošināt sociālās labklājības pabalstu sev, saviem ģimenes locekļiem, kas apmetušies Vācijas teritorijā, vai saviem apgādājamajiem (Akta par ārvalstniekiem 46. panta 6. punkts).

Attiecīgā summa nav noteikta izmantošanai robežkontroles amatpersonām. Praksē par vispārēju atsauci izmanto summu € 25 apmērā dienā. Ārvalstniekam ir arī jābūt atpakaļceļa biļetei vai attiecīgi daudz finansu līdzekļiem.

Tomēr, pirms tiek pieņemts lēmums neielaist ārvalstnieku, viņam ir jānodrošina iespēja savlaicīgi un likumīgi uzrādīt viņa uzturēšanās Vācijas teritorijā nepieciešamos finansu līdzekļus, proti, uzrādot:

– Vācijas bankas izdotu likumīgu garantiju,

– uzaicinošās personas garantijas vēstuli,

– telegrāfisku naudas pārvedumu, vai

– imigrācijas iestādes, kas nodarbojas ar viņa vizīti, izdotu garantiju.

IGAUNIJA

Saskaņā ar Igaunijas likumu, ārvalstniekam, kas Igaunijā ierodas bez uzaicinājuma, iebraucot valstī, pēc robežsarga pieprasījuma, ir jāuzrāda pietiekamu uzturēšanās Igaunijā un izceļošanu no tās naudas līdzekļu pierādījums. Pietiekami naudas līdzekļi katrai atļautajai uzturēšanās dienai ir 0,2 no minimālās mēnešalgas, ko noteikusi republikas valdība.

Pretējā gadījumā uzaicinātājam ir jāuzņemas atbildība par ārvalstnieka uzturēšanās Igaunijā un izceļošanu no tās izmaksām.

GRIEĶIJA

Ministrijas Dekrēts Nr. 3011/2/1f, kas pieņemts 1992. gada 11.janvarī, nosaka iztikas līdzekļu apjomu, kādam ir jābūt ārvalstu pilsoņu – izņemot Eiropas Kopienas Dalībvalstu pilsoņus - rīcībā, ja viņi vēlas ieceļot Grieķijas teritorijā.

Saskaņā ar iepriekš minēto ministrijas Dekrētu, ārvalstu valūtas apjoms, kas ļauj ārvalstu pilsoņiem no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas Dalībvalstis, ieceļot Grieķijā, ir noteikts € 20 apmērā ārvalstu valūtā vienai personai dienā, un minimālā kopējā summa ir € 100.

Ārvalstnieka ģimenes nepilngadīgajiem locekļiem dienā nepieciešamās summas ārvalstu valūtā apjoms ir samazināts par 50%.

Kopienai nepiederošo valstu pilsoņiem, kuri ar Grieķijas pilsoņiem maina valūtu uz robežas, piemērojams šis pats nosacījums atbilstoši savstarpējās apmaiņas principam.

SPĀNIJA

Ārvalstniekiem ir jāpierāda, ka viņiem ir pietiekami daudz iztikas līdzekļu. Minimālā summa ir norādīta zemāk:

(a) par viņu uzturēšanās Spānijā izmaksām: € 30, vai attiecīga summa ārvalstu valūtā, kas sareizināta ar plānoto uzturēšanās Spānijā dienu skaitu un ar attiecīgo personu kopā ceļojošo ģimenes locekļu skaitu. Neraugoties uz plānoto uzturēšanās laiku, minimālā summa, par kuru viņam ir jāuzrāda pierādījums, ir € 300 vienai personai.

(b) lai atgrieztos valstī, no kuras ieceļojis, vai tranzītam cauri trešajām valstīm: personīga, nepārceļama noteikta datuma biļete vai biļetes uz plānotajiem transporta līdzekļiem.

Ārvalstniekiem ir jāpierāda, ka viņiem ir minētie iztikas līdzekļi, uzrādot tos, ja tie ir skaidrā naudā, vai uzrādot apstiprinātus čekus, ceļojuma čekus, kvītis, kredītvēstules vai bankas izziņu, kas apliecina šo līdzekļu esamību. Ja šādu dokumentu nav, var uzrādīt citus Spānijas robežas policijas ierēdņiem derīgus dokumentus.

FRANCIJA

Ieteicamā pietiekamu iztikas līdzekļu summa plānotajam ārvalstnieka uzturēšanās laikam vai caurbraukšanai caur Franciju uz kādu trešo valsti ir vienāda ar Francijā garantēto minimālo darba (SMIC), ko vienai dienai aprēķina pēc šī gada 1. janvārī noteiktās likmes.

Šo summu regulāri atkārtoti vērtē, pamatojoties uz iztikas minimuma Francijā rādītāju:

– automātiski, ja mazumtirdzniecības cenu rādītājs palielinās par vairāk nekā 2%,

– saskaņā ar valdības lēmumu – konsultējoties ar valsts kopējo pirkumu komisiju - lai nodrošinātu lielāku pieaugumu par mazumtirdzniecības cenu pieauguma rādītāju.

No 2002. gada 1. jūlija SMIC (minimālās algas) summa dienā ir € 47,80.

Lai uzturētos Francijā, dzīvesvietas izziņas turētājiem noteiktā minimālā summa ir vienādai ar pusi no SMIC. Tādējādi šī summa ir € 23,90 dienā.

ITĀLIJA

1998. gada 28. jūlija "Konsolidētā teksta par imigrācijas un ārvalstnieku statusu nosacījumiem" Nr. 286 4. panta 3. punkts nosaka, ka, saskaņā ar dalības noteiktās starptautiskās vienošanās ietvaros, Itālija tās teritorijā ļauj ieceļot ārvalstniekiem, kuri var pierādīt, ka viņiem pieder uzturēšanās nolūku un apstākļus apliecinoši atbilstoši dokumenti, un ir pietiekami daudz līdzekļu, kas nepieciešami viņu uzturēšanās nodrošināšanai, izņemot gadījumus, ja tās ir uzturēšanās atļaujas darba nolūkā, lai atgrieztos valstī, no kuras tie ieradušies. Iztikas līdzekļus nosaka attiecīgā Iekšlietu Ministrijas izdotā Direktīva. Ārvalstnieki, kas neatbilst šīm prasībām, vai tiek uzskatīti par draudu valsts drošībai vai kārtības nodrošināšanai valstī, vai ierodas no kādas valsts, ar kuru Itālija ir parakstījusi iekšējās robežkontroles atcelšanas un brīvas personu pārvietošanās vienošanos, šajās vienošanās noteikto ierobežojumu vai izņēmumu gadījumos nevar ieceļot Itālijā.

2000. gada 1. martā izdotā Direktīva "Ieceļošanai un uzturēšanās valsts teritorijā nepieciešamo iztikas līdzekļu noteikšana ārvalstniekiem" paredz:

a) iztikas līdzekļu esamību var pierādīt, uzrādot valūtu vai līdzvērtīgus čekus vai bankas garantijas, vai apdrošināšanas polises, kas garantē maksājumu, dokumentus, kas apliecina priekšapmaksātus pakalpojumus, vai dokumentus, kas pierāda ienākumus valsts teritorijā;

b) Direktīvā noteiktās naudas summas tiek pārskatītas katru gadu, saskaņā ar ISTAT uzrādīto gada vidējo svārstību kritērijiem, aprēķinos izmantojot pārtikas, dzērienu, transporta un izmitināšanas pakalpojumu vispārējo patēriņa cenu indeksu;

c) ārvalstniekam ir jānorāda, ka viņam ir pieejams piemērots miteklis Itālijas teritorijā un ir pietiekami daudz naudas līdzekļu, lai atgrieztos savā valstī, ko var pierādīt arī uzrādot biļeti atpakaļceļam;

d) minimālos iztikas līdzekļus, kas vienai personai nepieciešami, lai saņemtu vīzu un varētu ieceļot Itālijas teritorijā tūrisma nolūkā, nosaka saskaņā ar zemāk doto A tabulu.

A TABULA
IECEĻOŠANAI ITĀLIJAS TERITORIJĀ TŪRISMA NOLŪKĀ NEPIECIEŠAMO IZTIKAS LĪDZEKĻU NOTEIKŠANAS TABULA

Ceļojuma ilgums	Ceļojuma dalībnieku skaits	
	Viens dalībnieks	Divi vai vairāki dalībnieki
	Eiro	eiro
1 līdz 5 dienām noteiktā summa	269,60	212,81
6 līdz 10 dienām noteiktā summa dienā vienai personai	44,93	26,33
11 līdz 20 dienām noteiktā summa	51,64	25,82
+ personai paredzētā summa dienā	36,67	22,21
vairāk par 20 dienām noteiktā summa	206,58	118,79
+ personai paredzētā summa dienā	27,89	17,04

KIPRA

Saskaņā ar Ārvalstnieku un imigrācijas noteikumiem (Noteikums (9(2)(B)), ārvalstnieku ieceļošana republikā pagaidu uzturēšanās nolūkā ir atkarīga no imigrācijas ierēdņu pilnvarām uz robežām, ko piemēro saskaņā ar vispārējām vai īpašām Iekšlietu ministrijas instrukcijām vai iepriekš minēto noteikumu nosacījumiem. Imigrācijas ierēdņi uz robežām katrā gadījumā atsevišķi nolemj, vai atļaut ieceļošanu, ņemot vērā uzturēšanās nolūku un ilgumu, rezervētu numuru viesnīcā vai apmešanos pie Kiprā dzīvojošām personām.

LATVIJA

Ministru Kabineta 1999. gada 6. aprīļa Noteikumu Nr. 131 81. pants Ministru Kabineta 2002. gada 19. marta Noteikumu Nr. 124 grozījumos nosaka, ka pēc Valsts robežsardzes ierēdņa pieprasījuma ārvalstniekam vai bezvalstniekam ir jāuzrāda šo Noteikumu 67.2.2. un 67.2.8. apakšpunktā minētie dokumenti:

67.2.2. saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem apstiprinātu kūrorta vai tūrisma ceļazīmi, vai saskaņā ar Starptautiskā tūrisma aliansi (ATI) sagatavotu tūrista karneti;

67.2.8. vienreizējas ieceļošanas vīzas saņemšanai:

67.2.8.1. ceļojuma čekus konvertējamā valūtā vai skaidru naudu latos vai konvertējamā valūtā, paredzot izdevumiem 60 latu dienā, bet, ja persona uzrāda tūristu mītnes rēķina priekšapmaksu apliecinošus dokumentus plānotā uzturēšanās termiņa ietvaros, — ceļojuma čekus konvertējamā valūtā vai skaidru naudu latos vai konvertējamā valūtā, paredzot izdevumiem 25 latus dienā;

67.2.8.2. dokumentu, kas apliecina, ka ir rezervēta vieta tūristu mītnē;

67.2.8.3. biļeti turpceļam un atpakaļceļam saskaņā ar paredzamo uzturēšanās termiņu.

LIETUVA

Saskaņā ar Lietuvas Likuma par Ārvalstnieku tiesisko statusu 7. panta 1. punktu, ārvalstniekam tiek atteikta ieceļošana Lietuva s Republikā, ja viņš nevar pierādīt, ka viņam ir pietiekami līdzekļu, lai uzturētos Lietuvas Republikā, atgrieztos savā valstī, vai dotos uz citu valsti, kurā viņam ir tiesības ieceļot.

Tomēr iepriekš minētajam nav noteikta summa. Lēmumus pieņem katrā gadījumā atsevišķi, atkarībā no uzturēšanās nolūka, veida un ilguma.

LUKSEMBURGA

Luksemburgas likumi neparedz noteiktu summu, kas nepieciešama robežkontrolē. Ierēdnis, kas veic pārbaudi, nolemj katrā gadījumā atsevišķi, vai ārvalstniekam, kas ieradies uz robežas, ir pietiekami daudz iztikas līdzekļu. Ierēdnis ņem vērā uzturēšanās nolūku un izmitināšanās veidu.

UNGĀRIJA

Noteiktā summa ir norādīta ārvalstnieku politikas likumdošanā: saskaņā ar Iekšlietu ministra Dekrētu Nr. 25/2001 (XI. 21.), katrai iebraukšanas reizei ir nepieciešams vismaz HUF 1000.

Saskaņā ar Akta par Ārvalstniekiem (2001. gada XXXIX Akts par Ārvalstnieku ieceļošanu un uzturēšanos) 5. pantu, ieceļošanai un uzturēšanās nepieciešamos iztikas līdzekļus var apliecināt, uzrādot:

– Ungārijas valūtu vai ārvalstu valūtu vai bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļus (piem., čeku, kredītkarti u.c.),

– derīgu uzaicinājuma vēstuli, ko izsniedzis Ungārijas pilsonis, ārvalstnieks, kuram ir uzturēšanās atļauja vai apmešanās atļauja, vai juridiska persona, ja ārvalstnieku uzaicinošā persona apņemas segt izmitināšanas, uztura, veselības aprūpes un atgriešanās (repatriācijas) izdevumus. Uzaicinājuma vēstulei ir jāpievieno Ārvalstnieku uzturēšanas iestādes oficiāla piekrišana,

– ceļojuma aģentūras dokuments, kas apliecina dzīvokļa un uztura rezervēšanu un priekšapmaksu,

– jebkāds cits ticams pierādījums.

MALTA

Maltā ir pieņemts, ka Maltā ieceļojošām personām ir jābūt vismaz MTL 20 (EUR 48) katrai vizītes dienai.

NĪDERLANDE

Summa, ko par pamatu izmanto robežkontroles ierēdņi, pārbaudot iztikas līdzekļus, ir € 34 vienai personai dienā.

Šī kritērija pielietojums elastīgs, jo nepieciešamo iztikas līdzekļu summu nosaka atkarībā no plānotās uzturēšanās ilguma, vizītes iemesla un attiecīgās personas personīgajiem apstākļiem.

AUSTRIJA

Saskaņā ar Likuma par Ārvalstniekiem 52. panta 2. punkta Z 4 apakšpunktu, ārvalstnieki tiek noraidīti uz robežas, ja viņiem Austrijā nav dzīvesvietas un pietiekami daudz iztikas līdzekļu, lai segtu viņu uzturēšanās un atgriešanās izmaksas.

Tomēr iepriekš minētajam nav noteikta konkrēta summa. Lēmumus pieņem katram gadījumam atsevišķi, atkarībā no uzturēšanās nolūka, veida un ilguma. Par pierādījumu var uzskatīt skaidru naudu un - atkarībā no katra konkrētā gadījuma apstākļiem – arī ceļojuma čekus, kredītkartes, bankas garantijas vai Austrijā dzīvojošu maksātspējīgu personu izdotas garantijas vēstules.

POLIJA

Robežu šķērsošanai nepieciešamās summas ir noteiktas Iekšlietu un pārvaldes ministra 2002. gada 20. jūnija Pavēlē par Ārvalstnieku, kas šķērso Polijas Republikas robežas, iebraukšanu, caurbraukšanu, uzturēšanās un atgriešanās līdzekļu apjomu, sniedzot precīzus norādījumus par šo līdzekļu piederību pierādošiem dokumentiem– Dz.U. 2002, Nr. 91, poz. 815).

Minētajā noteikumā noteiktās summas ir šādas:

– PLN 100 par uzturēšanās dienu personām, kas vecākas par 16 gadiem, bet ne mazāk kā 500 PLN,

– PLN 50 par uzturēšanās dienu personām, kas jaunākas par 16 gadiem, bet ne mazāk kā 300 PLN,

– PLN 20 par uzturēšanās dienu, bet ne mazāk kā 100 PLN, personām, kas piedalās tūrisma ceļojumos, jauniešu nometnēs, sporta sacensībās, vai kuru uzturēšanās izmaksas Polijā tiek segtas ierodoties Polijā veselības ārstēšanas nolūkā sanatorijā,

– PLN 300 par uzturēšanās dienu personām, kas vecākas par 16 gadiem, kuras neuzturas Polijā ilgāk par 3 dienām (ieskaitot caurbraukšanu),

– PLN 150 par uzturēšanās dienu personām, kas jaunākas par 16 gadiem, kuras neuzturas Polijā ilgāk par 3 dienām (ieskaitot caurbraukšanu).

PORTUGĀLE

Ja ārvalstnieki vēlas iebraukt Portugālē vai tajā uzturēties, viņiem ir nepieciešamas šādas naudas summas:

€ 75 – par katru iebraukšanas reizi

€ 40 – par katru teritorijā pavadītu dienu

Ja ārvalstnieks var pierādīt, ka uzturēšanās laikā viņam ir nodrošināta naktsmītne un uzturs, viņu var atbrīvot no minēto summu iemaksas.

SLOVĒNIJA

EUR 70 par vienu personu par katru plānotās uzturēšanās dienu.

SLOVĀKIJA

Saskaņā ar Akta par Ārvalstnieku uzturēšanos Nr. 48/2002 Z. z. 4. panta 2. punkta c) apakšpunktu, pēc pieprasījuma ārvalstniekam ir jāpierāda, ka viņam vai viņai ir pietiekami daudz finansu līdzekļu uzaurēšanās nolūkam konvertējamā valūtā, kas ir vismaz puse no noteiktās minimālās algas, kas norādīta Aktā Nr. 90/1996 Z. z. par minimālo algu. Ārvalstniekam, kas jaunāks par 16 gadiem, ir jāpierāda, ka viņam vai viņai ir uzturēšanās līdzekļi puses no minētās summas apmērā katrai uzturēšanās dienai.

SOMIJA

Summa, kuru robežkontroles ierēdņi izmanto par pamatu uzturēšanās līdzekļu noteikšanai, ir € 40 vienai personai dienā.

ZVIEDRIJA

Zviedrijas likums neparedz noteiktu summu robežu šķērsošanai. Robežkontroles ierēdņi lemj katrā gadījumā atsevišķi, vai ārvalstniekam ir pietiekami daudz iztikas līdzekļu.

ISLANDE

Saskaņā ar Islandes likumu, ārvalstniekiem ir jāpierāda, ka viņiem ir pietiekami daudz naudas vajadzību apmierināšanai Islandē un atpakaļceļam. Praksē pamatsumma ir ISK 4 000 vienai personai. Gadījumā, ja iztikas izmaksas sedz trešā puse, minētā summa tiek dalīta uz pusi. Kopējā minimālā summa ir ISK 20 000 par katru iebraukšanu.

NORVĒĢIJA

Saskaņā ar Norvēģijas Imigrācijas likuma 27. panta d) apakšpunktu, uz robežas var nosūtīt atpakaļ ārvalstu pilsoni, kas nevar pierādīt, ka viņam ir pietiekami daudz līdzekļu, lai nodrošinātu uzturēšanos Karalistē un atpakaļceļu, vai, ja viņš nevar paļauties uz šiem līdzekļiem.

Par nepieciešamu uzskatīto summu nosaka individuāli, un lēmumus pieņem katrā gadījumā atsevišķi. Ņem vērā uzturēšanās ilgumu, vai ārvalstu pilsonis apmetīsies pie savas ģimenes vai draugiem, vai viņam ir biļete atpakaļceļam, un, vai par viņa uzturēšanos ir sniegta garantija (kā pierādījums, summa NOK 500 apmērā dienā tiek uzskatīta par pietiekamu ieceļotājiem, kuri neapmetas pie radiniekiem vai draugiem).

IV PIELIKUMS
Pārbaudes noteiktajos robežšķērsošanas punktos

1. Minimālo pārbaudi, kas ir noteikta 6. panta 2. punktā un ir paredzēta personas identitātes noskaidrošanai, veido identitātes pārbaude pēc uzrādītajiem vai iesniegtajiem ceļošanas dokumentiem, ātri un mērķtiecīgi pārbaudot tā dokumenta derīgumu, kas attiecīgajai personai dod tiesības šķērsot robežu, un viltojuma vai krāpšanas pazīmes.

2. Trešo valstu pilsoņu vispārējā pārbaude, ko nosaka 6.panta 3. punkts, ir šāda:

a) sīka šādu aspektu pārbaude:

- uzrādītā dokumenta derīguma pārbaude, un, ja nepieciešams, vajadzīgā vīza;

- rūpīga dokumenta pārbaude, vai tajā nav viltojuma vai krāpšanas pazīmes;

b) personas izceļošanas un ieceļošanas valsts pārbaude, noskaidrojot ceļojuma nolūku, un, ja nepieciešams, pārbaudot to apliecinošus dokumentus;

c) pārbaude, vai personai ir pietiekami daudz iztikas līdzekļu paredzētās uzturēšanās laikam, atpakaļceļam vai caurbraukšanai uz trešo valsti, vai, ka viņš šos līdzekļus var iegūt legāli, un ja nepieciešams, vai viņam ir ceļojuma apdrošināšana;

d) pārbaude, vai persona, tās transportlīdzeklis un pārvadājamie priekšmeti neapdraud valsts politiku, iekšējo drošību, sabiedrības veselību vai starptautiskas attiecības ar kādu no Dalībvalstīm. Šāda pārbaude ietver tiešu salīdzināšanu ar Šengenas Informācijas sistēmā (SIS) sniegtajiem datiem un brīdinājumiem par personām un priekšmetiem un ar valsts datu lietām, noskaidrojot šādas bīstamības apstākļos veicamo rīcību. Gadījumā, ja saskaņā ar SIS atklājas, ka ir izteikts brīdinājums, kā to paredz Šengenas Konvencijas 95. un 100. pants, vispirms ir jārīkojas atbilstoši ekrānā redzamajai norādei.

3. Visos robežposteņos (sauszemes, jūras un gaisa) ir jāievada un jāreģistrē pakalpojuma informācija un cita noteikta svarīga informācija. Ziņojumā ir jāietver:

– Par robežkontroli atbildīgā robežsarga vārds un pārējo virsnieku vārdi katrā komandā;

– pārbaužu atvieglojumi attiecīgajām personām, saskaņā ar 7. pantu;

– pasu, vīzu vai atļauju vietā uz robežas izsniegtie dokumenti;

– aizturētas personas un sūdzības (kriminālpārkāpumi un administratīvie pārkāpumi);

– personas, kurām atteikta ieceļošana vai izceļošana (skaits un tautība);

– citi īpaši nozīmīgi policijas vai tieslietu pasākumi;

– konkrēti atgadījumi.

V PIELIKUMS
Sauszemes robežu pārbaužu atvieglošana

1. 7. panta 1. punktā noteiktie izņēmuma un neparedzēti apstākļi iestājas tad, ja neparedzēti notikumi rada tādu satiksmes intensitāti, ka nokļūšana līdz pārbaudes punktiem tiek ārkārtīgi aizkavēta un ir izsmelti visi personāla, iespēju un organizēšanas resursi.

2. Ja saskaņā ar 7. panta 1. un 2. punktu pārbaudes tiek atvieglotas, ieceļošanas kustības pārbaudes ir prioritāras pāri izceļošanas kustības pārbaudēm.

3. Robežsargam, kas atvieglo pārbaudes, ir jābūt piesardzīgam. Pārbaužu atvieglošana drīkst būt tikai pagaidu pasākums, tās jāpielāgo to attaisnojošiem apstākļiem un jāievieš pakāpeniski.

4. Personas, kuras robežsargs pazīst personīgi, un par kurām saskaņā ar sākotnējās pārbaudes rezultātiem nav brīdinājumu SIS vai valsts datu lietā, un kurām ir robežas šķērsošanai derīgs dokuments, tiek pārbaudītas tikai izvēles kārtībā, lai pārliecinātos, vai tām ir attiecīgais dokuments. Tas it īpaši attiecas uz personām, kuras bieži šķērso robežu vienā robežšķērsošanas punktā. Laiku pa laikam šādu personu grupa ir pamatīgi jāpārbauda bez brīdinājuma un ar neregulāriem pārtraukumiem.

VI PIELIKUMS
Robežšķērsošanas punktu joslas apzīmējošo ceļa rādītāju paraugi

A daļa

70

70 Norvēģijai un Islandei nenorāda ģerboni.

B daļa

C daļa

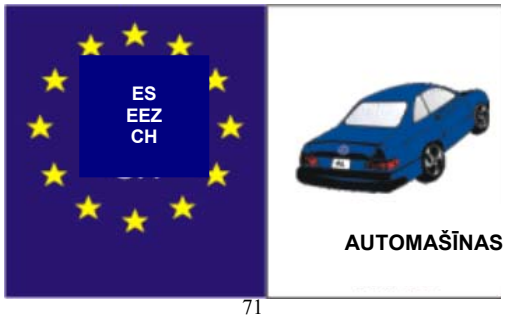

71

2

2

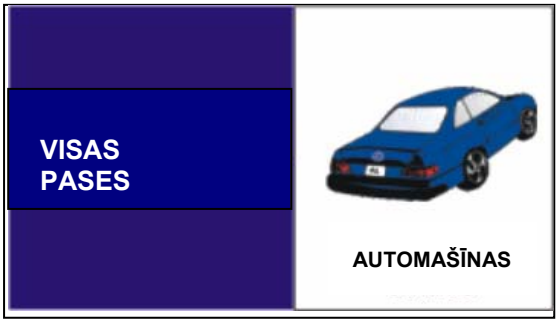

71 Norvēģijai un Islandei nenorāda ģerboni.

VISAS
PASES

AUTOBUSI

VISAS
PASES

KRAVAS AUTOMAŠĪNAS

VII PIELIKUMS
Zīmogu uzlikšana

1. Pirmās ieceļošanas reizē zīmogs jāuzspiež tā, lai tas nosegtu vīzas malu, nepārklājot vīzas norādes vai drošības pazīmes vīzas ielīmē. Ja ir jāuzliek vairāki zīmogi (piemēram, vairākkārtējas ieceļošanas vīzas gadījumā), tos uzspiež uz lapas, kas atrodas pretī lapai, uz kuras ir uzlikta vīza.

Ja šo lapu nevar izmantot, zīmogu uzspiež uz nākamās lapas.

2. Ieceļošanas un izceļošanas apliecināšanai izmanto dažādu formu zīmogus (taisnstūrveida zīmogs ieceļošanai, taisnstūrveida zīmogs ar noapaļoties stūriem izceļošanai). Šajos zīmogos ir valsts apzīmējuma burts (i), robežposteņa nosaukums, datums, sērijas numurs un piktogramma, kas norāda šķērsotās robežas veidu (sauszemes, jūras vai gaisa).

Zīmogos ir arī divciparu drošības kods, ko nomaina ik pēc noteikta laika, bet ne retāk kā reizi mēnesī.

3. Dalībvalstīm ir jānodrošina, lai par informācijas apmaiņu saistībā ar robežšķērsošanas punktos izmantoto ieceļošanas un izceļošanas zīmogu drošības kodiem atbildīgajiem valstu kontaktpunktiem būtu tūlītēji pieejama informācija par vienotajiem ieceļošanas un izceļošanas zīmogiem, kurus izmanto uz attiecīgās Dalībvalsts ārējām robežām, it īpaši šāda informācija:

– robežšķērsošanas punkts, kuram ir piešķirts attiecīgais zīmogs;

– robežkontroles ierēdņa, kuram norādītajā laikā ir piešķirts attiecīgais zīmogs, identitāte;

– attiecīgā zīmoga drošības kods norādītajā laikā.

Uzziņas par vienotajiem ieceļošanas un izceļošanas zīmogiem var iegūt iepriekš minētajos valsts kontaktpunktos.

Valsts kontaktpunkti nekavējoties nodod pārējiem kontaktpunktiem, Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai informāciju par nozagtiem vai nozaudētiem zīmogiem.

VIII PIELIKUMS

A daļa
Ieceļošanas atteikšanas kārtība

1. Atsakot ieceļošanu, robežsargs:

– aizpilda ieceļošanas atteikšanas standarta veidlapu, kā norādīts B daļā, un kopiju izsniedz trešās valsts pilsonim, uz kuru attiecas šis lēmums;

– pasē iespiež ieceļošanas zīmogu, kam pāri ar neizdzēšamu melnu tinti uzvelk krustu, tam pretī labajā pusē ar neizdzēšamu tinti ieraksta ieceļošanas atteikuma iemeslam atbilstošo burtu (s), kuru saraksts ir norādīts minētajā ieceļošanas atteikšanas standarta veidlapā;

– ja viņš ievēro, ka uz īstermiņa uzturēšanās vīzas turētāju attiecas SIS brīdinājums par ieceļošanas atteikšanu, viņš anulē vīzu, uzspiežot zīmogu "CANCELLED". Tad viņš par savu lēmumu informē centrālās amatpersonas. Kārtība, kādā tas ir jāveic, ir aprakstīta Kopīgo konsulāro instrukciju 14. pielikuma 2.1. punktā;

– ieraksta katru ieceļošanas atteikumu reģistrā vai sarakstā, norādot identitāti, tautību, atsauces par dokumentu, kas sniedza tiesības trešās valsts pilsonim šķērsot robežu, ieceļošanas atteikuma iemeslu un datumu;

– gadījumā, ja ir pamatojums gan trešās valsts pilsoņa ieceļošanas atteikumam, gan arestam, robežsargam ir jāsazinās ar tieslietu iestādēm, kuras ir atbildīgas par lēmuma pieņemšanu attiecībā uz turpmāko rīcību saskaņā ar valsts likumiem.

2. Ja, saskaņā ar 11. panta 2. apakšpunktu trešās valsts pilsonim, kuram nav vīzas, uz robežas izsniedz vīzu, to izsniedz uzliekot uzlīmi uz ceļojuma dokumenta, kurā var uzlikt vīzas zīmogu. Ja dokumentā nav vietas, vai, ja nav iespējams dokumentam pievienot vīzu, izņēmuma gadījumā to var uzlikt uz atsevišķas lapas, ko ievieto dokumentā. Šādā gadījumā ir jāizmanto vīzas uzlikšanas standarta lapas paraugs, kas norādīts Regulā (EC) Nr. 333/2002,[72].

3. Ja trešās valsts pilsonis, kuram ir atteikta ieceļošana, līdz robežai ir atbraucis ar gaisa, jūras vai sauszemes transportu, vietējā atbildīgā iestāde:

- norīko pārvadātāju, kuram jāuzņemas rūpes par ārvalstnieku un nekavējoties jānogādā viņu uz valsti, no kuras viņš ieceļojis, uz trešo valsti, kura viņam izsniedza dokumentu, kas viņam piešķir tiesības šķērsot robežu, vai uz citu trešo valsti, kur viņam ir nodrošināta uzņemšana. Gadījumā, ja pārvadātājs nevar nekavējoties izpildīt atgriešanas pavēli, ir jānodrošina cits tūlītējs pārvadātājs uz trešo valsti. Pārvadātājam ir jānodrošina uztura, apkopes un atpakaļceļa izdevumi saskaņā ar 2001. gada 28. jūnija Padomes Direktīvu 2001/51/EK;[73]

- līdz nosūtīšanai atpakaļ veic atbilstošas darbības saskaņā ar valsts likumdošanu un ņemot vērā vietējos apstākļus, lai neļautu trešās valsts pilsonim, kam atteikta ieceļošana, nelegāli ieceļot valstī.

---

72 OVL 53, 23.2.2002, 4. lpp.
73 OVL 187, 10.7.2001, 45. lpp.

B daļa
Ieceļošanas atteikšanas standarta veidlapa

Valsts nosaukums

VALSTS ĢERBONIS (Iestādes nosaukums)

_____

[74] ____

IECEĻOŠANAS ATTEIKUMS UZ ROBEŽAS

(datums) _____ (plkst.) _____ _____ robežpunktā

Mēs, zemāk parakstījušies, _____:

Uzvārds _____ Vārds _____

Dzimšanas datums _____ Dzimšanas vieta _____ Dzimums: _____

Tautība _____ Dzīvo _____

Personu apliecinošs dokuments _____ numurs _____

Izdots _____ _____(datums)

Vīzas numurs _____veids _____ izdevējs _____

Derīga no ____ līdz____

____ dienas ar šādu pamatojumu: _____

Ierodoties no _____ ar _____ (norādiet izmantoto transportlīdzekli, piem., reisa numuru), ar šo viņš/viņa ir informēts (a), ka viņam/viņai ir atteikta ieceļošana šajā valstī saskaņā ar *norādiet spēkā esošās valsts likumdošanas atsauci),* **šādu iemeslu dēļ:**

[74] Norvēģijai un Islandei nenorāda ģerboni.

☐**(A) Nav derīgs ceļojuma dokuments(i)**

☐**(B) Viltots/nepatiess/krāpniecisks ceļojuma dokuments**

☐**(C) Nav derīga vīza**

☐**(D) Viltota/nepatiesa/krāpnieciska vīza**

☐**(E) Nav attiecīga dokumenta, kas apliecinātu uzturēšanās nolūku un apstākļus**

☐**(F) Nav pietiekami daudz iztikas līdzekļu atbilstoši uzturēšanās laikam un veidam, vai nav līdzekļu, lai atgrieztos izceļošanas vai caurbraukšanas valstī**

☐**(G) Persona, par kuru ir izteikts brīdinājums atteikt ieceļošanu**

☐ **SIS**

☐**valsts reģistrā**

☐**(H) Tiek uzskatīts par sabiedriskās kārtības, iekšējās drošības, sabiedrības veselības vai starptautisko attiecību ar vienu vai vairākām Eiropas Savienības Dalībvalstīm draudu** *(katrai valstij jānorāda atsauce valsts likumdošanā par šādiem ieceļošanas atteikuma gadījumiem*).

Piezīmes

Attiecīgā persona var pārsūdzēt ieceļošanas atteikuma lēmumu valsts likumdošanā paredzētajā kārtībā. Attiecīgā persona saņem šī dokumenta kopiju *(katrai valstij jānorāda atsauces valsts likumdošanā par pārsūdzēšanas kārtību)*.

Persona	**Par pārbaudēm atbildīgais virsnieks**

IX PIELIKUMS
Likumdošanā noteikto par robežkontroli atbildīgo valsts dienestu saraksts

Katras Dalībvalsts likumdošanā noteiktie par robežkontroli atbildīgie valsts dienesti saskaņā ar 13. panta 2. apakšpunktu, ir:

– Beļģijas Karalistē: Valsts policija (Police Fédérale / Federale Politie) un Muita;

– Čehijas Republikā: Ārvalstnieku un Robežas policijas dienesta nodaļas ir atbildīgas par personu pārbaudēm robežšķērsošanas punktos, uz "zaļajām" robežām un starptautiskajās lidostās. Attiecīgās Robežas muitas iestādes ir atbildīgas par preču kontroli;

– Dānijas Karalistē: Policija;

– Vācijas Federālajā Republikā: *Bundesgrenzschutz*, Muita un *Länder* PolicijaBavārijā, Brēmenē un Hamburgā;

– Igaunijas Republikā: Robežsardzes pārvalde (Piirivalveamet) un Muitas pārvalde (Tolliamet);

– Grieķijas Republikā: Ελληνική Αστυνομία (Helliniki Astynomia), Λιμενικό Σώμα (Limeniko Soma), Τελωνεία (Telonia);

– Spānijas Karalistē: Cuerpo Nacional de Policía, Guardia Civil, Servicios de Aduanas;

– Francijas Republikā: DCPAF (Direction centrale de la police aux frontières), Muita;

– Itālijas Republikā: Polizia di Stato, Carabinieri, Guardia di finanza;

– Kipras Republikā : Αστυνομία Κύπρου (Kipras Policija), Τμήμα Τελωνείων (Muitas un akcīzes departaments);

– Latvijas Republikā: Valsts robežsardze (State Border Guard), Muita (Customs), Sanitārā robežinspekcija (Sanitary Border Inspection);

– Lietuvas Republikā: Valsts Robežapsardzes dienests Iekšlietu Ministrijas pakļautībā;

– Luksemburgas Lielhercogistē: Muita, īpašā Žandarmērijas nodaļa lidostā;

– Ungārijas Republikā: Robežsardze;

– Maltas Republikā: Imigrācijas policija un Muitas departaments;

– Nīderlandes Karalistē: Koninklijke Marechaussee, Muita (ieceļošanas un akcīzes nodevas), Roterdama (osta) Apgabala policija;

– Austrijas Republikā: Bundespolizei (Valsts policija), Žandarmērija, Muita;

– Polijas Republikā: Robežsardze;

– Portugāles Republikā: Serviço de Estrangeiros e Fronteiras, Direcção-Geral de Alfândegas, Brigada Fiscal da Guarda Nacional Républicana;

– Slovēnijas Republikā: Policija un Muita, pēdējā tikai robežšķērsošanas punktos ar Itālijas Republiku un Austrijas Republiku;

– Slovākijas Republikā: Robežpolicija un Muita;

– Somijas Republikā: Robežsardze, Muita un Policija;

– Zviedrijas Karalistē: galvenokārt Policija, kurai palīdz Muita, Krasta apsardze un Migrācijas Dienests. Personu pārbaudes un izmeklēšanas jūrā veic Krasta apsardze;

– Islandes Republikā: Ríkislögreglustjóri (Valsts policijas ģenerāldirektors), Lögreglustjórar (Reģionu policijas vadītāji);

– Norvēģijas Karalistē: robežpārbaudes galvenokārt ietilpst policijas pienākumos. Noteiktos apstākļos pēc vietējās policijas vadītāja lūguma to var veikt Muita vai bruņotie spēki (Krasta apsardze vai Dienvidvaranžeras garnizons). Šādos gadījumos šiem dienestiem ir noteiktas policijas pilnvaras.

X PIELIKUMS
Īpaši sīki izstrādāti noteikumi par dažādu robežu veidu un dažādu transportlīdzekļu izmantošanu dalībvalsts ārējo robežu šķērsošanai

1. Sauszemes robežas

1.1. Ceļu satiksmes pārbaudes

1.1.1. Lai nodrošinātu personu efektīgas pārbaudes, vienlaicīgi gādājot par drošu un vienmērīgu ceļu satiksmes plūsmu, kustību robežšķērsošanas punktos ir jāregulē pienācīgā veidā. Ja nepieciešams, saskaņā ar vienošanām par izvietotiem valsts kontroles dienestiem, tiks veiktas darbības satiksmes novadīšanai pa kanāliem vai bloķēšanai..

1.1.2. Uz sauszemes robežām Dalībvalstis var, ja tās uzskata par nepieciešamu un ja to atļauj apstākļi, izveidot kanālus vai izmantot atsevišķas kontroles braucamās joslas noteiktos robežšķērsošanas punktos, saskaņā ar 8. pantu.

Kompetentas Dalībvalsts iestādes var atstāt atsevišķus kanālus vai braucamās joslas, izņēmuma gadījumos un, ja tas ir nepieciešams satiksmes un infrastruktūras situācijai.

Dalībvalstis var sadarboties ar kaimiņvalstīm nolūkā izveidot atsevišķus kanālus un braucamās joslas ārējās robežšķērsošanas punktos.

1.1.3. Gadījumā, ja Dalībvalsts nolem izveidot kanālus vai izmantot atsevišķas braukšanas joslas, ir jāievēro 8. panta 2. un 3. apakšpunktā minētie noteikumi par zīmēs attēlojamām minimālajām norādēm.

Var izstrādāt un izveidot īpašas ejas personām, kurām ir tiesības izmantot vietējās robežas satiksmes režīmu.

1.1.4. Parasti personas, kas ceļo transporta līdzeklī, pārbaudes laikā var no tā neizkāpt. Pārbaudes veic ārpus kontroles punkta kioska pie transporta līdzekļa. Ir jāveic pilnīgas pārbaudes, ja to atļauj vietējie apstākļi, šosejas malā šim nolūkam paredzētajās zonās. Personāla drošības nolūkā pārbaudes kopīgi veic vismaz divi robežsargi.

Ja ir liela satiksme, vispirms ir jāpārbauda regulāro vietējo satiksmes autobusu pasažieri, ja tas atbilst vietējai situācijai.

1.2. Dzelzceļa satiksmes pārbaudes

1.2.1. Dzelzceļa satiksmes pārbaudes veic divos veidos:

– uz perona, Dalībvalsts teritorijas pirmajā pienākšanas vai atiešanas stacijā,

– vilcienā tranzīta laikā.

Veicot šīs pārbaudes, jāņem vērā vienošanās par izvietotiem valsts kontroles dienestiem.

1.2.2. Lai atvieglotu starptautisko vilcienu dzelzceļa satiksmes plūsmu, valsts, uz kuru tieši attiecas vilcienu tranzīts, saskaņā ar kopējo vienošanos var nolemt veikt no trešajām valstīm iebraucošo pasažieru pārbaudes gala stacijās un/vai vilcienā, kamēr tas atrodas ceļā starp šīm stacijām, ar nosacījumu, ka šie pasažieri iepriekšējā stacijā (s) paliek vilcienā.

Ievērojot to, ka starptautiskie vilcieni no trešajām valstīm pietur vairākās stacijās Dalībvalstu teritorijā, ja dzelzceļa transporta pārvadātājs uzņem pasažierus tikai ceļojumam Dalībvalstu teritorijā, šos pasažierus pārbauda ieceļojot - vilcienā vai galastacijā.

Dodoties pretējā virzienā, šiem pasažieriem tiek veikta izceļošanas pārbaude līdzīgā kārtībā.

1.2.3. Pasažieriem, kuri vēlas iekāpt vilcienā Dalībvalstu teritorijā 1.2.2. punktā aprakstītajos apstākļos, pirms vilciena atiešanas ir jāsaņem skaidrs paziņojums, ka ceļojuma laikā vai galastacijā viņiem var veikt personīgo pārbaudi.

1.2.4. Gadījumā, ja personas ceļo guļamvagonā vai kupeju vagonā, dokumenti, kas viņiem ļauj šķērsot robežu, parasti tiek pārbaudīti vilciena pavadoņa kupejā, ja viņš šos dokumentus ir savācis, saskaņā ar viņa darbību reglamentējošiem noteikumiem, viņš tos ļauj brīvi pārbaudīt. Pārbaudes sākumā ir jāpārliecinās, vai ir visi dokumenti, kas visiem pasažieriem ļauj šķērsot robežu, šos dokumentus salīdzinot ar vietu un/vai rezervēšanas sarakstu. Ir jāpārbauda kupejās esošo personu identitāte, ja iespējams, vilciena pavadoņa klātbūtnē, neregulāros intervālos vai, ja pastāv īpaši iemesli.

1.2.5. Atbildīgais robežsargs var norīkot sporādiski vai īpašu iemeslu dēļ pārbaudīt vagonu padziļinājumus, ja nepieciešams, ar vilciena inspektora palīdzību, lai pārliecinātos, ka tajos nav noslēptas personas vai priekšmeti, kas jāpārbauda robežpolicijai.

1.2.6. Ja ir iemesls uzskatīt, ka personas, par kurām ir ziņots vai kuras tiek turētas aizdomās par pārkāpuma izdarīšanu, vai trešās valsts pilsoņi grasās nelegāli ieceļot vai slēpjas vilcienā, atbildīgais robežsargs, ja viņš nevar rīkoties saskaņā ar savas valsts noteikto kārtību, par to paziņo Dalībvalstīm, uz kurām vai kuru teritorijā dodas vilciens.

2. Gaisa robežas

2.1. Pārbaužu kārtība starptautiskās lidostās

2.1.1. Atbildīgajām iestādēm, sadarbojoties ar lidostas operatoru, ir jāveic atbilstošas darbības, lai nodrošinātu pasažieru plūsmu fizisku nodalīšanu no iekšējiem un citiem reisiem. Šajā nolūkā ir jāievieš atbilstošas infrastruktūras visās starptautiskajās lidostās.

2.1.2. Vietu, kur tiek pārbaudītas personas un rokas bagāža, nosaka atbilstoši šādai kārtībai:

a) Trešās valsts reisa pasažieriem, kas iekāpj iekšējā lidojuma lidmašīnā, tiek veikta ieceļošanas pārbaude ielidošanas lidostā, kurā ielidojusi lidmašīna no trešās valsts. Iekšējā reisa pasažieriem, kas iekāpj lidmašīnā, kas dodas uz trešo valsti (pārsēšanās pasažieriem), tiek veiktas izceļošanas pārbaude reisa izlidošanas lidostā.

b) Reisiem no trešajām valstīm vai uz tām, ja tajos nav pārsēšanās pasažieru, un lidojumā ir vairāk nekā viena starplidojuma nosēšanās Dalībvalstu lidostās, ja netiek mainīta lidmašīna:

   i) pasažieriem reisos no trešajām valstīm vai uz tām, ja Dalībvalstu teritorijā nav iepriekšēja vai sekojoša pārsēšanās, tiek veikta ieceļošanas pārbaude iekāpšanas lidostā un izceļošanas pārbaude izkāpšanas lidostā;

ii) pasažieriem reisos no trešajām valstīm vai uz tām, ja Dalībvalstu teritorijā ir vairāk nekā viena starplidojuma nosēšanās, ja netiek mainīta lidmašīna (pārsēšanās pasažieri), un ar nosacījumu, ka pasažieri nevar iekāpt lidmašīnā Šengenas teritorijā esošajā ceļa posmā, tiek veikta ieceļošanas pārbaude ielidošanas lidostā un izceļošanas pārbaude izlidošanas lidostā;

(iii) ja lidojumiem no trešajām valstīm ar vairāk nekā vienu starplidojuma nosēšanos Dalībvalstu teritorijā, lidmašīna var uzņemt pasažierus tikai atlikušajā ceļa posmā šajā teritorijā, pasažieriem tiek veikt izceļošanas pārbaude izlidošanas lidostā un ieceļošanas pārbaude ielidošanas lidostā.

Pārbaudes pasažieriem, kas starplidojumu nosēšanās laikā jau atrodas lidmašīnā un nav iekāpuši tajā Dalībvalstu teritorijā, ir jāveic saskaņā ar a) apakšpunktu. Pretēja kārtība tiek piemērota šādas kategorijas reisiem, ja galapunkta valsts ir trešā valsts.

2.1.3. Personu pārbaudes neveic lidmašīnā. Lai to nodrošinātu, lidostās, kas ir apzīmētas kā oficiālie robežšķērsošanas punkti, pasažierus var pārbaudīt saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti no 6. līdz 11. pantam, Dalībvalstīm vienojoties ar lidostas amatpersonām un transporta uzņēmumu, un veicot atbilstošās darbības, lai nodrošinātu pasažieru satiksmi uz pārbaudēm paredzētajām vietām.

Lidostas operatoram ir jāveic nepieciešamās darbības, lai novērstu nepiederošu personu ieiešanu ierobežotajās zonās un iziešanu no tām, piemēram, tranzīta zonā.

2.1.4. Ja, nepārvaramas varas vai draudošu briesmu gadījumā vai pēc iestāžu norādēm, lidmašīnai vai starptautiskam reisam ir jānolaižas nolaišanās laukumā, kas nav oficiāls robežšķērsošanas punkts, šāda lidmašīna var turpināt lidojumu tikai pēc atļaujas saņemšanas no iestādēm, kas ir atbildīgas par robežpārbaudēm un uzraudzību un no muitas. Tāda pati kārtība jāievēro gadījumā, ja ārvalstu lidmašīna nolaižas bez atļaujas. Jebkurā gadījumā 6. līdz 11. pants attiecas uz šādu lidostu pasažieru pārbaudēm.

2.2. Pārbaužu kārtība lidostās

2.2.1. Ir jānodrošina, lai pasažieri tiktu pārbaudīti saskaņā ar 6. līdz 11. pantam izklāstītajiem noteikumiem, lidostās, kurām nav starptautiskās lidostas statuss saskaņā ar attiecīgās valsts likumu ("lidostas"), bet caur kurām ir atļauta starptautisko lidojumu pārvietošanās.

2.2.2. Nav nepieciešams veikt attiecīgās darbības lidostās, lai nodrošinātu, ka pasažieru ieplūšana no iekšējiem un starptautiskajiem lidojumiem tiek fiziski nodalīti, neraugoties uz Regulu (EC) Nr. 2320/2000, kas nosaka vienotus likumus civilās aviācijas drošības jomā.[75] Ja satiksmes apjoms ir mazs, robežsargu klātbūtne ne vienmēr ir nepieciešama ar nosacījumu, ka ir garantija, ka nepieciešamo personālu var savlaicīgi atsaukt.

2.2.3. Ja lidostā visu laiku netiek nodrošināta robežsargu klātbūtne, lidostas direktoram ir attiecīgi jāziņo par starptautiska maršruta lidmašīnu ielidošanu un izlidošanu iestādēm, kas ir atbildīgas par robežpārbaužu veikšanu. Ir atļauta papildu policistu pieaicināšana, ar noteikumu, ka to atļauj valsts likumdošana.

---

[75] OVL 355, 30.12.2002, 1. lpp.

2.3. Personīgās lidmašīnas

2.3.1. Personīgo lidmašīnu gadījumā pirms pacelšanās kapteinim jānosūta galamērķa Dalībvalsts robežiestādēm un, ja nepieciešams, pirmās ielidošanas Dalībvalsts robežiestādēm vispārējais paziņojums, kurā saskaņā ar Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 2. pielikumu bez citas informācijas ir ietverts lidojuma plāns, un informācija par pasažieru identitāti.

2.3.2. Ja privātās lidmašīnas, kas ierodas no trešās valsts un dodas uz Dalībvalsti, veic nolaišanās citu Dalībvalstu teritorijā, ieceļošanas Dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir jāveic personu pārbaudes un jāuzliek ieceļošanas zīmogs uz vispārējā paziņojuma, kā norādīts 2.3.1. punktā.

2.3.3. Ja nav skaidrs, vai lidmašīna tikai ierodas no kādas Dalībvalsts teritorijas, vai tikai dodas uz Dalībvalstu teritoriju nenolaižoties trešās valsts teritorijā, attiecīgajām iestādēm ir jāveic personu pārbaudes lidostās, saskaņā ar 2.1. līdz 2.2. punktā dotajiem norādījumiem.

2.3.4. Kārtība par planieru, mikro-vieglo lidaparātu, helikopteru, mazizmēra lidaparātu, kas spēj nolidot tikai mazus attālumus, un dirižabļu ielidošanu un izlidošanu nosaka valsts likumdošana un, ja nepieciešams, divpusējās vienošanās.

3. Jūras robežas

3.1. Jūras satiksmes vispārējā pārbaudes kārtība

3.1.1 Pārbaudes uz kuģiem jāveic ieceļošanas vai izceļošanas ostā uz kuģa vai šim nolūkam paredzētajā zonā, kas atrodas ļoti tuvu kuģim. Saskaņā ar vienošanām, kas panāktas šajā jautājumā, pārbaudes var veikt arī teritorijas šķērsošanas laikā, vai kuģim ieceļojot trešās valsts teritorijā vai izceļojot no tās.

Pārbaužu nolūks ir nodrošināt, ka gan apkalpe, gan pasažieri ievēro 5. pantā minētos nosacījumus, neraugoties uz 17. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3.1.2. Neparedzētu un izņēmuma apstākļu gadījumā kuģošanas satiksmes pārbaudes var atvieglot, saskaņā ar 7. pantu.

3.1.3. Kuģa kapteinim ir jāsastāda apkalpes un pasažieru saraksts divos eksemplāros saskaņā Direktīvā 98/41/EK[76] minētajiem noteikumiem. Ierodoties ostā, viņš šo sarakstu (s) nodod par pārbaudēm atbildīgajiem ierēdņiem, kas tiks nogādāti uz kuģa vai pie tā. Ja nepārvaramas varas apstākļu dēļ sarakstu vai sarakstus nevar nosūtīt pārbaudes veicošajiem ierēdņiem, to kopija jānosūta attiecīgajam robežpostenim vai kuģniecības iestādei, kas parūpēsies, lai to bez kavēšanās nosūtītu iestādēm, kas ir pilnvarotas veikt robežpārbaudes.

Prāmju pakalpojumiem, kas kursē pēc grafika, kuģa kapteinim vai pasažieru reģistrētājam nav jāsastāda pasažieru saraksts.

3.1.4. Vienu no diviem atbilstoši parakstītajiem saraksta eksemplāriem atdod kuģa kapteinim, kam tas ir jāuzrāda pēc pieprasījuma ostā.

---

[76] OVL 188, 2.7.1998, 35. lpp.

3.1.5. Kuģa kapteinim, vai, gadījumā, ja kapteinis nevar, personai vai uzņēmumam, kas pārstāv kuģa īpašnieku visos jautājumos, kas saistīti ar kuģa īpašnieka pienākumiem gatavojot kuģi ceļam ("kuģa īpašnieka aģentam"), ir nekavējoties jāziņo par izmaiņām komandas sastāvā vai pasažieru skaitā.

Bez tam, kapteinim ir nekavējoties jāziņo kompetentajām iestādēm, un, ja iespējams, pat pirms kuģis ir iegājis ostā, par bezbiļetniekiem uz kuģa. Tomēr bezbiļetnieki paliek kuģa kapteiņa atbildībā.

3.1.6. Kuģa kapteinim ir savlaicīgi un saskaņā ar Direktīvu 98/41/EK un attiecīgajā ostā spēkā esošajiem noteikumiem jāpaziņo robežiestādēm par kuģa izbraukšanu un izmaiņām apkalpes sastāvā; ja viņš nevar paziņot šīm iestādēm, viņam par to jāpaziņo attiecīgajai kuģniecības iestādei. Iepriekš aizpildītā un parakstītā saraksta (sarakstu) otro eksemplāru jānodod šīm iestādēm.

3.2. Īpaša pārbaudes kārtība noteikta veida kuģošanai

Kruīzu kuģi

3.2.1. Ja kruīza kuģis iebrauc vairākās Dalībvalstu teritorijā atrodošās ostās pēc kārtas, neiebraucot ārpus šīs teritorijas esošā ostā, parasti pārbaudes veic tikai pirmajā un pēdējā Dalībvalstu teritorijā esošajā ostā.

Neraugoties uz to, saskaņā ar nelegālās imigrācijas riska novērtēšanu, pārbaudes var veikt arī citās ostās, kas atrodas starp minētajām ostām.

3.2.2. Visos gadījumos pasažieru saraksts ir jānodod izbraucot no vienas ostas uz nākamo ierašanās ostu, kurā attiecīgās iestādes sistemātiski veic vismaz administratīvu pārbaudi.

3.2.3. Ja ir pamatojums personai, kas atrodas uz kuģa, atteikt ieceļošanas atļauju Dalībvalsts teritorijā, par pārbaudēm atbildīgajām iestādēm ir jānodrošina, lai attiecīgās personas neieceļotu minētajā teritorijā, atstājot tās uz kuģa vai šim nolūkam paredzētā zonā.

Izprieceļojumu kuģošana

3.2.4. Dalībvalstīm jāpieprasa izprieceļojumu kuģiem, kas nāk no noenkurošanās ostas, kas nav to osta, iebraukt pilnvarotas iebraukšanas ostas dokos, lai veiktu uz kuģa esošo personu ieceļošanas un izceļošanas pārbaudes.

3.2.5. Personas, kas nodarbojas ar izprieceļojumu kuģošanu un izbrauc un iebrauc vienā dienā vai neilgā laika posmā sava kuģa parastajā enkurvietas ostā, kas atrodas Dalībvalsts teritorijā, un kas ir zināmas ostas iestādēm, netiek sistemātiski pārbaudītas. Saskaņā ar nelegālās imigrācijas riska novērtēšanu, it īpaši, ja trešās valsts piekraste atrodas blakus attiecīgās Dalībvalsts teritorijai, ir jāveic personu pārbaudes un/ vai fiziska kuģu meklēšana.

3.2.6. Ja izņēmuma gadījumā izprieceļojuma kuģis vēlas iebraukt ostā, kas nav oficiāls robežšķērsošanas punkts, par pārbaudēm atbildīgajām iestādēm par to ir jāpaziņo, ja iespējams, pirms kuģis iebrauc attiecīgajā ostā, un obligāti ierodoties. Ir jāsastāda paziņojums par pasažieriem, iesniedzot uz kuģa esošo personu sarakstu ostas iestādēs. Šim sarakstam ir jābūt pieejamam par pārbaužu veikšanu atbildīgajām iestādēm.

Tāpat, ja nepārvaramas varas apstākļu dēļ kuģim jāpiestāj dokos ostā, kas nav oficiāls robežšķērsošanas punkts, ostas iestādēm ir jāsazinās ar tuvākās pilnvarotās iebraukšanas ostas iestādēm, lai paziņotu par kuģi.

3.2.7. Šādu pārbaužu laikā ir jāiesniedz dokuments, kurā norādīti kuģa tehniskie raksturlielumi un uz kuģa atrodošos personu vārdi. Šī dokumenta kopija jāiesniedz oficiālo ieceļošanas un izceļošanas ostu iestādēs. Kamēr kuģis uzturas Dalībvalstu teritoriālajos ūdeņos, šī saraksta kopija jāpievieno kuģa dokumentiem.

Piekrastes zveja

3.2.8. Piekrastes zvejas kuģu, kas katru dienu vai gandrīz katru dienu atgriežas reģistrācijas ostā vai citā Dalībvalstu teritorijā esošā ostā, neieejot dokos, kas atrodas citas valsts teritorijas ostā, komandas nav jāpārbauda sistemātiski. Tomēr, novērtējot nelegālās imigrācijas risku, it īpaši, ja trešās valsts piekraste atrodas blakus attiecīgās Dalībvalsts teritorijai, šis apstāklis ir jāņem vērā, lai noteiktu personīgas vietu apsekošanas biežumu. Ņemot vērā šos riskus, jāveic personu pārbaudes un/ vai fiziska kuģu meklēšana.

3.2.9. Dalībvalsts teritorijā esošā ostā nereģistrētu piekrastes zvejas kuģu komandas jāpārbauda saskaņā ar nosacījumiem, kādi attiecas uz jūrniekiem.

Kuģa kapteinim ir jāziņo attiecīgajām iestādēm par izmaiņām komandas sarakstā un pasažieru klātbūtni.

Prāmji, kas nekursē pēc saraksta

3.2.10. Pasažieriem, kas atrodas uz prāmjiem, kas nekursē pēc saraksta, ir jāveic pārbaude, saskaņā ar 2. pantu. Tiek piemēroti šādi noteikumi:

a) trešo valstu pilsoņu pārbaudes un personu, uz kurām attiecas Kopienas tiesības uz brīvu pārvietošanos, pārbaudes ir jāveic atsevišķi. Ja iespējams, ir jāveic nepieciešamie celtniecības darbi, lai to nodrošinātu, saskaņā ar 8. pantu;

b) kājāmgājēju pārbaude ir jāveic atsevišķi;

c) transportlīdzeklī esošo personu pārbaude ir jāveic, kamēr šīs personas atrodas attiecīgajā transporta līdzeklī;

d) prāmja pasažieri, kas ceļo guļamkajītēs, tiek uzskatīti par kājāmgājējiem pasažieriem. Šiem pasažieriem pārbaudes nolūkā ir jāiziet no kajītēm;

e) smago kravas transportlīdzekļu vadītāju un pavadošo personu pārbaudes ir jāveic, kamēr attiecīgās personas atrodas šajā transporta līdzeklī. Šī pārbaude jāveic atsevišķi no citu pasažieru pārbaudēm;

f) lai nodrošinātu, ātru pārbaužu veikšanu, ir jābūt atbilstošam eju daudzumam. Ja nepieciešams, ir jāizveido otrā eja;

g) lai atklātu nelegālos imigrantus, vismaz izvēles kārtībā ir jāveic pasažieru izmantoto transporta līdzekļu pārbaudes, un, ja nepieciešams, transporta līdzekļos esošās kravas un citu preču pārbaudes;

h) prāmja apkalpes locekļi jāpārbauda tādā pašā veidā, kā komerckuģu apkalpes locekļi.

3.3. Iekšzemes ūdensceļi un ūdensceļu kuģošana

3.3.1. "Iekšzemes ūdensceļu kuģošana ar ārējās robežas šķērsošanu" ietver visu veidu kuģu un peldošo transportlīdzekļu izmantošanu darījumu vai izklaides nolūkā upēs, kanālos un ezeros.

3.3.2. Attiecībā uz uzņēmējdarbības nolūkā izmantojamiem kuģiem, kapteinis un uz kuģa nodarbinātās personas, kas iekļautas apkalpes sarakstā, un uz kuģa dzīvojošo personu ģimenes locekļi ir jāreģistrē kā apkalpes locekļi vai līdzvērtīgi.

3.3.3. Attiecīgie 3.1. līdz 3.2. punkta nosacījumi attiecas *mutatis mutandis* uz iekšzemes ūdensceļu kuģošanas pārbaudēm.

XI PIELIKUMS
Īpaša procedūra atsevišķām personu kategorijām

1. Lidaparātu piloti un citi komandas locekļi

1.1. Pilota licences vai apkalpes apliecības turētāji, kā paredzēts 1944. gada 7.decembra Civilās aviācijas konvencijas 9. pielikumā, savu pienākumu ietvaros un pamatojoties uz minētajiem dokumentiem, var:

- iekāpt lidaparātā un izkāpt no tā starplidojuma nolaišanās lidostā vai ierašanās lidostā, kas atrodas Dalībvalsts teritorijā;

- ieceļot starplidojuma nolaišanās lidostas vai ierašanās lidostas pašvaldībā, kas atrodas Dalībvalsts teritorijā;

- ar jebkādu transporta līdzekli iebraukt lidostā, kas atrodas Dalībvalsts teritorijā, lai iekāptu lidaparātā, kas izlido no tās pašas lidostas.

1.2. 6. līdz 11. pants attiecas uz lidaparāta apkalpes locekļu pārbaudēm. Pēc iespējas priekšroka jādod lidaparāta apkalpes pārbaudēm. Apkalpe ir jāpārbauda pirms pasažieru pārbaudes vai īpašās šim nolūkam paredzētās vietās. Par pārbaudi atbildīgajam personālam pienākumu izpildes rezultātā zināmos apkalpes locekļus var pārbaudīt tikai izlases veidā.

2. Jūrnieki

2.1. Jūrnieki, kam ir jūrnieka personu apliecinošs dokuments, kas izdots saskaņā ar 2003. gada 19. jūnija Ženēvas Konvenciju (Nr. 185), 1965. gada 5. aprīļa Londonas Konvenciju un attiecīgās valsts nosacījumiem, var izkāpt krastā, lai uzturētos ostas zonā, kurā piestājis viņu kuģis vai tuvējās pašvaldības teritorijā, neparādoties robežšķērsošanas punktā, ar nosacījumu, ka viņi ir ierakstīti kuģa, pie kura tie pieder, komandas sarakstā, kas iepriekš ir iesniegts pārbaudei attiecīgajām iestādēm.

Ņemot vērā risku novērtējumu, īpaši pievēršot uzmanību nelegālajai imigrācijai un drošībai, pirms nokāpšanas krastā attiecīgajās iestādēs jūrnieki ir jāpārbauda arī vizuāli.

Ja kāds jūrnieks rada draudus sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai vai sabiedrības veselībai, viņam var tikt atteikta atļauja izkāpt krastā.

2.2. Jūrniekiem, kas grasās uzturēties ārpus pašvaldībām, kas atrodas pie ostām, ir jāievēro ieceļošanas Dalībvalstu teritorijā noteikumi, kā noteikts 5. panta 1. punktā.

2.3. Atkāpjoties no 2.2. punkta, jūrnieka personu apliecinoša dokumenta turētājiem var piešķirt tiesības ieceļot Dalībvalstu teritorijā, pat tad, ja viņi neatbilst ieceļošanas noteikumiem, kā paredzēts 5. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, zemāk izklāstītajos apstākļos:

a) iekāpjot kuģī, kas jau ir noenkurojies vai drīzumā ieradīsies kādā Dalībvalstu ostā;

b) tranzīts uz trešo valsti vai atgriešanās izcelsmes valstī;

c) nelaimes gadījumi vai nepieciešamības gadījumi (slimība, atlaišana, līguma izbeigšanās u.c.).

Šādos gadījumos jūrnieka personu apliecinoša dokumenta turētājiem, kuriem ir vajadzīga vīza, ņemot vērā viņu pilsonību, un, ja viņiem nav vīzas, ieceļojot Dalībvalsts teritorijā, vīzu var izsniegt uz robežas, saskaņā ar Regulas (EC) Nr. 415/2003 nosacījumiem.

Jebkurā gadījumā, robežsargiem ir jāpārliecinās, vai attiecīgajam jūrniekam ir derīgs ceļojuma dokuments, ka nav ievadīts brīdinājums par neielaišanu, un, ka viņš nepadraud Dalībvalstu sabiedrisko kārtību, iekšējo drošību vai sabiedrības veselību. Bez tam, ja nepieciešams, robežsargiem ir jāpārbauda šādas papildu lietas:

– kuģa īpašnieka vai attiecīgā kuģa īpašnieka aģenta rakstisks paziņojums,

– attiecīgo diplomātisko vai konsulāro iestāžu rakstisks paziņojums,

– pierādījums, kas iegūts īpašu policijas iestāžu pārbaudes rezultātā, vai, ja nepieciešams, citu kompetentu institūciju veikto pārbaužu rezultātā,

– ar kuģniecības iestādes zīmogu apliecināts līgums.

3. Diplomātisko, oficiālo vai darba pasu turētāji un starptautisko organizāciju biedri

3.1. Ņemot vērā piešķirtās īpašās imunitātes priekšrocības, Dalībvalstīs atzīto valstu vai valdību izdoto diplomātisko, oficiālo vai darba pasu turētājiem un 3.4. punktā uzskaitīto starptautisko organizāciju izdotu dokumentu turētājiem, kas ceļo pienākumu veikšanas nolūkā, var piešķirt labvēlīgu statusu, dodot priekšroku pāri citiem ceļotājiem robežpārbaudēs, lai gan, ja nepieciešams, viņiem ir jāuzrāda vīza.

Parasti personām, kurām ir šie dokumenti, nav jāpierāda, ka tām ir pietiekami daudz iztikas līdzekļu.

3.2. Ja persona uz ārējās robežas lūdz privilēģijas, imunitāti un izņēmumu piemērošanu, par pārbaudēm atbildīgais virsnieks var lūgt personai uzrādīt tās statusa pierādījumus, uzrādot atbilstošus dokumentus, proti, akreditējošās valsts izsniegtus apliecinājumus vai diplomātisko pasi, vai citādi. Ja virsniekam radušās šaubas, neatliekamā gadījumā virsnieks var tieši vērsties Ārlietu ministrijā.

3.3. Akreditētie diplomātisko misiju un konsulāro pārstāvniecību biedri un viņu ģimenes var ieceļot Dalībvalstu teritorijā, uzrādot 17. panta 2. punktā norādīto apliecību un dokumentu, kas viņiem dod tiesības šķērsot robežu. Bez tam, robežsargi nekādos apstākļos nedrīkst atteikt diplomātisko, oficiālo vai darba pasu turētājiem ieceļot Dalībvalstu teritorijā pirms tam nesazinoties ar attiecīgajām valsts iestādēm. Tas attiecas arī gadījumos, ja par attiecīgo personu ir ievadīts brīdinājums SIS.

3.4. Starptautisko organizāciju izsniegtie dokumenti 3.1. punktā norādītajā nolūkā, ir:

– Apvienoto Nāciju caurlaide, ko izsniedz Apvienoto Nāciju un tās pakļautībā esošo organizāciju darbiniekiem, saskaņā ar 1947. gada 21. novembrī Ņujorkā Apvienoto Nāciju ģenerālasamblejā pieņemto Konvenciju par īpašo aģentūru privilēģijām un imunitāti;

– Eiropas Kopienas (EK) caurlaide;

– Eiropas Atomenerģijas kopienas (Eiratom) caurlaide;

– Eiropas Padomes ģenerālsekretāra izdotā likumības apliecība;

– NATO galvenā biroja izdoti dokumenti (militārās personu apliecības kopā ar komandējuma nosūtījumu, komandējuma apliecinājumu vai individuālu vai grupas dienesta pavēli).

4. Darbinieki, kas strādā uz robežas

4.1. Kārtību, kādā pārbauda uz robežas strādājošos darbiniekus, nosaka robežkontroles vispārējie noteikumi, proti, 6. un 11. pants. Tomēr pārbaudes var atvieglot saskaņā ar 7. pantu.

4.2. Ja Dalībvalsts nolemj pieņemt vietējo robežsatiksmes režīmu, šādā režīmā ieviestie praktiskie vienkāršojumi, kā noteikts 4. panta 1. un 2. punktā un 9. panta 1. punkta d) apakšpunktā, automātiski attiecas uz darbiniekiem, kas strādā uz robežas.

5. Nepilngadīgie

5.1. Nepilngadīgajiem, kas šķērso ārējās robežas, tiek veiktas tādas pašas ieceļošanas un izceļošanas pārbaudes, kā pieaugušajiem, kā to nosaka 6. līdz 11. pants.

5.2. Gadījumā, ja nepilngadīgo pavada pieaugušais, robežsargs var arī pārbaudīt, vai nepilngadīgo pavadošās personas rūpējas par nepilngadīgo vecākiem piedienīgā veidā, īpaši, ja nepilngadīgos pavada tikai viens pieaugušais, un ir nopietns pamats aizdomām, ka nepilngadīgie ir pretlikumīgi aizvesti no to personu aizgādniecības, kuras likumīgi pilda vecāku pienākumus.

Pēdējā gadījumā robežsargam ir jāveic atsevišķas intervijas ar nepilngadīgo un viņa pavadošo personu, lai atklātu neatbilstības vai pretrunas sniegtajā informācijā..

5.3. Personālam, kas veic pārbaudes, ir jāpievērš īpaša uzmanība nepilngadīgajiem, kas ceļo vieni. Viņiem īpaši jāpārliecinās, rūpīgi pārbaudot ceļojuma dokumentus un sekundāros dokumentus, ka nepilngadīgie nepamet attiecīgo teritoriju pret to personu gribu, kuras veic vecāku pienākumus.

XII PIELIKUMS
Ārlietu ministriju izdoto apliecību paraugi

[Šīs pielikums tiks nosūtīts atsevišķā kompaktdiskā]

XIII PIELIKUMS
Korelācijas tabula

Šīs regulas jautājumi	**Aizstāta Šengenas Konvencija (ŠK), Kopīgā rokasgrāmata (KR) un citi Šengenas Izpildu komitejas (ŠIK) lēmumi**
I sadaļa **Vispārīgie noteikumi**	
1. pants Mērķis	---
2. pants Lietotie termini	[*Šis pants dominē pār ŠK 1. pantu, bet neaizstāj to*][*]
3. pants Darbības sfēra	---
II sadaļa **Ārējās robežas**	
I nodaļa **Ārējo robežu šķērsošana un ieceļošanas nosacījumi**	
4. pants Ārējo robežu šķērsošana	3. ŠK pants KR I daļas 1., 1.2., 1.3. (1.3.1. līdz 1.3.3.) punkts
5. pants Ieceļošanas noteikumi trešo valstu pilsoņiem	ŠK 5. panta (1) un (3) apakšpunkts KR I daļas 2., 2.1. un 4.1. punkts; KR II daļas 1.4.8., 1.4.9. un 6.2. punkts

[*] Pamatojoties uz Padomes Lēmumu 1999/436/EK, kas nosaka ... katra noteikuma vai lēmuma, kas veido Šengenas likumu kopumu, tiesisko pamatojumu, Konvencijas 1. pantā noteiktie termini attiecas uz visiem Šengenas Konvencijas pantiem, kuru tiesiskais pamatojums ir noteikts attiecīgajos Līgumos. Līdz ar to, instruments, kas izveidots saskaņā ar ES Līguma 62. pantu, nevar labot vai aizstāt terminu, kas attiecas arī uz citiem pantiem, kuriem ir citāds tiesiskais pamatojums (ieskaitot Savienības Līgumu).

II nodaļa **Ārējo robežu kontrole un ieceļošanas atteikums**	
6. pants Personu kontrole noteiktajos robežšķērsošanas punktos	ŠK 6. panta (1) un (2)(a) līdz (d) apakšpunkts KR I daļas 4. punkts KR II daļas 1. un 1.2. punkts
7. pants Kontroles atvieglošana	ŠK 6. panta (2)(e) apakšpunkts KR II daļas (skat. V pielikumu) 1.3.5. punkts (pirmais teikums)
8. pants Atsevišķas ejas un informatīvās norādes	ŠIK lēmums (94) 17 .4. var.
9. pants Robežšķērsošanas atzīmju veikšana trešo valstu pilsoņu ceļošanas dokumentos	KR II daļas 2.1.1., 2.1.2., 2.1.5. un 2.1.6. punkts
10. pants Robežu uzraudzība starp robežšķērsošanas punktiem	ŠK 6. panta 3. apakšpunkts KR II daļas 2.2. (2.2.1. līdz 2.2.4.) punkts
11. pants Ieceļošanas atteikums	ŠK 5. panta 2. apakšpunkts KR II daļas 1.4.1., 1.4.2. un 5.6. punkts
III nodaļa **Robežkontroles spēki, līdzekļi un sadarbība starp dalībvalstīm**	
12. pants Robežkontroles spēki un līdzekļi	ŠK 6. panta 4. un .5. apakšpunkts
13. pants Kontroles īstenošana	KR II daļas 1.1.1. punkts (izņemot XI pielikumā pārņemto daļu) un 1.1.2. punkts.

14. pants Sadarbība starp dalībvalstīm	ŠK 7. pants KR II daļas 4., 4.1. un 4.2. punkts
15. pants Kopīgā kontrole	---
IV nodaļa **Īpaši sīki izstrādāti robežkontroles noteikumi un īpaša procedūra**	
16. pants Īpašā robežkontroles kārtība uz dažādiem robežas veidiem, kā arī attiecībā uz dažādiem transportlīdzekļu veidiem, ar kuriem tiek šķērsotas Dalībvalstu ārējās robežas	---
17. pants Īpašā robežkontroles kārtība noteiktām personu kategorijām	---
III sadaļa **Iekšējās robežas**	
I nodaļa **Robežkontroles pārtraukšana uz iekšējām robežām**	
18. pants Iekšējo robežu šķērsošana	ŠK 2. panta 1. apakšpunkts
19. pants Pārbaudes iekšzemē	ŠK 2. panta 3. apakšpunkts
II nodaļa **Drošības klauzula**	
20. pants Kontroles atjaunošana uz Dalībvalstu iekšējām robežām	ŠK 2. panta 2. apakšpunkts

21. pants Robežkontroles atjaunošanas kārtība paredzamu notikumu gadījumā	ŠIK lēmums Nr. (95) 20, 2 var.
22. pants Kārtība ārkārtas gadījumos	
23. pants Robežkontroles uz iekšējām robežām pagarināšanas kārtība	
24. pants Kopīga robežkontroles atjaunošana uz iekšējām robežām pārrobežu terorisma draudu gadījumā	---
25. pants Robežkontroles kārtība gadījumos, kad tiek atjaunota robežkontrole uz iekšējām robežām	---
26. pants Ziņojums par robežkontroles atjaunošanu uz iekšējām robežām	---
27. pants Sabiedrības informēšana	---
28. pants Konfidencialitāte	---
IV sadaļa **Nobeiguma noteikumi**	
29. pants Labojumi pielikumos	---
30. pants Komiteja	ŠK 8. pants EK Regula Nr. 790/2001

31. pants Teritorijas, uz kurām neattiecas šī Regula	---
32. pants Kārtība, kādā Dalībvalstis paziņo informāciju	---
33. pants Ziņojums par šīs Regulas III daļā noteiktās kārtības pielietošanas gadījumiem	---
34. pants Grozījumi un labojumi	---
35. pants Stāšanās spēkā	---
I PIELIKUMS Noteiktie robežšķērsošanas punkti	KR 1. pielikums
II PIELIKUMS Ieceļošanas iemeslus apliecinoši dokument	KR I daļas 4.1.1. (4.1.1.1. līdz 4.1.1.4.) un 4.1.2. punkti
III PIELIKUMS Robežu šķērsošanai nepieciešamā summa, ko katru gadu nosaka valsts institūcijas	KR 10. pielikums
IV PIELIKUMS Pārbaudes noteiktajos robežšķērsošanas punktos	KR II daļas 1.3.1., 1.3.2. un 2.3. punkti
V PIELIKUMS Sauszemes robežu pārbaužu atvieglojumi	KR II daļas 1.3.5. (otrais teikums), 1.3.5.1., 1.3.5.2. un 1.3.5.3. punkts

VI PIELIKUMS Robežu šķērsošanas punktu pārejas apzīmējošo ceļa rādītāju paraugi	---
VII PIELIKUMS Zīmogu uzlikšana	KR II daļas 2.1.3. un 2.1.4. punkts
VIII PIELIKUMS A daļa: Ieceļošanas atteikšanas kārtība B daļa: Ieceļošanas atteikšanas standartveidlapa	KR II daļas 1.4.1., 1.4.3., 1.4.4, 1.4.5. un 1.4.6. punkts KR II daļas 5.2. punkts
IX PIELIKUMS Katras Dalībvalsts likumdošanā noteikto par robežkontroli atbildīgo valsts dienestu saraksts	KR II daļas 1.1.1. punkts (izņemot daļu, kas pārņemta 13. pantā)
X PIELIKUMS Īpaši noteikumi par dažādu robežu un dažādu transporta līdzekļu izmantošanu Dalībvalsts ārējo robežu šķērsošanai	
1. punkts – Sauszemes robežas	
1.1. punkts - Ceļu satiksmes pārbaudes	KR II daļas 3.1. punkts
1.2. punkts - Dzelzceļa satiksmes pārbaudes	KR II daļas 3.2. punkts
2. punkts – Gaisa robežas	
2.1. punkts – Pārbaužu kārtība lidostās	KR II daļas 3.3, 3.3.1. līdz 3.3.4.punkts ŠIK lēmums Nr. (94)17, 4. var.
2.2. punkts – Lidlauki	KR II daļas 3.3.6. punkts ŠIK lēmums Nr. (94)17, 4. var.
2.3. punkts – Personīgās lidmašīnas	KR II daļas 3.3.5. un 3.3.7. punkts

3. punkts – Jūras robežas	
3.1. punkts – Jūras satiksmes vispārējā pārbaudes kārtība	KR II daļas 3.4.1., 3.4.2., 3.4.3. punkts
3.2. punkts – Īpaša pārbaudes kārtība noteikta veida kuģošanai	KR II daļas 3.4.4. (3.4.4.1. līdz 3.4.4.5.) punkts
3.3. punkts – iekšzemes ūdensceļi un ūdensceļu kuģošana	KR II daļas 3.5. punkts
XI PIELIKUMS Īpaša kārtība noteiktu kategoriju personām	
1. punkts – lidaparātu piloti un citi komandas locekļi	KR II daļas 6.4. punkts
2. punkts - Jūrnieki	KR II daļas 6.5. punkts
3. punkts – Diplomātisko, oficiālo vai darba pasu turētāji un starptautisko organizāciju biedri	KR II daļas 6.6. un 6.11. punkts
4. punkts – Darbinieki, kas strādā uz robežas	KR II daļas 6.7. punkts
5. punkts - Nepilngadīgie	KR II daļas 6.8. punkts
XII PIELIKUMS Ārlietu Ministriju izdoto apliecību paraugi	KR 13. pielikums
XIII PIELIKUMS Korelācijas tabula	---